

OBRAZAC
izvješća o provedenom savjetovanju s javnošću

Naziv nacrta odluke ili drugog općeg akta o kojem je savjetovanje provedeno	Odluka o komunalnom redu
Nositelj izrade nacrta akta (gradsko upravno tijelo koje je provelo savjetovanje)	Gradski ured za obnovu, izgradnju, prostorno uređenje, graditeljstvo, komunalne poslove i promet
Vrijeme trajanja savjetovanja	13. siječnja do 12. veljače 2023.
Metoda savjetovanja	Internetsko savjetovanje

Red. br.	Predstavnici javnosti (pojedinaac, organizacija, institucija)	Članak na koji se odnosi primjedba/ prijedlog	Tekst primjedbe/ prijedloga	Prihvatanje/ neprihvatanje primjedbe/ prijedloga sa obrazloženjem
1.	Vijeće mjesnog odbora Trnjanska Savica	Članak 87.	<p>Potrebno je bolje regulirati postavljanje priključnih telekomunikacijskih ormara na javnim površinama i njihov izgled te najstrože zabraniti reklamiranje na telekomunikacijskim ormarima. Kao neke od mjera kojima se može utjecati na problem predložimo sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> - propisati vanjski izgled i boju ormara na način da se osigura njihova jednoobraznost i lakše održavanje, - zabraniti bilo kakvu vrstu reklamiranja na telekomunikacijskim razvodnim ormarima, - propisati maksimalnu veličinu površine na koju operateri mogu postaviti svoju oznaku ili logotip (primjerice 30x30 cm) i odrediti točan položaj na ormaru (primjerice gornji lijevi ili desni dio), - obavezati operatere da svoje ormare održavaju urednim i čiste ih od eventualnih grafita i nečistoća te propisati kazne za njihovo neodržavanje, - ovisno o tehničkim potrebama definirati maksimalnu veličinu ormara kako se ne bi postavljali nepotrebno veliki ormari, 	<p>Člankom 86. Prijedloga odluke o komunalnom redu propisano je da je vlasnik dužan građevine i uređaje javne namjene pod kojima se smatraju i samostojeći telekomunikacijski ormarići održavati ih urednima i funkcionalno ispravnima, otklanjati oštećenja i kvarove kao i da je zabranjeno pisati grafite, poruke i slično te na drugi način ih oštećivati i uništavati. Prilikom izdavanja rješenja vodi se računa o svim prostorno prometnim mogućnostima postavljanja kao i o vatrogasnim pristupima, a telekomunikacijski ormarići za koje se utvrdi da su nelegalno postavljeni uklanjaju se sukladno odredbama Prijedloga odluke. Za postavljanje reklama potrebno je rješenje te u slučaju njihova postavljanja bez rješenja ili suprotno rješenju propisana je sankcija i obveza njihovog uklanjanja. Rješenja za postavljanje telekomunikacijskih ormarića je posebni upravi postupak od postupka za rješenje za postavljanje reklama. Ova primjedba je prihvaćena na način da je uvrštena odredba prema kojoj su pravne i fizičke osobe dužne istaknu naziv ili tvrtku na</p>

		<p>- naknadu za korištenje javne površine propisati uzimajući u obzir veličinu postavljenog ormara te vodeći računa da se oni postavljaju u komercijalne svrhe,</p> <p>- kod postavljanja ormara na javne i zelene površine obavezno konzultirati lokalnu samoupravu,</p> <p>- voditi računa da telekomunikacijski ormar ne predstavlja prepreku vatrogasnom vozilu.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>U posljednje vrijeme na javne površine učestalo se postavljaju instalacijski ormari telekomunikacijskih tvrtki. Ovi ormari su sve većih dimenzija, pa često predstavljaju smetnju za dobru preglednost križanja i tako dovode u opasnost sudionike u prometu. Također se često postavljaju i na zelene površine čime se umanjuje njihova cjelovitost i kvaliteta. Nadalje, uočeno je da pojedini operateri ormariće kompletno obljepljuju i označavaju na način koji se može smatrati reklamiranjem, što predstavlja veliko vizualno zagađenje javnog prostora te se isto ne smije tolerirati, budući da je itekako vidljivo u prostoru. Nekoliko primjera ormara koji svojom postavom vizualno zagađuju prostor:</p>	<p>samostojeći telekomunikacijski ormarić</p>
--	--	--	---

2.	M.S.	Članak 7. i 8.	Koji su kriteriji da se jedna zgrada smatra održavanom i uređenom ili zapuštenom?	Kriteriji nisu posebno određeni, ali u se u praksi očividom utvrđuje postoje li vidljiva oštećenja zgrade i ostala nagrđivanja s površine javne namjene
3.	M.S.	Članci 158., 159., 160.	Govori se o novčanim kaznama pravnim osobama. Grad Zagreb je pravna osoba. Hoće li onda odgovarati zbog nepridržavanja odredaba ove Odluke za nekretnine koje su u njegovom vlasništvu, a zapuštene su i neuredne	Grad Zagreb je kao svaki vlasnik nekretnine obvezan održati nekretnine u svom vlasništvu.
4.	V. K.	Članak 59.	Regulira postavu kioska i pokretnih naprava. Potrebno je iznaći način kako se ne bi diskriminirala postava kioska i sl. pokretnih naprava na javnoj površini (mogu se postaviti gotovo na rub prometnice) dok se identičan objekt (kiosk) na privatnoj površini (parceli) tretira sukladno Zakonu o prostornom uređenju i gradnji te se mora smjestiti od prometnice udaljen u dubinu parcele iza građevnog pravca. Ako postoji zakonski okvir potrebno je izjednačiti mogućnost postave istog građevnog sklopa (kioska) na javnoj i na privatnoj čestici. Ilustracija problema na primjeru smještaja kioska u središtu Sesveta (uz napomenu da UPU Središta Sesveta zabranjuje postavu kioska: na stranici 8. pod točkom 3.1. zabranjuje se postava kioska u zoni UPU-a, bilo na javnoj površini, bilo na privatnoj)	Primjedba se ne prihvaća jer se kiosci na privatnoj površini postavljaju sukladno Zakonu o gradnji, a kiosk na javnoj površini gradi se bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s Odlukom o komunalnom redu i prostorno planskom dokumentacijom nije onemogućeno postavljanje kioska za navedeno područje na javnoj površini.

5.	M.M.	Članak 65. i 66.	Kako to da vlasnici kafića, burekđinica i slastičarna mogu bez građevinske dozvole po centru grada, po trgovima i svugdje bez građevinske dozvole graditi ogromne terase i nadstrešnice jer nema ograničenja kvadrature u ovoj odluci? Ja u Botincu na svom dvorištu ne smijem zbog zakona ništa veće od dvadeset kvadrata ni terasu ni nadstrešnicu. Na neke se zakon odnosi a po ovoj odluci na neke ne. Po ustavu trebamo biti jednaki pa vam je izgleda odluka protuustavna.	Otvorena terasa i samostojeće montažno demontažne nadstrešnice su Odlukom o komunalnom redu određene kao pokretne naprave koje nemaju građevinskog dijela i koje se privremeno i povremeno postavljaju na površinu javne namjene, a nadstrešnice veće od 20 m ² grade se sukladno posebnim propisima o gradnji.
6.	Udruga Lun-M.V.B.	Članak 63.	Štovana gospodo, nastavno na Pravilnik od 7. 12. 2022. u kojem su izbrisane pojedine lokacije a koji je također u tijeku izmjene i dopune molimo vas da u novodoneseni pravilnik uvrstite izbrisane lokacije iz razloga što smatramo da su gradske četvrti na osnovano inzistirale na takovoj odluci. Molimo vratiti lokacije kao što su bile Pešćenica, Borongaj, Špansko.	Primjedba se prihvaća na način da su za postavljanje lunaparkova predložene alternativne lokacije
7.	K.V.	Članak 158.	Vezano za čl. 158. u kojemu se navode kazne za prekršaje iz stavaka 3, 4, 20 i 26, a odnose se na iscertavanje grafita i uništavanje građevina i uređaja javne namjene, spomenika i skulptura (600-1300 eura za pravne osobe te 100-250 eura za fizičke osobe), smatram da su navedene kazne preniske te predlažem drastično povećanje kazni po uzoru na druge svjetske gradove. Svjedoci smo da dosadašnje mjere uklanjanja grafita i sprječavanja uništavanja javne i privatne imovine nisu polučile nikakve rezultate. Mnoga obnovljena pročelja, čija su uređenja koštala stotine tisuća kuna, nadstrešnice javnog gradskog prijevoza, stupovi javne rasvjete, prometni znakovi i oprema, spomenici i skulpture se svakodnevno uništavaju od strane neodgovornih pojedinaca.	Primjedba se ne prihvaća jer je pisanje grafita kvalificirano kao najteži prekršaj s propisanom najvišom kaznom, a visine novčanih kazni koje može propisati jedinica lokalne samouprave propisane su člankom 33. Prekršajnog zakona. (Narodne novine 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18 i 114/22)

			<p>Prilikom donošenja propisa, donositeljima istih, obično nije cilj represija povećanjem kazni, nego se do željenih rezultata pokušava doći na druge načine, ali u ovim slučajevima ne postoje olakotne okolnosti, kao npr. u prometnim prekršajima. Prekršitelji ne iscrtavaju grafite slučajno, nego se radi o unaprijed planiranim akcijama te isti trebaju biti svjesni posljedica takvih djela, a i štete koju čine vlasnicima objekata te vizualnoj degradaciji cijelog grada. Budući da je počinitelje teško uloviti na dijelu, ovom izmjenom se neće omogućiti lakše hvatanje istih, nego se na primjeru one nekolicine koja bude uhvaćena, pogotovo ako se o tome bude govorilo u medijima, želi demotivirati činjenje takvih djela. Upravo zato predlažem iznimno visoku kaznu za navedene prekršaje u iznosu od 10000 eura za pravne, a i za fizičke osobe. Takvom izmjenom će se građanima jasno poručiti koji je cilj ove gradske vlasti.</p>	
8.	VMO Budenec	Članak 2.	Površine javne namjene, iza nerazvrstanih cesta dodati novi stavak javna parkirališta	Primjedba se prihvaća

9.		Članak 6.	Pod uređenjem naselja smatra se uređenje vanjskih dijelova zgrada, okućnica i dvorišta zgrada u vlasništvu fizičkih ili pravnih osoba u dijelu koji je vidljiv s površine javne namjene, te određivanje uvjeta za postavljanje građevina i uređaja javne namjene, kioska, ploča s tvrtkom ili nazivom, plakata, pokretnih naprava, privremenih građevina, reklama te ostale urbane opreme koja se prema posebnim propisima gradi/postavlja bez građevinske dozvole i glavnog projekta. Brisati riječ urbane	Primjedba se ne prihvaća jer je terminologija Prijedloga Odluke o komunalnom redu u skladu s člankom 104. stavkom 1. točkom 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu
10.		Članak 7.	Vanjski dijelovi zgrade, uključivo i krovništa moraju biti održavani i uredni da ne predstavljaju opasnost za prolaznike te da narušavaju izgled zgrade i naselja	Primjedba se ne prihvaća jer je krovnište sastavi dio vanjskih dijelova zgrade
11.		Članak 10.	Okućnica i dvorište zgrade na cijeloj čestici (vrt, voćnjak, zelena i druga površina moraju biti čisti, uredni... (ispustiti: u dijelu koji je vidljiv s površine javne namjene)	Primjedba se ne prihvaća jer se prema članku 104. stavku. 1. točki 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu Odlukom o komunalnom redu može propisivati uređenje naselja, koje obuhvaća uređenje pročelja, okućnica i dvorišta zgrada u vlasništvu fizičkih ili pravnih osoba u dijelu koji je vidljiv površini javne namjene
12.		Članak 13.	dobiti iza riječi imovine: ili dijelovi stabla onemogućavaju neometan prolaz ljudi i/ili vozila	Primjedba se ne prihvaća jer se ovdje radi o situaciji kada je potrebno procijeniti postoji li opasnost od rušenja stabla ili dijelova stabla na površinu javne namjene, a ako dijelovi stabla onemogućuju neometan prolaz ljudi ili vozila ista se uklanjaju sukladno odluci. Prema članku 134. stavka 5. stabla i drugo zelenilo moraju se održavati tako da ne predstavljaju opasnost za

				ljude, okoliš, druge građevine ili da ne ometaju promet pješaka i vozila na površinama javne namjene.
13.		Članak 19. stavak 1.	umjesto riječi ističe staviti može postaviti	Primjedba se prihvaća
14.		Članak 27. stavak 1.	iza riječi i dodati riječ oglašavanje	Primjedba se ne prihvaća jer nije razumljiva.
15.		Članak 57. stavak 4. odnosi se na članak 58	iza riječi manifestacija dodati najkasnije u roku od 5 dana	Primjedba se ne prihvaća jer javna površina mora biti čim prije dostupna svima pod jednakim uvjetima
16.		Članak 128.	umjesto riječi pseći staviti riječ životinjski	Primjedba se prihvaća

17.	Članak 133. Točka 1. Točka 6.	umjesto riječi pseći staviti riječ životinjski iza riječi olupine vozila dodati riječ i druge olupine	Primjedba se prihvaća Primjedba se prihvaća
18.	Članak 141. točka 4.	umjesto riječi zanatske staviti riječ obrtničke	Primjedba se prihvaća
19.	Članak 141. točka 7.	iza riječi boja dodati kemijskog otpada	Primjedba se ne prihvaća jer je pod pojmom drugo obuhvaćena zabrana odlaganja otpada
20.	Članak 151. točka 1.	iza riječi prostore dodati na trošak vlasnika, odnosno korisnika. Možda postoji mogućnost utvrđivanja naknade za čuvanje.	Primjedba se ne prihvaća jer je odredba sadržana u članku 150. stavku 3. Odluke.
21.	Članak 153. stavak 2.	umjesto komunalni redar ovlašten je zatražiti pomoć policije ako se prilikom izvršenja pruži otpor ili se otpor osnovano očekuje staviti Komunalni redar ovlašten je zatražiti pomoć policije ako prilikom izvršenja poslova komunalnog redarstva bude pružen otpor ili se pružanje otpora osnovano očekuje.	Primjedba se ne prihvaća jer je navedena odredba u skladu s člankom 113. stavka 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu

22.		Članak 153. stavak 3.	umjesto riječi nekretnini staviti riječi mjestu postupanja	Primjedba se prihvaća
23.		Članak 158.	umjesto broja 600 staviti 600,00	Primjedba se prihvaća
24.		Članak 159. točka 5.	stoji - 5.ne ukloni oštećenje u roku od 7 dana (članak 19. stavci 2. i 3.). U članak 19. stavci 2. i 3. ne spominje se oštećenje tako da se točka 5. vjerojatno odnosi na neki drugi članak. - Treba naznačiti i od kada se računa rok od 7 dana	Primjedba se prihvaća u odnosu na omaškom navedeni članak, a u odnosu na prijedlog da je potrebno naznačiti rok od kada se isti računa navodimo da je isto propisano člankom 15. Prijedloga odluke
25.		Članak 159. točka 11.	plakate ne drži u urednom stanju i ne održava ih (članak 22. stavak 7.) Ne postoji članak 22. stavak 7.	Primjedba se ne prihvaća jer članak 22. stavak 7. Prijedloga odluke glasi: „Vlasnik plakata dužan ih je držati u urednom stanju i održavati.“
26.	B. K.	Članak 2.	navesti dodatno trafo-stanice kao građevine koje se moraju dodatno plaćati ako su na gradskom zemljištu te da ne smiju biti oslikani nego samo označeni naljepnicom ili logotipom vlasnika maksimalne veličine 10 x15 cm	Primjedba se ne prihvaća jer se trafostanice grade sukladno posebnim propisima o gradnji. U odnosu na reklame navodi se da reklamiranje provodi prema posebnom postupku u kojem se izdaje rješenje koje provodi nadležno upravno tijelo koje utvrđuje prihvatljivost reklamne površine u javnom prostoru.

27.		Članak 87.	navesti dodatno trafo-stanice kao građevine koje se moraju dodatno plaćati ako su na gradskom zemljištu te da ne smiju biti oslikani nego samo označeni naljepnicom ili logotipom vlasnika maksimalne veličine 10x15 cm-	Primjedba se ne prihvaća iz razloga navedenih pod točkom 26.
28.	ANIĆ HOLDING PLUS d.o.o. M.Ć.	Članak 24.	koja će ograničenja postojati osim što osvjetljenje mora biti stalnog i ujednačenog intenziteta (da li će se tražiti na gašenju osvjetljenih reklama u nekom periodu dana/noći i sl.)?	Osvjetljenje treba biti sukladno posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja.
29.		Članak 26.	Rok od godinu i pol je kratak, da li se može produljiti? Naime, mi plaćamo stanarima novčanu naknadu u pričuvu za postavljenu reklamu od koje oni obnavljaju zgradu, ali je kratak period što zbog dokumentacije koja se treba ishoditi za postavu i odobrenje skele i reklame, čekati da ju izdaju, a klijent neće da se oglašava bez dozvole, vremenski uvjeti utiču na radove, veći je ponekad naš trošak nego zarada, a i stanarima je puno bolje da imaju duži rok jer će na taj način puno više uprihoditi u pričuvu.	Primjedba se ne prihvaća jer se rješenje za postavljanje građevne skele i rješenje za postavljanje reklame izdaju samo za vrijeme trajanja radova za koje se očekuje da će završiti i u danim rokovima, a osnovna funkcija građevne skele nije reklamiranje.
30.		Članak 28	šta ako dobijemo dozvolu za postavu osvjetljene reklamne vitrine i Grad Zagreb (odjel zadužen za isto) posadi pored grmlje i živice i onda nemamo dovoljnu udaljenost? Što je garant da do toga neće doći? Kako možemo znati da nam neće ukloniti ili ne obnoviti dozvolu	Prije izdavanja rješenja o postavljanju reklame utvrđuju se sve relevantne činjenice i po izdavanju rješenja o postavljanju naknadna sadnja zelenila nije od utjecaja na reklamu

31.		Članak 38.	Oslikane reklamne poruke se moraju uklopiti u prostorno i arhitektonsko rješenje- da li mišljenje o istom daje Zavod za zaštitu spomenika kulture i prirode? Kako znati da se nešto uklapa u prostorno i arhitektonsko rješenje? Koja je granica u istom odjela koje daje takvo mišljenje?	Zavod za zaštitu spomenika kulture i prirode daje svoje mišljenje samo u slučaju ako se oslikana reklamna poruka postavlja u zoni zaštiti. Ako se postavlja izvan tog područja mišljenja o tome daje gradsko upravno tijelo nadležno za uređenje javnih gradskih prostora u oba tijela stručne osobe koje raspolažu stručnim znanjima utvrđuju da li oslikana reklamna poruka uklapa u sam prostor
32.		Članak 41.	za izgradnju panoa većeg od 12 m ² je potrebno rješenje Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine, ali kako onda Grad Zagreb tj. komunalni odjel može izdati Rješenje o uklanjanju navedenog reklamnog panoa većeg od 12 m ² ?	Rješenje o postavljanju panoa većeg od 12 m ² izdaje nadležno gradsko upravno tijelo, a nadzor nad postavljenjem reklamnog panoa provodi komunalno redarstvo.
33.		Članak 42. st. 4	kome se ovdje pogoduje, dakle kome ovakav raspored reklamnih panoa ide na ruku? Kojoj tvrtki koja se bavi oglašavanjem?	Javne površine koje se mogu koristiti za reklamiranje dodjeljuju se putem javnog natječaja na koji se mogu javiti sve zainteresirane fizičke i pravne osobe.
34.		Članak 43.	što znači samoreklamiranje??? Ovim se prestaje sa izgradnjom reklamnih panoa većih od 12 m ² , odnosno firme koje se bave vanjskim oglašavanjem ne mogu graditi reklamne panoe veće od 12 m ² ? Rok od 2 godine na koji se mogu postavljati reklamni panoi je nerealan i ulažu se velika financijska sredstva, ugovorno se vežemo i financijski prema klijentima, zakupodavcima, neki zakupodavci se isplate godinama unaprijed i onda se desi da nam ne obnove dozvolu?? Koji su razlozi da se ne obnovi dozvola? Jako kratak rok i obzirom na sporost rada gradskih odjela koji	Samoreklamiranje znači oglašavanje svoje djelatnosti na objektu u kojem se obavlja poslovna djelatnost, a u odluci termin samoreklamiranje zamijenjen je terminom reklamiranje vlastite djelatnosti. Reklamni panoi veći od 12 m ² mogu se postavljati isključivo za reklamiranje vlastite djelatnosti. U odnosu na rok navodimo da je isti određen uzimajući u obzir razmjernost uloženih financijskih sredstava i povrata uloženi sredstava od strane oglašivača uz napomenu da je sukladno odluci moguće produžiti mogućnost korištenja površine javne namjene za što je također potrebno ishoditi rješenje. Prijedlog za produženje roka je razmotren te se reklame i

			rade na izdavanju dozvola te će samim time uticati i na obnovu dozvola i zbog sporosti može se dogoditi da se izda Rješenje o uklanjanju, a još se čeka izdavanje rješenja o obnovi...	reklamni panoi mogu postavljati na rok od pet godina, a vrijeme prilagodbe s odredbama Prijedloga Odluke je tri godine.
35.		Članak 45.	Zašto Savska i Trnje? Udaljenosti se moraju usuglasiti sa zakonima!	Područje Savske ceste i Trnja ulazi u zaštićene vizurne pravce sukladno posebnim propisima o zaštiti kulture i prirode
36.		Članak 41.	Digitalni uređaji se pominju samo u ovom članku, što je sa istim	Digitalni uređaj je jedan od vrsta reklamnog panoa koji može biti digitalni ili osvjetljeni.
37.		Članak 47.	Šta su veliki reklamni panoi? Pominju se prvi put tek u čl.47.	Primjedba se prihvaća na način da se briše riječ: „veliki“
38.		Članak 49.	da li ovo znači da reklamne konstrukcije na zgradi mogu postavljati samo firme koje imaju sjedište i posluju u toj zgradi? Ne mogu se postavljati kao reklame na drugu zgradu?	Mogućnost postavljanja reklamne konstrukcije ovisi o njezinoj veličini. Do 12 m ² mogu se koristiti za samo oglašavanje i komercijalno oglašavanje, a preko 12 m ² za samooglašavanje i na zgradama isključivo poslovne namjene.

39.		Članak 52.	da li će se ograničiti kvadratura postave reklame na građevinsku skelu?	Kvadratura postavljanja reklama na građevinsku skelu neće se mijenjati. Kad se obnavljaju pročelja objekata, zaštitna platna na skelama mogu imati oslikanu reklamnu poruku do 1/3 površine zaštitnog platna, a na ostalim dijelovima platna može biti oslikan samo prikaz izgleda objekta nakon obnove.
40.		Članak 54.	Kako komunalni redar može izdati rješenje za uklanjanje reklame ako ista ima rješenje Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine, građevinsku dozvolu?	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod rednim brojem 32.
41.		Članak 55.	Opet se prepisuje odredba iz aktualne Odluke o komunalnom redu, odnosno prvo se sklapa Ugovor između Grada i tvrtke pa onda Grad Zagreb donosi rješenje i opet za privatne parcele?	Primjedba se ne prihvaća jer je to uobičajena praksa kojom se Grad Zagreb osigurava da će naknada biti pravovremeno uplaćena.
42.		Članak 122. stavak 3.	nerealni rokovi obzirom na situaciju. Radovi ovise i o vremenskim uvjetima, brojnim dozvolama koje se trebaju ishoditi i sl.. Zašto se ne može ostaviti skela uz npr. opravdane razloge.... a ne odmah ukloniti?	Primjedba se ne prihvaća jer su rokovi određeni na način da se što prije javna površina dovede u svrhu za koju je namijenjena jer javna površina mora biti jednako dostupna svima.
43.		Članak 165.	smatramo da se postupci započeti do stupanja na snagu nove odluke moraju završiti po staroj odluci, osim ako nova nije povoljnija.. Rok od 2 godine za ishodovanje novih rješenja tj. rješenja za reklame koje već imaju rješenja je neralan, a samim time kako je moguće dobiti za neku reklamu rješenje te ponovno tražiti novo rješenje	U odnosu na prijelazne i završne odredbe vidjeti obrazloženje pod točkom 45. zbog čega se primjedba ne prihvaća U odnosu na rok pogledati obrazloženje pod točkom 34.

44.	Trgovačko društvo Holo Lab d.o.o.	Članak 43. stavak 3.	<p>Prijedlog sporne odredbe predstavlja povredu prava zajamčenih Ustavom RH i to: gospodarska prava – pravo vlasništva i poduzetnička i tržišna prava i slobode.</p> <p>Sukladno čl. 50. Ustava RH, <u>Zakonom</u> je moguće u interesu Republike Hrvatske ograničiti vlasništvo, a poduzetnička sloboda i vlasnička prava mogu se iznimno ograničiti <u>zakonom</u> radi zaštite interesa i sigurnosti Republike Hrvatske, prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi.</p> <p>Prijedlog sporne odredbe predstavlja ograničavanje tržišnih i poduzetničkih prava i sloboda – jer se time onemogućavaju pružatelji usluga oglašavanja da svoje usluge pružaju efikasno.</p> <p>Ograničenje koje je predviđeno spornom odredbom se protivi samoj svrsi oglašavanja (reklamiranja) to jest pružanja usluga oglašavanja (reklamiranja). Nadalje, ukoliko uzmemo u obzir činjenicu da bi sukladno predloženoj odredbi jedino i samo samim pružateljima usluga oglašavanja bilo dopušteno oglašavati se na reklamnim panoima većim od 12 m² dok bi to isto bilo onemogućeno to jest zabranjeno za sve ostale gospodarske subjekte, dolazimo do ozbiljnog narušavanja temeljnih načela slobode tržišnog natjecanja te jednakog pravnog položaja gospodarskih subjekata na tržištu budući da svim sudionicima u gospodarskom prometu nisu zajamčeni jednaki kanali i mogućnosti oglašavanja (svi gospodarski subjekti osim pružatelja usluga oglašavanja smiju se reklamirati na reklamnim panoima većim od 12 m²!). Sukladno Ustavu tržišne i poduzetničke slobode mogu se ograničiti <u>samo zakonom</u>, a Odluka o komunalnom redu predstavlja</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća jer se odredbama Odluke o komunalnom redu ne reguliraju poduzetničke slobode već komunalni red u smislu Zakona o komunalnom gospodarstvu propisuje uređenje naselja prema kojem uređenje naselja, koje obuhvaća uređenje pročelja, okućnica i dvorišta zgrada u vlasništvu fizičkih ili pravnih osoba u dijelu koji je vidljiv površini javne namjene, te određivanje uvjeta za postavljanje tendi, reklama, plakata, spomen-ploča na građevinama i druge urbane opreme te klimatizacijskih uređaja..., 2. način uređenja i korištenja površina javne namjene i zemljišta u vlasništvu jedinice lokalne samouprave za gospodarske i druge svrhe, uključujući i njihovo davanje na privremeno korištenje, građenje građevina koje se prema posebnim propisima grade bez građevinske dozvole i glavnog projekta te održavanje reda na tim površinama. Iz navedenog proizlazi da je Grad Zagreb ovlašten urediti uređenje naselja na način kako se ocjeni potrebnim. Niti jedan pravni odnos u smislu komunalnog reda nije trajne naravi bez mogućnosti izmjene. Grad Zagreb je kao veliki grad urbana povijesna, prirodna, gospodarska i društvene cjelina te je kao takva podložna promjenama koje utječu na uređenje naselja zbog čega sukladno Zakonu o komunalnom gospodarstvu i Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, nije upitna ovlast jedinice lokalne samouprave da autonomno uređuje komunalni red sukladno promjenama koje su od utjecaja na potrebe te jedinice lokalne samouprave, pogotovo vezano za uređenje naselja i mjere za provođenje komunalnog reda. Sukladno navedenom ovim Prijedlogom odluke reguliran je način postavljanja reklama i reklamnih panoa i propisane su</p>
-----	-----------------------------------	----------------------	--	--

		<p><u>podzakonski akt</u>. Stoga ograničenje nije niti iz Ovog razloga dopušteno. Zaključno, ograničenje tržišnih i poduzetničkih sloboda je dopušteno <u>iznimno</u> i to <u>radi interesa i sigurnosti Republike Hrvatske, prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi</u>. Iz obrazloženja Odluke o komunalnom redu ne proizlazi koji se to interes i sigurnost Republike Hrvatske štiti, na koji se način štiti priroda, ljudski okoliš i zdravlje ljudi time što se ograničava postavljanja panoa većih od 12 m². U obrazloženju vezano uz spornu odredbu se navodi da bi se postavljanje reklamnih panoa većih od 12 m² ograničilo u određenim dijelovima Grada Zagreba koji zbog svoje veličine izričito utječu na sam prostor i vizure Grada. Dakle, niti iz sporne odredbe niti iz obrazloženja Odluke ne proizlazi koji se to interesi i sigurnosti, a koji su predviđeni Ustavom RH, štite. Dodatno se ističe kako Grad Zagreb nema strogo odvojene poslovne zone što dovodi do pravne nesigurnosti i nejasnoća u primjeni jer se ne mogu jasno utvrditi kriteriji davanja odobrenja te se ne može utvrditi koji su to „određeni dijelovi Grada“. Dalje se ističe kako sporna Odredba predstavlja i nedopušteno ograničenje vlasništva. Naime, privatne i fizičke osobe, kao vlasnici nekretnina na koje su reklamni panoi veće od 12 m² postavljeni, spornom odredbom ograničavaju se u raspolaganju i ekonomskom eksploatiranju svojih nekretnina. Nadalje, Ustavom RH je predviđeno da je <u>Ograničenje vlasničkih prava</u> moguće samo temeljem <u>zakona</u>, a Odluka o</p>	<p>obveze vlasnika reklama i reklamnih panoa koji su postavljeni na površinama javne namjene da su dužni ishoditi nova rješenja o postavljanju istih kako bi se komunalni red u Gradu uskladio s odredbama odluke na što je jedinica lokalne samouprave i ovlaštena isto proizlazi i iz presude Visokog Upravnog suda Poslovni broj: Usoz-37/14-5</p>
--	--	--	---

komunalnom redu predstavlja podzakonski akt. Zaključno, sukladno Ustavu RH i vlasnička prava dopušteno je ograničiti samo radi interesa i sigurnosti Republike Hrvatske, prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi, a to u konkretnoj situaciji nije slučaj. Naši prijedlozi: predložemo da se omogući postavljanje reklamnih panoa većih od 12 m² na objekte privatne i poslovne ili stambeno/poslovne namjene bez ograničavanja namjene to jest da reklami panoi mogu biti i u svrhu samoreklamiranja i komercijalne namjene to jest reklamiranja gospodarskih subjekata; veličine reklamnih panoa se mogu regulirati po zonama; npr. I. i II. Zona do 12 m², III. Zona do 60 m²; IV. Zona do 100 m², V. Zona više od 100 m² uz ishođenje svih suglasnosti nadležnih tijela

Obrazloženje;

vanjsko oglašavanje uključuje printane i digitalne oblike oglašavanja na otvorenom; megaboarde, wallscapeove, jubmotroni, billboardi, reklamni panoi itd. Za komercijalnu upotrebu moraju biti jasno vidljivi i kao takvi su različitih dimenzija obzirom na udaljenost promatranja i mogućnost površine koju iznajmljivači imaju za ponuditi/iznajmiti te korisnici mogu prodati klijentima

Nadalje, privatni vlasnici nekretnina (zemljišta i/ili zgrada) to jest fizičke i pravne osobe, moraju imati mogućnost maksimalne ekonomske iskoristivosti svojih nekretnina kao i fleksibilnost u visini prihoda kojeg mogu ostvariti od

			različitih dimenzija reklamnih panoa.	
45.		Članka 165.	<p>-Prijedlog sporne odredbe protivan je temeljnim načelima prava, predstavlja povredu prava zajamčenih Ustavom i to pravo tržišne i poduzetničke slobode te predstavlja povredu prava vlasništva. Prije svega se ističe kako sporna odredba predviđa retroaktivnost primjene Odluke što je suprotno temeljnom načelu o zabrani retroaktivnosti propisa. Naime, retroaktivna primjena propisa dopuštena je samo iznimno i kada je to opravdano. Iz obrazloženja Odluke o komunalnoj naknadi ne proizlaze razlozi niti temelji radi kojih bi bilo opravdano retroaktivno primjenjivati Odluku. Nadalje, sporna odredba predstavlja povredu načela vladavine prava i pravne sigurnosti. Naime, spornom odredbom predviđeno je da su vlasnici reklama i reklamnih panoa dužni u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu Odluke dužnih ishoditi nova rješenja sukladno Odluci i ukloniti reklame i reklamne panoe koji nisu u skladu s odredbama Odluke. Ističe se kako su trenutno postavljene reklame i reklamni panoi postavljeni temeljem valjano ishodenih rješenja koji predstavljaju pravomoćne i izvršne pravne akte. Temeljem takvih rješenja nositelji odobrenja za postavljanje reklamnih panoa imaju stečena prava te sporna odredba Odluke predstavlja povredu načela vladavine prava i pravne sigurnosti budući da je suprotna</p>	<p>Primjedba se prihvaća na način da odredba članka sada glasi da postupci započeti do stupanja na snagu ove odluke dovršit će se prema Odluci o komunalnom redu (Službeni glasnik Grada Zagreba 14/19, 24/19, 22/20 i 16/22) ako je stranka podnijela uredan zahtjev. Vlasnici reklama i reklamnih panoa postavljenih na temelju Odluke o komunalnom redu (Službeni glasnik Grada Zagreba 14/19, 24/19, 22/20 i 16/22) dužni su u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ove odluke ishoditi nova rješenja i sklopiti ugovore sukladno odredbama ove odluke i ukloniti reklame i reklamne panoe koji nisu u skladu s odredbama ove odluke. Također navodimo da kada se novim propisom utvrđuju novi uvjeti za obavljanje određene djelatnosti odnosno poslova u prijelaznim odredbama potrebno je utvrditi rok u kojem postojeći subjekti moraju uskladiti svoje poslovanje. Grad Zagreb sukladno Zakonu o komunalnom gospodarstvu i Zakonu o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ima pravo propisivanja ograničavanja postavljanja reklama, reklamnih panoa jer su isti od značajnog utjecaja na uređenje Grada Zagreba.</p>

		<p>legitimnim očekivanjima nositelja takvih odobrenja. Posljedice po nositelje (valjanih, pravomoćnih i izvršnih) rješenja sukladno načelu vladavine prava i pravne sigurnosti ne smiju biti neizvjesne, a sporna odredba upravo uzrokuje neizvjesnost. Nadalje, temeljem tih valjanih, pravomoćnih i izvršnih rješenja nositelji su sklopili ugovore s Gradom Zagrebom odnosno privatnim vlasnicima nekretnina o naknadama za zakup tih nekretnina te s HEP-om o zakupu dodatne električne energije. Predmetni ugovori su većinom sklopljeni ili na duže razdoblje ili na neodređeno vrijeme. Retroaktivna primjena sporne odredbe dovesti će do neispunjavanja obveza iz postojećih ugovora te do moguće naplate penala iz tih ugovora. Nadalje, privatni vlasnici nekretnina također imaju određena legitimna očekivanja temeljem predmetnih ugovora to jest imaju određena ekonomska očekivanja u odnosu na predmetne ugovore. Ističe se i kako reklamni panoi imaju visoku vrijednost te ulaganja kako u njihovu nabavu i montažu, tako i dodatna ulaganja vezana uz priključke HEP-a predstavljaju značajne investicije i kapitalna ulaganja nositelja odobrenja. Neki od nositelja odobrenja su sklopili ugovore o kreditu. Stoga retroaktivna primjena sporne odredbe dovodi do značajnih financijskih gubitaka, gubitaka klijenata, a što sve može dovesti smanjenja radne snage (otkazivanja ugovora o radu) od strane nositelja odobrenja kao poslodavaca, te završno do stečaja. U odnosu na postojeće ugovore o zakupu prostora na koje su postavljeni reklamni panoi, ističe se kako je vrlo izgledno da će predmetni ugovor, radi nemogućnosti usklađenja u ostavljenom roku,</p>	
--	--	--	--

		<p>biti raskinuti, a što će, između ostalog, dovesti i do smanjenja vrijednosti predmetnih nekretnina. Odredbom iz čl. 33. st 3. ZV-a propisano je: Ako je vlasnik glede neke svoje stvari podvrgnut ograničenjima radi zaštite interesa i sigurnosti Republike Hrvatske, prirode, ljudskoga okoliša ili zdravlja ljudi, koja od njega, ali ne i od svih ostalih vlasnika takvih stvari, zahtijevaju težu žrtvu, ili ga inače dovode u položaj nalik na onaj u kojem bi bio da je provedeno izvlaštenje - on ima pravo na naknadu kao za izvlaštenje. Dakle, budući da će zbog primjene sporne odredbe i njezinog učinka na postojeće ugovore biti onemogućeno vlasnicima tih nekretnina da ostvaruju potpuni potencijal predmetnih nekretnina te da ju ekonomski eksploatiraju temeljem tih ugovora držimo da isto predstavlja ograničenje vlasništva koje je moguće jedino uz plaćanje naknade za izvlaštenje vlasnicima nekretnina. Takvo stajalište zauzeo je i Visoki trgovački sud RH u presudi Pž-1389/2022 od 27. travnja 2022. godine. Stoga je primjena sporne odredbe moguća jedino uz propisivanje i plaćanje naknade za izvlaštenja vlasnicima nekretnina. Budući da Odluka o komunalnom redu ne sadrži odredbe o naknadi za izvlaštenje za vlasnike nekretnina, kao zakupodavce, koji imaju sklopljene valjane ugovore zakupu prostora za oglašavanje, a koji će ugovori očito biti raskinuti (jer se obveze iz njih neće moći izvršavati), sporna odredba je nepravilna podredno nepotpuna. Dodatno rok od dvije godine za prilagodbu je prekratak rok, posebice ukoliko se uzme u obzir da reklamni panoi imaju visoku tržišnu vrijednosti čija amortizacija traje duže razdoblje, a jamstva vezana uz</p>	
--	--	--	--

			<p>panoe prestaju vrijediti njihovom demontažom – što otežava mogućnost prodaje takvih reklamnih panoa kao polovnih.</p> <p>Ističe se i kako se kompletan poslovni plan pružatelja usluga oglašavanja temelji na dugoročnom planiranju oglašavanja, te takve investicije nisu kratkoročne i povremene.</p> <p>Kao što je već i istaknuto i financiranje takvih investicija je osigurano kroz dugoročno zaduživanje. Stoga je prilagodba u roku od 2 godine sukladno spornoj odredbi gotovo nemoguća, jer prihodovna strana više ne podržava investiciju, a ostvarivanje bilo kakvog profita je gotovo nemoguće što dovodi do smanjenja radne snage (otkazivanja ugovora o radu) od strane nositelja odobrenja kao poslodavaca, te završno do stečaja.</p> <p>Naš prijedlog: Brisanje odredbi o retroaktivnoj primjeni sporne odredbe odnosno o roku prilagodbe od 2 godine uvažavajući postojeće važeće i valjane ugovore</p>	
46.	Udruga predstavnika suvlasnika stambenih zgrada Grada Zagreba-Z.V.	Članak 43. stavak 3.	<p>Dopuniti na način da se definira razumni rok od trenutka stupanja na snagu Odluke o komunalnom redu do kojega najkasnije gradonačelnik mora odrediti zonu, a koja neće prelaziti gabarite zone omeđene navesti referentne točke u prostoru koje uređuju zonu, a gdje će se reklamni panoi moći postavljati na objekte poslovne namjene u svrhu samo oglašavanja sukladno odredbama ove odluke, a izvan spomenute zone sve vrste reklamnih panoa na sve objekte i sva zemljišta u skladu s odredbama ove odluke</p>	Primjedba se prihvaća na način da zone oglašavanja postaju sastavni dio prijedloga odluke

47.	outdoor akzent d.o.o.	Članak 43. stavak 3.	<p>Navedenom odredbom propisano je da se reklamni panoi površine veće od 12 m² mogu postavljati isključivo na objekte poslovne namjene, i to samo u svrhu samoreklamiranja u zoni koju pravilnikom određuje gradonačelnik.</p> <p>Predmetna odredba višestruko je problematična, osobito uzevši u obzir sljedeće aspekte:</p> <ul style="list-style-type: none"> • namjena – odredbom se neopravdano ograničava namjena odnosno svrha za koju se mogu koristiti reklamni panoi površine veće od 12 m², propisavši kako je korištenje moguće isključivo u svrhu samoreklamiranja. U prvom redu, nejasno je iz kojih razloga se predlagatelj odlučio uvesti takvo ograničenje. Predlagatelj se u obrazloženju prijedloga Odluke nije uopće očitovao o predmetnim razlozima kao niti o ciljevima koji se žele postići ovakvom odredbom. U tom smislu, savjetovanje s javnošću nije provedeno u skladu sa zakonom. Naime, prema Zakonu o pravu na pristup informacijama tijela javne vlasti dužna su, uz samu objavu propisa radi potrebe provođenja javnog savjetovanja sa zainteresiranom javnošću, također objaviti i detaljno obrazloženje razloga i ciljeva koji se žele postići donošenjem propisa. Važnost takove obveze osobito je naglašena u slučajevima donošenja propisa kojima se ograničavaju poduzetničke slobode, kao što je to ovdje slučaj. S jedne strane, prema sudskoj praksi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (VUSRH) izraženoj u Presudi Usoz-103/2012 od dana 27.09.2013. godine djelatnost pružanja usluga oglašavanja na javnim površinama i na nekretninama u vlasništvu jedinice lokalne samouprave predstavlja gospodarsku djelatnost koja se obavlja u 	vidjeti obrazloženje pod točkom 44. U postupku savjetovanju uz prijedlog odluke bilo je dostupno i obrazloženje
-----	--------------------------	----------------------	---	---

		<p>financijskom interesu poduzetnika, i to kako korisnika usluge tako i davatelja usluge oglašavanja. S druge strane, temeljem gore navedenog spornog prijedloga odredbe isključuje se mogućnost obavljanja djelatnosti komercijalnog oglašavanja na reklamnim panoima površine veće od 12 m², i to kako na javnim i gradskim, tako i na lokacijama koje su privatnom vlasništvu. Ne dirajući u pravo predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave da odlukom o komunalnom redu propisuje uređenje naselja (što obuhvaća i određivanje uvjeta za postavljanje reklama i plakata), Zainteresirana osoba smatra kako Grad Zagreb nema pravo zadirati u poduzetničke slobode uvjetovanjem u koje svrhe poduzetnici smiju koristiti reklamne panoe. Takvo postupanje odnosno nametanje ograničenja nema uporišta u mjerodavnom propisu, konkretno u Zakonu o komunalnom gospodarstvu. Predlaže se stoga brisati dio sporne odredbe koji glasi: „...samo u svrhu samoreklamiranja...“. Lokacija – odredbom se neopravdano ograničavaju lokacije na koje je dozvoljeno postaviti reklamne panoe reklamne površine veće od 12 m², propisavši da se takovi reklamni panoi mogu postaviti: a) isključivo na objektima poslovne namjene, b) u zoni koju pravilnikom određuje gradonačelnik. U nedostatku bilo kakvih obrazloženja uz prijedlog nove Odluke, Zainteresirana osoba osporava pravnu valjanost spomenutih ograničenja obzirom da nije jasno koji se ciljevi u smislu javnog interesa nastoje postići njihovim uvođenjem niti jesu li takvi ciljevi razmjerni nametnutim ograničenjima poduzetničkih sloboda.</p>	
--	--	---	--

		<p>Ograničavanje poduzetničkih sloboda može pod određenim uvjetima biti nametnuto kao iznimka, a nikako kao pravilo. Navedeno proizlazi iz članka 16. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske koji propisuje da svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. U ovom konkretnom slučaju ne postoje nikakvi razlozi za propisivanje ograničenja naprijed navedenih pod točkom a) i b), kamoli onih koji bi se mogli tumačiti kao odgovarajući odnosno razmjerni. Predlaže se stoga brisati dio sporne odredbe koji glasi: „...isključivo na objekte poslovne namjene...“ i „...u zoni koju pravilnikom određuje gradonačelnik ovlasti gradonačelnika – odredbom se neopravdano delegira na gradonačelnika ovlast da pravilnikom određuje zona u kojoj je dozvoljeno postaviti reklamne panoje reklamne površine veće od 12 m². Naime, prema Zakonu o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (ZLRS) postoji jasno razgraničenje nadležnosti između tijela jedinica lokalne samouprave. Sukladno članku 35. stavku 1. ZLRS, u nadležnosti je predstavničkog tijela (u ovom slučaju gradske skupštine) donošenje odluka i drugih općih akata kojima se uređuju pitanja iz samoupravnog djelokruga jedinice lokalne samouprave. S druge strane, člankom 48. stavkom 1. ZLRS je definirano kako gradonačelnik kao izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave priprema prijedloge općih akata i izvršava ili osigurava izvršenje općih akata predstavničkog tijela te obavlja druge poslove utvrđene zakonom i statutom. Pritom smo pregledom Statuta Grada Zagreba utvrdili da je temeljem iste gradonačelnik kao nositelj</p>	
--	--	---	--

		<p>izvršnih poslova u okviru samoupravnog djelokruga Grada Zagreba donosi opće i pojedinačne akte samo kada je na to ovlašten propisima. Pravilnik na koju upućuje sporna odredba prijedloga Odluke predstavljao bi opći akt, a za donošenje općeg akta kojim bi se utvrdile zone u kojima je dopušteno postaviti reklamne panoje reklamne površine do 12 m² gradonačelnik nije ovlašten temeljem nijednog pravnog propisa. Čak naprotiv, iz sadržaja odredbe sadržane u članku 104. članku 1. točki 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu jasno proizlazi da je donošenje općeg akta kojim se propisuje uređenje naselja, što uključuje i uvjete za postavljanje reklama i plakata, u isključivoj nadležnosti predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave (u ovom slučaju gradske skupštine Grada Zagreba). Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave (u ovom slučaju gradska skupština) nije ovlašteno svojim općim aktom ovlastiti izvršno tijelo te jedinice (u ovom slučaju gradonačelnika) na donošenje općeg akta iz područja samoupravnog djelovanja jedinice lokalne samouprave. Ovo stajalište potvrđeno je i u pravnoj praksi VUSRH, konkretno u Presudi Usoz-86/16-5 od dana 21.12.2016. godine. Prema tome, jasno je kako bi temeljem ovakve odredbe donositelj općeg akta prekoračio svoje ovlasti dane ZLRS-om imajući u vidu navedeno, jasno je kako gradonačelnik nema ovlasti donositi bilo kakve pravilnike sukladno Odluci o komunalnom redu. Slijedom toga, Predlaže se stoga brisati dio sporne odredbe koji glasi: „...u zoni koju pravilnikom određuje gradonačelnik“. Nadalje, predlaže se odustati od ograničenja prema kojima bi</p>	<p>Primjedba se prihvaća i zone za postavljanje reklama i reklamnih panoa su sastavni dio Prijedloga odluke</p>
--	--	---	---

			bilo dozvoljeno postavljanje reklamnih panoa površine veće od 12 m ² samo u određenim zonama budući da se time neopravdano zadire u poduzetničke slobode oglašivača. Podredno, predlaže se da konkretne lokacije odnosno zone budu navedene u samoj Odluci, a ne u nekom drugom propisu kojeg bi donio gradonačelnik ili bilo koje drugo tijelo gradske vlasti.	
48.		Članak 43. stavak 4.	Navedenom odredbom propisano je da se reklamni panoi mogu postavljati na rok do 2 godine uz mogućnost produženja. Time se, s jedne strane, nameće značajno ograničenje poduzetnicima koji se bave djelatnošću vanjskog oglašavanja u gradu Zagrebu dok, s druge strane, predlagatelj nije dao nikakva obrazloženja razloga zbog kojih smatra potrebnim nametnuti takova ograničenja niti je naveo ciljeve koje se želi time postići. Zainteresirana osoba smatra kako se temeljem ove odredbe neopravdano ograničava pravo oglašivačima na obavljanje svoje poduzetničke djelatnosti, imajući prije svega u vidu značajna financijska sredstva koja je potrebno uložiti u razvoj oglasne mreže i izgradnju oglasnih površina (osobito digitalnih). Naime, osnovna pretpostavka isplativosti poslovanja jest da poduzetnik mora biti u mogućnosti pokriti troškove vlastitih ulaganja. Propisivanjem relativno kratkog roka važenja dozvola za postavljanje reklamnih panoa dovodi se u pitanje ekonomska isplativost poslovanja oglašivača, a da pritom ne postoji nikakvo opravdanje za ograničenje poduzetničkih i trgovačkih sloboda na taj način. Slijedom toga, Zainteresirana osoba predlaže izmijeniti spornu odredbu na način da se briše rok važenja izdanih dozvola, a	Primjedba se ne prihvaća uz obrazloženje pod točkom 34.

			podredno, da se utvrdi odgovarajući dulji rok koji nije kraći od 5 godina.	
49.		Članak 45. stavak 1. stavak 7.	Ovom odredbom je propisano da se samostojeći reklamni panoi do 12 m ² mogu postavljati na površine uz prometnicu bližom stranom panoa na udaljenosti od ruba kolnika najmanje 2 m i najviše 6 m kod glavnih gradskih prometnica te najmanje 1,50 m i najviše 5 m kod gradskih i drugih prometnica. Propisivanjem maksimalne udaljenosti na koju je dozvoljeno postavljati reklamne panoje, računajući od ruba kolnika, predstavlja neopravdano ograničenje kojim se praktički onemogućuje svim oglašivačima, osim društvu ZAGREB PLAKAT d.o.o., da posluju na lokacijama uz veliku većinu glavnih gradskih prometnica. Naime, glavne gradske prometnice, neovisno o tome spadaju li u kategoriju javnih cesta ili nerazvrstanih cesta, također u svom obuhvatu obuhvaćaju odgovarajući zemljišni pojas s obiju strana ceste potreban za nesmetano održavanje ceste širine prema projektu ceste, računajući od crte koja spaja krajnje točke poprečnog presjeka ceste, kako je to propisano Zakonom o cestama. Kod većine gradskih prometnica zemljišni pojas širine 6 m odnosno 5 m uz cestu predstavlja pojas koji ulazi u obuhvat same ceste (tzv. cestovno zemljište) i stoga predstavlja površinu javne namjene ili zemljište u gradskom vlasništvu. Obzirom da temeljem Ugovora o obavljanju usluga oglašavanja	Primjedba se ne prihvaća jer su udaljenosti utvrđene na primjeren način.

		<p>sklopljenog između Grada Zagreba i društva ZAGREB PLAKAT d.o.o. dana 24.09.2007. godine, KLASA: 360-01/07-01/13, URBROJ: 251-02-01-07-4, temeljem kojeg društvo ZAGREB PLAKAT d.o.o. u ovom trenutku ima ekskluzivno pravo obavljanja djelatnosti pružanja usluga oglašavanja na javnim površinama i nekretninama u vlasništvu Grada Zagreba – jasno se kako uslijed spomenute zabrane postavljanja reklamnih panoa na lokacijama koje su udaljene više od 6 m od ruba kolnika glavnih gradskih prometnica odnosno 5 m od ruba kolnika gradskih prometnica isključuje mogućnost svim ostalim oglašivačima da posluju na lokacijama uz spomenute prometnice. U tom pogledu se ovim prijedlogom odredbe pogoduje društvu ZAGREB PLAKAT d.o.o. s učinkom faktičnog isključivanja sa tržišta svih ostalih poduzetnika koji se bave djelatnošću vanjskog oglašavanja u gradu Zagrebu, i to sa najatraktivnijih gradskih lokacija (najveći doseg mreže, razumljivo, postiže se upravo u odnosu na oglasne površine koji se vide sa ceste). S tim u vezi, Zainteresirana osoba tvrdi da su odredbe kojima se nameću nejednaki (diskriminatorni) uvjeti za istovrsne poslove s drugim poduzetnicima čime ih se dovodi u nepovoljni položaj u odnosu na konkurenciju ništetne temeljem Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja. Gradska skupština kao javnopravno tijelo moralo bi težiti donošenju propisa kojima se potiče tržišno natjecanje, a ne propisa kojima se ono narušava s učinkom stvaranja monopola na tržištu. Osim toga, valja također imati u vidu ograničenja ovog tipa ne postoje u drugim gradovima, kako u Republici Hrvatskoj,</p>	
--	--	---	--

			tako niti u inozemstvu (npr. Beč, Budimpešta, i dr.). Imajući u vidu sve naprijed navedeno, predlaže se brisati dijelove sporne odredbe koje glase: „i najviše 6 m“ i „i najviše 5 m“.	
50.		Članak 53. stavak 1.	Ovom odredbom je propisano da se površine javne namjene kojima upravlja Grad, za postavljanje reklama i reklamnih panoa namijenjenih za komercijalno oglašavanje dodjeljuju se javnim natječajem koji raspisuje gradonačelnik. Obzirom na činjenicu da je u ovom trenutku još uvijek na snazi Ugovor o obavljanju usluga oglašavanja sklopljen između Grada Zagreba i društva ZAGREB PLAKAT d.o.o., KLASA: 360-01/07-01/13, URBROJ: 251-02-01-07-4 – temeljem kojeg društvo ZAGREB PLAKAT d.o.o. ima isključivo pravo obavljanja djelatnosti komercijalnog oglašavanja na gradskim lokacijama – i s ciljem da spomenuta odredba ne ostane samo mrtvo slovo na papiru, predlaže se definirati konkretan rok u kojemu bi gradonačelnik morao raspisati takav javni natječaj.	Primjedba se ne prihvaća budući da se javni natječaj za dodjelu površina javne namjene u bilo koju svrhu pa tako i u svrhu komercijalnog oglašavanja na istima provodi u rokovima i pod uvjetima koji su od interesa Grada Zagreba.
51.		Članak 54. stavak 2.	Ovom odredbom dana je ovlast komunalnom redaru narediti uklanjanje reklamnih panoa koji su postavljeni suprotno odredbama Odluke. Predmetna odredba nije u skladu sa zakonom. Komunalni redari nemaju zakonsku ovlast narediti uklanjanje građevina koji su izgrađeni temeljem građevinskih propisa (građevinske dozvole, glavnog projekta ili drugog akta) obzirom da su takve ovlasti u nadležnosti građevinske inspekcije. Zakon o građevinskoj inspekciji vrši jasnu distinkciju između ovlasti	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 32.

			<p>građevinske inspekcije, s jedne, te upravnih tijela (kojima se smatraju upravna tijela jedinice lokalne samouprave nadležna za poslove komunalnog gospodarstva, odnosno jedinstveni upravni odjeli na čijem se području gradi, odnosno provodi zahvat u prostoru), s druge strane. Za građevine koji su građeni temeljem građevinskih akata (a to uključuje i reklamne panoje koji se grade u skladu sa tipskim projektom, glavnim projektom i dr.) nadležni su isključivo građevinski inspektori, a ne komunalni redari. Osim toga, za slučaj kršenja određuje Odluka o komunalnom redu Zakon o komunalnom gospodarstvu predviđa mogućnost da se odlukom propišu prekršajne odredbe, i to isključivo u vidu novčanih kazni (v. članak 104. stavak 3. u vezi sa člankom 106.) Predlaže se stoga brisati spornu odredbu sadržanu u članku 54. stavku 2. prijedloga Odluke.</p>	
52.		Članak 55. stavak 2.	<p>Ovom odredbom je propisano da naknadu za postavljanje reklama i reklamnih panoa, zone i način njihova postavljanja unutar predmetnih zona pravilnikom propisuje gradonačelnik. S tim u vezi, Zainteresirana osoba upućuje na obrazloženja dana u odnosu na članak 43. stavak 3. prijedloga Odluke.</p> <p>Gradonačelnik kao izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave nije nadležan niti ovlašten donijeti pravilnik na koju upućuje članak 55. stavak 2. prijedloga Odluke. Gradonačelnik nema ovlaštenje za propisivanje naknade za postavljanje reklama i reklamnih panoa u posebnim propisima niti u Statutu Grada Zagreba. Zakonska ovlast za propisivanje bilo kakvih uvjeta koje se odnose na uređenje naselja dana je isključivo predstavničkom tijelu jedinice lokalne</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća jer je gradonačelnik ovlašten donositi provedbene akte za izvršavanje odluka Gradske skupštine Grada Zagreba.</p>

			<p>samouprave, temeljem članka 104. stavka 1. točki 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu, što svakako uključuje i pitanja koja se odnose na naknadu za postavljanje reklamnih panoa, način njihova postavljanja i lokacija na kojima se ista mogu postavljati. Pritom je osobito sporno što bi se temeljem ove odredbe gradonačelniku dala ovlast određivati uvjete za postavljanje reklamnih panoa i na lokacijama koje nisu u gradskom već u privatnom vlasništvu fizičkih i pravnih osoba na području grada Zagreba, diktirajući time vlasnicima privatnih lokacija način na koji mogu raspolagati svojim nekretninama. Međutim, kada se razmotre ovlasti gradonačelnika temeljem ZLRS, ne proizlazi ovlast gradonačelnika za odobravanje načina raspolaganja nekretninama u privatnom vlasništvu, niti takva ovlast proizlazi iz Zakona o komunalnom gospodarstvu. Navedeno stajalište potvrdio je i VUSRH u svojoj Presudi Usoz-82/20-13 od dana 27.09.2021. godine. Slijedom toga, predlaže se da izmijeniti spornu odredbu na način da se u samoj odluci definiraju spomenuta pitanja odnosno da se izbjegne delegiranje takove ovlasti na gradonačelnika obzirom da takvo postupanje ne bi bilo u skladu sa zakonom.</p>	
53.		Članak 55. stavak 3.	<p>Ovom odredbom je propisano da vlasnik odnosno korisnik reklamnih panoa i gradonačelnik sklapaju ugovor o plaćanju naknade. Kao što je naprijed objašnjeno, gradonačelnik nema ovlasti na sklapanje takovog ugovora. Naknada predstavlja prihod grada i stoga bi se ugovor o plaćanju naknade morao sklopiti sa Gradom Zagrebom (kao što je to slučaj i sa društvom ZAGREB PLAKAT d.o.o.). Nameće se pitanje čemu</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća jer sukladno posebnim propisima o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi gradonačelnik zastupa Grad Zagreb i ovlašten je na potpisivanje ugovora u ime Grada Zagreba</p>

			potreba za drugačijom pravnom regulacijom u odnosu na istovrsne poduzetnike koji djeluju na istom tržištu i bave se pružanjem istih usluga (s jedne strane, društvo ZAGREB PLAKAT d.o.o. u odnosu na sve ostale oglašivače koji posluju u gradu Zagrebu).	
54.		Članak 55. stavak 4.	<p>Ovom odredbom je propisano da se Ugovor o plaćanju naknade sklapa prije izdavanja rješenja o postavljanju. Zainteresirana osoba ističe kako ne postoji opravdan razlog za nametanje obveze oglašivačima da sklapaju ugovor o plaćanju naknade prije nego što im je nadležno tijelo (gradsko upravno tijelo nadležno za komunalne poslove) izdalo rješenje iz članka 41. Odluke (dozvola za postavljanje reklamnih panoa). Navedeno iz razloga što je, po prirodi stvari, uvjet za nastanak obveze plaćanja naknade za postavljanje reklamnih panoa da je oglašivač ishodio odobrenje/dozvolu za postavljanje reklamnih panoa, obzirom da bez takove dozvole oglašivač nema uopće pravo postaviti reklamni pano. Uvjeti za izdavanje dozvole jasno su propisani u članku 41. prijedloga Odluke i ukoliko oglašivač ispunjava sve propisane uvjete nadležno tijelo je dužno izdati traženo rješenje, neovisno o tome je li sklopljen ugovor o plaćanju naknade. S tim u vezi, Zainteresirana osoba ukazuje na otegotnu praksu koja se razvila u postupanju nadležnih tijela primjenom odredbe ovakvog tipa prema kojoj bi (i) oglašivač dostavio uredan i kompletan zahtjev nadležnom gradskom uredu, (ii) gradski ured bi poslao oglašivaču ugovor o plaćanju naknade na potpis, (iii) oglašivač bi vratio gradskom uredu potpisani primjerak ugovora, ali (iv) gradski ured ne</p>	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje iz točke 41. Rokovi za izdavanje rješenja propisani su Zakonom o općem upravnom postupku, a na ugovor o plaćanju naknade primjenjuju se propisi o obveznim odnosima.

			<p>bi vratio oglašivaču primjerak ugovora potpisanog po gradonačelniku i po toj osnovi (v) gradski ured bi zastao s postupkom izdavanja rješenja, na neodređeno vrijeme. Imajući u vidu da se takovim postupanjem značajno otežava poslovanje oglašivačima, predlaže se sljedeće: definirati da je nadležno tijelo dužno izdati rješenje iz članka 41. ukoliko poduzetnik dostavi su propisanu dokumentaciju te se uspiju pribaviti sve propisane suglasnosti i mišljenja;</p> <ul style="list-style-type: none"> - definirati konkretan rok u kojem bi nadležno tijelo bilo dužno izdati traženo rješenje; - brisati odredbu sadržanu u članku 55. stavku 4. prijedloga Odluke; definirati konkretan rok u kojem bi se morao sklopiti ugovor o plaćanju naknade i da će se, u slučaju izostanka potpisa od strane Grada Zagreba, po proteku tog roka smatrati kako je taj ugovor sklopljen. 	
55.		Članak 159. stavak 1. točka 15.	<p>Predlaže se brisati ovu odredbu nastavno na obrazloženja dana u odnosu na članak 54. stavak 2. prijedloga Odluke.</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje iz točke 32.</p>
56.		Članak 165. stavak 1.	<p>Ovom odredbom je propisano da će se postupci do stupanja na snagu odluke dovršiti prema trenutno važećoj Odluci o komunalnom redu, osim postupaka koji se odnose na postavljanje reklamnih panoa koji će se dovršiti prema odredbama nove odluke. Prijelaznim odredbama se u pravilu uspostavlja odnos između novoga propisa i propisa koji se stavlja izvan snage njegovim stupanjem na snagu, i to glede njegova djelovanja na slučajeve, situacije i odnose koji</p>	<p>Vidjeti obrazloženje uz točku 45.</p>

		<p>su nastali za vrijeme dok je bio na snazi prijašnji propis. Dakle, riječ je o odredbama procesno pravnog karaktera, a opće je pravilo procesnog prava da se pretpostavke za poduzimanje i valjanost određene procesne radnje prosuđuju po zakonu koji važi u vrijeme njenog poduzimanja. Iz navedenog razloga se uvriježila praksa prema kojoj se postupci za ostvarivanje pojedinih prava koji su pokrenuti prema odredbama prijašnjeg propisa, a nisu dovršeni do dana stupanja na snagu novog propisa, moraju dovršiti upravo prema odredbama prijašnjeg propisa. U nedostatku bilo kakvih objašnjenja iz obrazloženja prijedloga nove odluke, nejasno je iz kojih razloga donositelj Odluke propisuje iznimku od ovog općeg pravila i ustaljene prakse, i to samo u odnosu na postupke koji se odnose na reklamne panoje. Zainteresirana osoba tvrdi da ne postoji opravdani razlog da se postupci pokrenuti temeljem zahtjeva oglašivača za izdavanjem dozvole za postavljanje reklamnog panoa (u privitku kojeg su dostavljeni svi dokumenti koji se traže prema trenutno važećoj odluci) dovršavaju prema odredbama novog propisa. Time se neosnovano zadire u prava koja poduzetnici koji se bave djelatnošću vanjskog oglašavanja imaju temeljem trenutno važeće odluke i narušavaju legitimna očekivanja oglašivača da će istima biti dozvoljeno postaviti reklamne panoje ukoliko udovoljavaju uvjetima iz odluke. Pritom donositelj Odluke zanemaruje činjenicu da se temeljem trenutno važeće odluke kao jedan od dokaza za izdavanje dozvole za postavljanje reklamnog panoa traži od oglašivača i dostava dokaza o</p>	
--	--	--	--

			<p>vlasništvu ili korištenju nekretnine. Navedeno znači kako prije ishođenja same dozvole oglašivači moraju već steći pravo vlasništva na lokaciji na koju planiraju postaviti reklamne panoje ili sklopiti odgovarajuće ugovore o zakupu sa vlasnicima tih lokacija, a što iziskuje određena financijska sredstva. Oglašivači temelje svoje odluke o financijskim ulaganjima upravo na legitimnom očekivanju da će nadležno tijelo postupati u skladu sa vlastitim propisom. Budući da se uvjeti za izdavanje dozvole za postavljanje reklamnog panoa uvelike razlikuju od onih koje postavlja trenutno važeća odluka, mnogi oglašivači će biti dovedeni u situaciju da neće moći ishoditi dozvolu za postavljanje reklamnog panoa na željenoj lokaciji u odnosu na koju su već uložili znatna financijska sredstva. Time se izravno oštećuju financijski interesi oglašivača, a da za to ne postoji bilo kakav, a kamoli opravdani, razlog – tim više kada se uzme u obzir činjenica da u ovom trenutku postoji veliki broj zahtjeva za izdavanjem dozvola za postavljanje reklamnih panoa kojima nije udovoljeno isključivo iz razloga što je gradonačelnik iz nekog razloga zastao s potpisivanjem ugovora o plaćanju naknade, kako je naprijed objašnjeno. Slijedom toga, predlaže se brisati dio sporne odredbe koji glasi: „...osim postupka koji se odnose na postavljanje reklamnih panoa koji će se dovršiti prema odredbama ove odluke.“</p>	
--	--	--	---	--

57.		Članak 165. stavak 2.	<p>Ovom odredbom je propisano da su vlasnici reklama i reklamnih panoa postavljenih na temelju trenutno važeće verzije Odluke o komunalnom redu dužne u roku od 2 godine od dana stupanja na snagu ishoditi nova rješenja sukladno odredbama nove Odluke i ukloniti reklame i reklamne panoe koji nisu u skladu s odredbama nove Odluke. Predmetna odredba višestruko je problematizirana, osobito uzevši u obzir sljedeće aspekte: izostanak bilo kakvih obrazloženja donositelja općeg akta – jasno je kako se temeljem ove odredbe poduzetnicima koji se bave djelatnošću vanjskog oglašavanja nameće obveza prilagodbe pojedinačnih odluka kojima su oglašivači stekli pravo postavljanja reklamnih panoa na javnim površinama i lokacijama u privatnom vlasništvu po prethodnom općem aktu, čime se izravno utječe na legitimno stečena prava na način da se zahtjeva ishođenje novih odobrenja odnosno uklanjanje reklamnih panoa sukladno novoj regulativi. Pritom donositelj općeg akta, s jedne strane, propisuje ovakvo ograničenje samo u odnosu na vlasnike reklama i reklamnih panoa, usprkos tome što se temeljem prijedloga Odluke uvodi čitav niz promjena i u odnosu na druge osobe temeljem ovlasti Grada Zagreba da uredi pitanja koja se odnose na uređenje naselja (promjene u odnosu na pitanje uređenja vanjskih dijelova zgrada, uređenje i održavanje okućnica i dvorišta zgrada, izloga, postavljanje zaštitnih naprava, ploča s tvrtkom ili nazivom, jarbola i plakata, postavljanje privremenih građevina za potrebe sajмова i javnih manifestacija, postavljanje kioska i pokretnih naprava, otvorenih terasa itd.). S druge strane, ne postoji proporcionalno</p>	<p>Zavod za zaštitu spomenika kulture i prirode daje svoje mišljenje samo u slučaju ako se oslikana reklamna poruka postavlja u zoni zaštiti. Ako se postavlja izvan tog područja mišljenja o tome daje gradsko upravno tijelo nadležno za uređenje javnih gradskih prostora u oba tijela stručne osobe koje raspolažu stručnim znanjima utvrđuju da li oslikana reklamna poruka uklapa u sam prostor. Područje Savske ceste i Trnja ulazi u zaštićene vizurne pravce sukladno posebnim propisima o zaštiti kulture i prirode. Vidjeti obrazloženje pod točkama 34. i 45.</p> <p>Ostale navedene primjedbe su razmotrene i prihvaćeni su prijedlozi koji se odnose na jasnoću odredbi odluke, uvrštene su zone i način postavljanja reklamnih panoa i reklama unutar zona.</p>
-----	--	-----------------------	---	--

		<p>javnopravno opravdanje za ovakvu iznimku u prijelaznim i završnim odredbama prijedloga Odluke u odnosu na Ustavom Republike Hrvatske zagarantirano pravo na slobodu poduzetništva, zaštite prava vlasništva, zaštite stečenih prava i zaštite legitimnih očekivanja fizičkih i pravnih osoba.</p> <p>Donositelj općeg akta propustio je dati bilo kakva obrazloženja s tim u vezi, što nije u skladu sa Zakonom o pravu na pristup informacijama. Naime, pravilna primjena pravnih propisa nalaže jedinicama lokalne samouprave da prilikom uređenja pitanja koja se odnose na potrebe građana i poduzetnika na njenom području moraju voditi računa o interesima od općeg značenja za navedene subjekte (uključujući zaštitu slobode poduzetništva, poticanje tržišnog natjecanja odnosno suzdržavanje od primjene mjera kojima se ograničava tržišno natjecanje, zaštita stečenih prava i legitimnih očekivanja, i dr.).</p> <p>Pritom radnje i djelovanja vlasti jedinica lokalne samouprave moraju biti u ravnoteži s općim interesom svih građana i poduzetnika na njenom području. Snažno ograničavanje poduzetničkih sloboda, ukidanje stečenih prava i postupanje protivno legitimnim očekivanjima poduzetnika koji se bave djelatnošću vanjskog oglašavanja – bez davanja bilo kakvih razloga za postupanje na taj način – upućuje na arbitrarnost u primjeni ovlasti predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave uređivanja pitanja koje se odnose na uređenje naselja u okviru svog samoupravnog djelokruga; nedopušteni utjecaj na stečena prava – kao što je naprijed navedeno, postavljanjem zahtjeva u spornoj odredbi prijedloga Odluke vlasnicima reklama i reklamnih panoa da</p>	
--	--	--	--

		<p>moraju ishoditi nova rješenja za reklame i reklamne panoje za koje su već ishodili odgovarajuća odobrenja odnosno da moraju iste ukloniti predstavlja zadiranje u stečena prava oglašivača. Ne dirajući u pravo jedinice lokalne samouprave da općim aktom na drugačiji način propiše uvjete davanja odobrenja za postavljanje reklama i reklamnih panoa na površinama kojima upravlja, načelo vladavine prava i ostvarenje sigurnosti objektivnog pravnog poretka nalaže da se takav drugačiji način i uvjeti primjenjuju na buduća odobrenja, konkretno na zahtjeve o kojima će se odlučivati nakon stupanja na snagu novog općeg akta. Odluka prijedloga Odluka kojom se zahtjeva ishođenje novih dozvola, čime se prešutno ukida pravovaljanost dozvola izdanih pod uvjetima propisanim prethodnim općim aktom, ne udovoljava zahtjevima pravne sigurnosti i vladavine prava zbog čega takvu odredbu općeg akta valja ukloniti iz pravnog poretka. S tim u vezi, Zainteresirana osoba tvrdi kako je gornje stajalište potkrijepljeno i u recentnoj sudskoj praksi VUSRH, konkretno u Presudi Usoz-82/20 od dana 27.09.2021. godine. Ukidanje prava koja su stranke stekle u upravnom postupku, bez da za to postoji valjano, razmjerno odnosno proporcionalno javnopravno opravdanje, vodi ka pravnoj anarhiji. Osim toga, takvo bi postupanje predstavljao školski primjer kršenja načela razmjernosti u zaštiti prava i stranaka i javnog interesa propisanog člankom 6. Zakona o općem upravnom postupku; zadiranje u pravo privatnog vlasništva – propisivanje uvelike restriktivnih uvjeta za postavljanje reklamnih panoa na</p>	
--	--	---	--

		<p>lokacijama koje su u privatnom vlasništvu, predstavlja ne samo nerazmjerno ograničavanje tržišta vanjskog oglašavanja u Zagrebu već time donositelj općeg akta neopravdano zadire u pravo vlasništva privatnih vlasnika i njihovo pravo da slobodno raspolažu svojim nekretninama. Donositelj općeg akta kao da namjerno zanemaruje činjenicu da koristi od obavljanja djelatnosti oglašavanja na privatnim lokacijama imaju ne samo oglašivači već i vlasnici nekretnina koji ostvaruju dodatne prihode od davanja svojih nekretnina u zakup oglašivačima nenadležnost za davanje naloga za uklanjanje reklama/reklamnih panoa – donošenjem odluke o uklanjanju reklama kao legitimno postavljenih sadržaja, nadilaze se ovlaštenja koja su dana predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave sukladno Zakonu o komunalnom gospodarstvu. U tom smislu, Zainteresirana osoba upućuje na obrazloženja koja su naprijed dana u odnosu na članak 54. stavak 2. prijedloga Odluke S tim u vezi, Zainteresirana osoba iznova ukazuje na činjenicu da reklamni panoi u pravnom smislu predstavljaju građevinske objekte koji se grade temeljem odgovarajućih akata za gradnju koji se izdaju temeljem građevinskih pravnih propisa (isto kao i za, primjerice, kuću ili bilo koju drugu građevinu). Samo po sebi je razumljivo koliki bi bili razmjeri negativnih pravnih i ekonomskih učinaka u slučaju da Grad Zagreb, primjerice, donese odluku kojom bi se građanima naložilo uklanjanje kuća koje su valjano izgrađene u skladu sa zakonom, lokacijskom, građevinskom i uporabnom dozvolom, čime su građani stekli pravo izgradnje i korištenja svojih kuća. Istu</p>	
--	--	--	--

		<p>logiku i principe moguće je primijeniti i u odnosu na ovaj slučaj u kojem donositelj općeg akta želi nametnuti obvezu oglašivačima da uklone reklamne panoje koji su valjano izgrađeni temeljem pravovaljanih akata o građenju;</p> <ul style="list-style-type: none">• nametanje obveze oglašivačima na snišanje visokih troškova – osim što je uklanjanje reklamnih panoa samo po sebi skopčano sa znatnim troškovima na ime demontaže i transporta, donositelj općeg akta očito nije uzeo u obzir širi doseg izrazito negativnih pravnih i ekonomskih učinaka koje bi ova odredba prouzročila za oglašivače: <ul style="list-style-type: none">- izgubljena dobit zbog nemogućnosti daljnjeg poslovanja na većini lokacija;- obveza plaćanja zakupnina temeljem sklopljenih dugoročnih ugovora o zakupu sa vlasnicima privatnih lokacija sa vlasnicima privatnih lokacija (oglašivači nemaju osnove za raskid sklopljenih ugovora o zakupu uslijed činjenice promjene odluke o komunalnom redu); nemogućnosti nadoknade troškova ulaganja u lokaciju i reklamne panoa zbog zabrane daljnjeg poslovanja (a koji troškovi nisu nužno vezani samo uz izgradnju reklamnih panoa, već uključuju i razne druge troškove koje su oglašivači pristali snositi u dogovoru sa vlasnicima privatnih zgrada i nekretnina, kao što su primjerice troškovi obnove fasada zgrada skrovišta, i dr. što je bio preduvjet davanja suglasnosti suvlasnika na sklapanje ugovora o zakupu); postupanje suprotno legitimnim očekivanjima oglašivača – prilikom donošenja poslovne odluke o ulaganju u razvoj oglasne mreže i izgradnju oglasnih površina te ishođenje dozvole za postavljanje reklamnih panoa u skladu sa	
--	--	--	--

		<p>važecim propisima, oglašivači su imali opravdano očekivanje u pogledu trajanja ugovornog odnosa, kako sa Gradom Zagrebom za reklamne panoje postavljene na javnim lokacijama, tako i sa vlasnicima privatnih zemljišta za reklamne panoje postavljene na privatnim lokacijama. Naime, postojalo je opravdano očekivanje da će predmetni ugovorni odnos trajati onoliko koliko je bilo i ugovoreno, jer u protivnom se oglašivači ne bi ni upustili na takve investicije. Grad Zagreb je, naravno, morao biti svjestan ovih okolnosti, kao i činjenice da postupanje protivno legitimnim očekivanjima oglašivača može imati za posljedicu i nastanak izvanugovornog obveznog odnosa na naknadu štete; neopravdano odstupanje od tržišnih standarda – donositelju općeg akta je zasigurno poznato kako je djelatnost vanjskog oglašavanja predstavlja iznimno standardiziranu industriju. U čitavoj srednjoj Europi, a i u Republici Hrvatskoj, iskristalizirali su se odgovarajući standardi i pravila struke koji važe u ovoj industriji. Navedeno se prvenstveno odnosi standardizirane formate oglašavanja, standardne uvjete u pogledu udaljenosti od križanja, postupka dodjeljivanja gradskih i javnih površina radi zakupa, i dr. Predloženim izmjenama Odluke o komunalnom redu uvelike se utječe na do sada usvojene pozitivne prakse, pravila struke i standarde u vanjskom oglašavanju, a da za to ne postoji objektivno opravdan razlog odnosno takovo zadiranje u postojeće prakse ne može se valjano opravdati javnopravnim interesima. Imajući u vidu sve naprijed navedeno, jasno je kako je odredba sadržana u članku iznimno tegotna za oglašivače te</p>	
--	--	---	--

		<p>nastavno na obrazloženja koja upućuju na nezakonitost iste predlaže se brisati spornu odredbu u potpunosti. Podredno tome, predlaže se predvidjeti odgovarajući dulji rok za prilagodbu koji bi se vezao uz istek ugovora o zakupu zemljišta na kojoj su postavljeni reklamni panoi, a koje su oglašivači sklapali sa vlasnicima predmetnih lokacija. Nejasnoće i nedorečenosti u prijedlogu Odluke Prijedlog Odluke sadrži niz nedorečenosti i nejasnoća u vidu odredaba koje su podložne različitim tumačenjima, dajući nadležnom gradskom uredu pretjerane ovlasti prilikom diskrecijske ocjene čime se otvara put arbitrarnosti u odlučivanju. Zainteresirana osoba upućuje na sljedeće nedorečenosti odnosno nedefinirane pojmove i odredbe:</p> <ul style="list-style-type: none"> • članak 43. stavak i nedorečenosti u prijedlogu Odluke Prijedlog Odluke sadrži niz nedorečenosti i nejasnoća u vidu odredaba koje su podložne različitim tumačenjima, dajući nadležnom gradskom uredu pretjerane ovlasti prilikom diskrecijske ocjene čime se otvara put arbitrarnosti u odlučivanju. Zainteresirana osoba upućuje na sljedeće nedorečenosti odnosno nedefinirane pojmove i odredbe: • članak 43. stavak „samoreklamiranja“. Sama odluka ne sadrži definiciju pojma samoreklamiranja; • članak 45. stavak 1. točka 3. – samostojeći reklamni panoi do 12 m² mogu se postavljati uz prometnice „gdje to omogućuje mikrolokacija“. Postavlja se pitanje kada će se smatrati da mikrolokacija omogućuje ili ne omogućuje postavljanje reklamnih panoa. U samoj odluci nisu definirani nikakvi dodatni kriteriji u tom smislu, i 	
--	--	---	--

			<p>to objektivni kriteriji koji bi bili lako provjerljivi;</p> <ul style="list-style-type: none"> • članak 45. stavak 1. točka 7. – samostojeći reklamni panoi do 12 m² mogu na površine uz prometnicu bližom stranom panoa na udaljenosti od ruba kolnika najmanje 2 m i najviše 6 m „kod glavnih gradskih prometnica“. Nameće se pitanje koje prometnice se u smislu ove odredbe smatraju glavnim gradskim prometnicama; • članak 47. stavak 3. – odredba propisuje da iznimno reklamni panoi smiju biti orijentirani na prometnice „ako se uklapaju u prostorno i arhitektonsko rješenje“. Nedostaje definiranje kriterija po kojima će se moći objektivno utvrđivati uklapaju li se reklamni panoi u prostorno i arhitektonsko rješenje ili ne. 	
58.	FED d.o.o. D.F.	43. stavak 3.	<p>II. Uređenje naselja, 4. Zaštitne naprave, ploče s tvrtkom ili nazivom, jarboli, plakati, reklame i reklamni panoi, 4.5 Reklamni panoi, Članak 43. stavak 3. mijenja se i glasi „Reklamni panoi reklamne površine do 12m² u zoni A i B Povijesne urbane cjeline Grada Zagreba, vizurnim koridorima Savske ceste i „Središnje osi“ i zaštićenim prirodnim područjima, mogu se postavljati isključivo na objekte poslovne namjene samo u svrhu samoreklamiranja uz prethodnu suglasnost nadležnog tijela za zaštitu spomenika kulture i prirode.“</p> <p>Iza stavka 3. dodaje se novi stavak koji glasi: „Reklamni panoi reklamne površine veće od 12m² mogu se postavljati izvan zone iz stavka 3. na objekte i zemljišta svih namjena sukladno odredbama ove odluke.“</p> <p>Sadašnji stavci 4. do 7. postaju 5. do 8..</p> <p>II. Uređenje naselja, 4. Zaštitne naprave, ploče s tvrtkom ili nazivom, jarboli, plakati, reklame i reklamni panoi, 4.5</p>	Prijedlozi su razmotreni i djelomično prihvaćeni

			Reklamni panoi, Članak 49. mijena se na način da sadržava tekstualne odredbe za „veliki reklamni pano“ sadržane u Članku 29. Pravilnika o postavljanju zaštitnih naprava, tvrtke, natpisa, jarbola, reklama i reklamnih panoa na području Grada Zagreb (Službeni glasnik Grada Zagreba 5/11 i 7/12).	
59.		Članak 49.	II. Uređenje naselja, 4. Zaštitne naprave, ploče s tvrtkom ili nazivom, jarboli, plakati, reklame i reklamni panoi, 4.5 Reklamni panoi, Članak 49. mijena se na način da sadržava tekstualne odredbe za „veliki reklamni pano“ sadržane u Članku 29. Pravilnika o postavljanju zaštitnih naprava, tvrtke, natpisa, jarbola, reklama i reklamnih panoa na području Grada Zagreb (Službeni glasnik Grada Zagreba 5/11 i 7/12).	Primjedba se prihvaća
60.		Prijelazne i završne odredbe	Prijelazne i završne odredbe, u Članku 165. riječi u stavku 1. „osim postupaka koji se odnose na postavljanje reklamnih panoa koji će se dovršiti prema odredbama ove odluke.“ i stavak 2. u cijelosti, brišu se. (Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (NN 19/2013), IX. Akti jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, 1. Opći akti, Članak 73., stavak 5.)	Vidjeti obrazloženje pod točkom 45.
61.	Zagrebački holding d.o.o., podružnica Zagrebački digitalni grad	Članak 19.	u članku 19. prva točka dopuni na način da glasi: „Pravna osoba, fizička osoba obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ističe ploču s tvrtkom ili nazivom na poslovnu prostoriju u kojoj posluje, na pokretnu napravu (bankomat), TELEKOMUNIKACIJSKI RAZVODNI ORMARIĆ i drugo“ Na javnim gradskim površinama se trenutno nalazi gotovo 3.500 telekomunikacijskih ormarića bez ikakvih oznaka tko je vlasnik istih. Prilikom nadzora i vođenja evidencije nad TK	Primjedba se prihvaća

			ormarićima to dovodi do problema da nije jednostavno ustvrditi da li pojedini ormarić posjeduje sve potrebne suglasnosti, a posebice stavlja izazov pred komunalno redarstvo. U slučaju da se ormarići označavaju na gore predloženi način olakšao bi se nadzor nad njihovom legalnošću.	
62.	EUROPLAK AT d.o.o. M.B.	Članak 42 stavak 5.	Promjena tipa i formata reklamnog panoa na površini uz prometnicu i unutar razdjelnog pojasa može proizaći nakon niza od najmanje pet reklamnih panoa istog tipa i formata. Citirana formulacija nije dovoljno jasna i ostavlja mogućnost različitog interpretiranja u praksi, što posljedično može dovesti do pravne nesigurnosti i različitog tretiranja gospodarskih subjekata. Postavlja se pitanje, što ako u određenom slučaju imamo 3 reklamna panoa u nizu, a nakon njih je veći razmak (od npr. 200 m), da li je u tom slučaju dozvoljena promjena tipa i formata ili nije? Smatramo da ovu odredbu treba jasnije definirati	Primjedba se prihvaća.
63.		Članak 43. stavak 3.	Reklamni panoi reklamne površine veće od 12 m ² mogu se postavljati isključivo na objekte poslovne namjene samo u svrhu samoreklamiranja u zoni koju pravilnikom određuje gradonačelnik. Iz citirane odredbe proizlazi da uopće nije dozvoljeno postavljanje reklamnih panoa većih od 12 m ² za komercijalno oglašavanje, što je veliki udarac za tvrtke čija je osnovna poslovna djelatnost oglašavanje i koje imaju važeća rješenja za postavu reklamnih panoa većih od 12 m ² upravo u svrhu komercijalnog oglašavanja. Ovim potezom Grad Zagreb će dovesti u pitanje poslovanje velikog broja tvrtki kojima je ovaj oblik reklamiranja glavni izvor prihoda i u kojima je zaposlen	Vidjeti obrazloženje pod točkom 44. Zone su uvrštene ³⁴ u prijedlog odluke

			<p>velik broj ljudi, a kojima će, u slučaju implementacije citirane odredbe, redovito poslovanje biti ozbiljno ugroženo ako ne i upitno. Također je upitna formulacija kojom gradonačelnik pravilnikom određuje zone za postavu reklamnih panoa većih od 12 m², u svrhu samoreklamiranja, budući da se time gradonačelniku ostavljaju prevelika diskrecijska ovlaštenja te se u potpunosti isključuje javnost i onemogućuje javno savjetovanje.</p>	
64.		Članak 43. stavak 4.	<p>Reklamni panoi iz stavaka 1. i 3. ovoga članka mogu se postavljati na rok do 2 godine uz mogućnost produženja. Vremenski rok od dvije godine za postavljanje reklamnih panoa je jako ograničavajući i gotovo sigurno će negativno utjecati na tržište. Poduzetnicima će biti vrlo riskantno ulaziti u nove investicije, budući da je za amortizaciju prosječne investicije iz područja vanjskog oglašavanja potrebno minimalno 5 godina. S tim u vezi smatramo da je postojeće podzakonsko rješenje, prema kojem se rješenja za postavu reklamnih panoa vežu uz trajanje zakupnog odnosa (uređenje kojeg se ostavlja u nadležnosti vlasnika i vanjskog oglašivača), adekvatnije. U slučaju implementacije predložene izmjene, poduzetnička aktivnost će biti bespotrebno, a značajno ograničena, jer će se poduzetnici ustručavati ulaziti u nove investicije, koje pak aktiviraju nove novčane cikluse te su u interesu svih pa tako i Grada. Pored navedenog, u slučaju implementacije ove podzakonske izmjene, Grad se izlaže novim zahtjevima za ocjenu zakonitosti, a posljedično tome i novim tužbama za naknadu štete s osnova neamortiziranih vrijednosti investicija i izgubljene zarade.</p>	Vidjeti obrazloženje pod točkom 34. i 45.

65.	Članak 45. stavak 1. točka 7.	<p>Samostojeći reklamni panoi do 12 m² mogu se postavljati:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na površine uz prometnicu bližom stranom panoa na udaljenosti od ruba kolnika najmanje 2 m i najviše 6 m kod glavnih gradskih prometnica te najmanje 1,50 m i najviše 5 m kod gradskih i drugih prometnica. <p>Citiranim podzakonskim rješenjem se dodatno otvara mogućnost postave reklamnih panoa na javnoj površini, čime se izravno pogoduje društvu Zagreb plakat d.o.o., koje ima dugotrajan ugovor o zakupu za javne gradske površine. Ukoliko uzmemo u obzir ostale prijedloge izmjena koji uvelike i bespotrebno ograničavaju poduzetničku aktivnost u odnosu na djelatnost oglašavanja, ovime se jednom poduzetniku na tržištu omogućuju dodatne prednosti, za postojanje kojih ne postoji objektivni razlog, čime se stvaraju uvjeti za stvaranje, odnosno za učvršćivanje već postojećeg monopolističkog položaja u korist navedenog poduzetnika.</p>	Površine javne namjene dodjeljuju se putem javnog natječaja. U ostalom dijelu vidjeti obrazloženje uz točku 49.
66.	Članak 47. stavak 1.	<p>Za postavljanje reklamnih uređaja odgovarajuće se primjenjuju odredbe za postavljanje velikih reklamnih panoa. Iz citiranog prijedloga izmjene nejasno je na koje se točno velike reklamne panoe misli, budući da u članku 29. stavak 1. Pravilnika o postavljanju zaštitnih naprava, tvrtke, natpisa, jarbola, reklama i reklamnih panoa na području Grada Zagreba propisano da su veliki reklamni panoi površine 6 m² i više, koji se koriste za komercijalno oglašavanje, oglašavanje državnih, gradskih manifestacija i akcija, te samoreklamiranje, a mogu se postavljati na javnim površinama, zemljištu u vlasništvu drugih pravnih ili fizičkih osoba, objektima i na</p>	Primjedba se prihvaća na način da se razlikuju reklame i reklamni panoi.

			<p>ograde gradilišta. Budući da postoji više vrsta i veličina reklamnih panoa većih od 6 m², u odnosu na koje vrijede različita pravila, nejasno je na koje se reklamne panoe ova odredba referira. Stoga predlažemo dopuniti, odnosno jasno definirati ovu odredbu</p>	
67.		Članak 53.	<p>Površine javne namjene kojima upravlja Grad, za postavljanje reklama i reklamnih panoa namijenjenih za komercijalno oglašavanje dodjeljuju se javnim natječajem koji raspisuje gradonačelnik.</p> <p>Postupak dodjele površina javne namjene za postavljanje reklama i reklamnih panoa namijenjenih za komercijalno oglašavanje odlukom određuje Gradska skupština na gradonačelnikov prijedlog. Obzirom na činjenicu da i postojeća Odluka o komunalnom redu propisuje raspisivanje javnog natječaja za davanje u zakup površina javne namjene namijenjenih za komercijalno oglašavanje, a da u praksi svjedočimo dugogodišnjem dodjeljivanju ovih površina društvu Zagreb plakat, nakon isteka njihovih ugovora i bez provedbe javnog natječaja, zanima nas da li će se ova praksa promijeniti u budućnosti, odnosno kada će Grad raspisati javni natječaj?</p>	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 50.
68.		Članak 55. stavak 1.	<p>Za postavljanje ploča s natpisom, jarbola, plakata, reklama i reklamnih panoa na površine javne namjene, zemljišta i objekte u vlasništvu drugih, plaća se naknada.</p> <p>Citirana formulacija u suprotnosti je s aktualnom sudskom praksom, odnosno s presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Usoz-118/20-9 kojom se ukida članak 28.st.1. Odluke o komunalnom redu, (Službeni glasnik Grada Velike Gorice, broj: 10/16., 10/18. i</p>	Primjedba se ne prihvaća budući da su obveze korisnika površina javne namjene utvrđena u skladu s propisima.

			<p>8/19.) vezano uz plaćanje naknade za isticanje reklama na privatnim površinama. Dakle, presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske je, u odnosu na velikogoričku odluku o komunalnom redu, utvrđeno da je ova podzakonska odredba protuzakonita. Obzirom na navedeno, a posebno uzevši u obzir činjenicu da je i u odnosu na zagrebačku Odluku o komunalnom redu pokrenuta identična procedura ispitivanja zakonitosti, za očekivati je da će Visoki upravni sud Republike Hrvatske postupiti u skladu s vlastitom praksom te donijeti istovjetnu presudu i u odnosu na zagrebački slučaj. Obzirom na navedeno, bilo bi svakako oportuno da i Grad Zagreb uskladi svoje podzakonske akte s aktualnom sudskom praksom i samoinicijativno izmijeni ovu podzakonsku odredbu na način da se za površine u privatnom vlasništvu ne plaća naknada Gradu.</p>	
69.		Članak 165.	<p>Postupci započeti do stupanja na snagu ove odluke dovršit će se prema Odluci o komunalnom redu (Službeni glasnik Grada Zagreba 14/19, 24/19, 22/20 i 16/22) osim postupka koji se odnose na postavljanje reklamnih panoa koji će se dovršiti prema odredbama ove odluke.</p> <p>Vlasnici reklama i reklamnih panoa postavljenih na temelju Odluke o komunalnom redu (Službeni glasnik Grada Zagreba 14/19, 24/19, 22/20 i 16/22) dužni su u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ove odluke ishoditi nova rješenja sukladno odredbama ove odluke i ukloniti reklame i reklamne panoe koji nisu u skladu s odredbama ove odluke.</p> <p>Iz citirane odredbe proizlazi da će izmijenjena Odluka o komunalnom redu imati povratno djelovanje. Obzirom</p>	Vidjeti obrazloženja pod točkom 34. i 45.

		<p>da je Ustavom RH, kao i Zakonom o lokalnoj i (područnoj) regionalnoj samoupravi zabranjena retroaktivna primjena zakona i drugih propisa, odnosno da je ovakva primjena dozvoljena samo iznimno, ako legitiman cilj nije moguće na drugi način ostvariti, citirana je odredba protuzakonita i protuustavna. U konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za opravdanje povratnog učinka predloženih izmjena, budući da Grad uopće nije jasno artikulirao ciljeve koje želi postići predloženim izmjenama, a predložene izmjene u tolikoj mjeri zadiru u stečena prava poduzetnika i to onih koji su ishodili pravomoćna, odnosno konačna rješenja za postavu reklamnih panoa temeljem aktualnih odredaba Odluke o komunalnom redu i koja su na temelju tih rješenja investirali u postavu reklamnih panoa te su u skladu s ishodenim dozvolama kreirali svoje buduće poslovne politike, a kojima se ta stečena prava sada žele oduzeti. Ovime se grubo zadire u poslovanje poduzetnika te im se značajno ograničava poduzetnička aktivnost, bez jasno artikuliranih ciljeva koji se time žele postići. Smatramo da u konkretnom slučaju uopće ne postoji značajan društveni interes koji bi, u smislu odredbe članka 90. stavka 5. Ustava RH opravdavao retroaktivnu primjenu predloženih izmjena. Dapače, u interesu je Grada da s osnova najma predmetnih lokacija napuni gradski proračun, posebno u aktualnoj, financijski vrlo problematičnoj situaciji za Grad, u kojoj se čak prognozira stečaj i privatizacija gradskih tvrtki. Ovdje posebno treba uzeti u obzir i daljnji financijski aspekt, odnosno činjenicu da su poduzetnici, na temelju legitimnih očekivanja da će</p>	
--	--	--	--

			<p>moći konzumirati svoja prava iz pribavljenih rješenja i dozvola, uložili značajna sredstva u postavu reklamnih panoa te se postavlja pitanje što će biti s predmetnim investicijama (posebno u odnosu na digitalne panoe, čija je početna investicija vrlo visoka), ukoliko im se navedena stečena prava oduzmu. Također podredno ističemo da je ostavljeni rok prilagodbe od dvije godine prekratak i ne ostavlja dovoljno vremena poduzetnicima za usklađivanje budućeg poslovanja s novom pravnom regulacijom.</p>	
70.	K.V.	Članak 27.	<p>Predlaže se u čl. 27. dodati st. 2. na način da se odredi kako osvijetljene reklamne vitrine (city light) mogu biti osvijetljeni i digitalni, baš kao što je propisano i čl. 41. u odnosu na reklamne panoe.</p>	Osvjetljene reklamne vitrine mogu biti samo osvijetljene.
71.		Članak 43.	<p>Ovim člankom uvodi se razlika između reklamnih panoa površine do 12 m² i onih preko 12 m², a razlika koja ne postoji u trenutno važećoj Odluci o komunalnom redu („Službeni glasnik Grada Zagreba“ br. 14/19, 24/19, 22/20, 16/22).</p> <p>Prema ovom članku reklamni panoi >12 m² mogu se postavljati isključivo na objekte poslovne namjene i samo u svrhu samoreklamiranja, s ograničenim rokom do dvije godine uz eventualnu mogućnost produljenja. Time se izravno ograničava pravo vlasništva fizičkih i pravnih osoba u odnosu na vlasnike poslovnih objekata, suprotno čl. 32. i 33.(NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17).</p>	Vidjeti obrazloženje pod točkama 34, 44 i 45

		<p>Naime, na ovaj način vlasnici ne mogu neograničeno raspolagati svojom nekretninom i ekonomski je eksploatirati. Također, obzirom da je postavljanje reklamnih panoa >12 m² uvjetovano namjenom nekretnine, jasno je kako se vlasnici privatnih objekata dovode u nepovoljniji položaj bez opravdanog razloga te osnovanog pravnog temelja. Obzirom da je u obrazloženju Odluke navedeno kako je krajnji cilj iste očuvanje vizure Grada, nije jasno kako je vizura očuvana u npr. situaciji susjednih objekata od kojih je jedan poslovne, a drugi privatne namjene. Laički rečeno, reklamni pano postavljen na br. 1. ulice X na poslovnom objektu ne utječe na vizuru grada, dok reklamni panoa postavljen na br. 2. ulice X na privatnom objektu znatno utječe na sam prostor i vizuru Grada.</p> <p>Također, vlasnici nekretnina sklapali su ugovore o zakupu s oglašivačima i medijskim tvrtkama radi postavljanja reklamnih panoa >12 m². Ti ugovori sklapani su upravo temeljem izdanih dozvola slijedom čega su vlasnici imali legitimna očekivanja minimalno u pogledu onih financijskih, odnosno ekonomske eksploatacije svojih nekretnina za određeno vrijeme. Na ovaj način nedvojbeno se ograničava pravo vlasnika privatnih objekata u odnosu na vlasnike poslovnih objekata, odnosno takvim vlasnicima se nameće ograničenje koje se ne zahtijeva od svih ostalih vlasnika. Pri tome takvim vlasnicima nije ponuđena nikakva naknada za nametnuto ograničenje, niti je ponuđeno ikakvo rješenje kojim bi se otklonile štetne posljedice koje će im neminovno nastati. Treba imati na umu da vlasništvo obuhvaća sva imovinska prava i gospodarske</p>	
--	--	---	--

		<p>interese vezane uz imovinu, kao i legitimna očekivanja vlasnika da će njihova prava biti poštivana, a ostvarenje tih prava zaštićeno. Znači, radi se o razumnom i na zakonu zasnovanom očekivanju vlasnika nekretnina, ovdje privatnih objekata.</p> <p>S druge strane, postavljanje reklamnih panoa 12 m² ograničeno je i sadržajem reklamnog panoa, odnosno isti se može postavljati na poslovne objekte samo u svrhu samoreklamiranja. Naime, cilj poduzetničke i tržišne slobode u sektoru usluga je onemogućavanje monopola i omogućavanje tržišnog nadmetanja između većeg broja isporučitelja na slobodnom tržištu s ciljem postizanja efikasnosti i efektivnosti, smanjenja cijena i poboljšanja kvalitete i usluga. Država je dužna osigurati svim poduzetnicima jednak pravni položaj na tržištu. Ograničenje poduzetničke i tržišne slobode kao ustavnih prava, mora biti predviđeno zakonom i mora poštovati bit slobode poduzetništva, uz poštovanje načela razmjernosti, prema kojem načelu iz članka 52. Europske povelje o temeljnim pravima „...ograničenja su moguća samo ako su potrebna i ako zaista odgovaraju ciljevima od općeg interesa koje priznaje Unija ili potrebi zaštite prava i sloboda drugih osoba.“.</p> <p>Uvođenje ovakvih ograničenja je izravno u suprotnosti sa samom svrhom reklamiranja, a to je dostupnost i pristup informacijama svima u jednakoj mjeri te obavještavanje potencijalnih kupaca o proizvodima ili uslugama. Ovime ne samo da se radi razlika između privatnih i poslovnih objekata, nego se čak dovode u nepovoljniji položaj pojedini poslovni subjekti koji</p>	
--	--	---	--

			<p>nemaju poslovne objekte odgovarajuće površine na kojima bi mogli istaknuti reklamne panoje >12 m². Isto znači da se takvi poslovni subjekti neće moći reklamirati putem reklamnih panoa >12 m² ni u kojem slučaju, a što su dosad mogli. Također, ovime se izravno utječe na poslovanje oglašivača i medijskih tvrtki i to smanjenjem broja klijenata, što za sobom povlači i manji opseg posla, a što direktno utječe na poslovanje i dobit. Znači, poduzetnička sloboda i vlasnička prava iznimno se mogu ograničiti zakonom radi zaštite interesa i sigurnosti Republike Hrvatske, prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi, a sukladno čl. 50. st. 2. Ustava. Stoga, predlaže se navedenu odredbu ovog članka izmijeniti na način da se njome ne dovode u nepovoljniji položaj vlasnici privatnih parcela i objekata, te da se osigura jednak pristup medijskom oglašavanju svim subjektima pod istim uvjetima.</p>	
72.		Članak 165.	<p>Ovim člankom propisano je da će se postupci započeti prije stupanja na snagu ove Odluke dovršiti prema odredbama trenutno važeće Odluke o komunalnom redu, osim postupaka koji se odnose na postavljanje reklamnih panoa. Takvom odredbom se izravno stavljaju u nepovoljniji položaj oglašivači i medijske tvrtke koje su podnijele zahtjeve sukladno trenutno važećoj odluci i koji ispunjavaju sve uvjete za postavljanje reklamnih panoa, uključujući i one > 12 m². Nadalje, vlasnici postojećih reklama i reklamnih panoa >12 m² dužni su ishoditi nova rješenja za postojeće reklamne panoje, odnosno iste ukloniti u roku od 2 godine od stupanja na snagu nove Odluke. Prvenstveno, ovakva formulacija jasno upućuje na nedopušteno retroaktivno djelovanje Odluke</p>	Vidjeti obrazloženje pod točkom 34. i 45.

		<p>na postupke koji su već pravomoćno okončani. Nadalje, rok prilagodbe od dvije godine je prekratak ako se uzmu u obzir posljedice koje nastaju kako za vlasnike zakupljenih nekretnina, tako i za vlasnike reklamnih panoa. Naime, navedeni rok se u obrazloženju Odluke opravdava razmjernošću uloženih sredstava i koristi vlasnika reklama i reklamnih panoa od korištenja površina javne namjene. Međutim, ne nalaze se svi reklamni panoi na javnim površinama, već su postavljeni i na privatnim zemljištima, odnosno objektima. Nadalje, na osnovi legitimnih očekivanja vlasnika reklama temeljem već ishodenih rješenja, isti su podizali kredite kod banaka u svrhu financiranja postavljanja reklamnih panoa, obzirom se radi o velikim investicijama, a radi podmirenja ugovorenih zakupnina te samo postavljanje reklamnih panoa. Povrat takve investicije, a obzirom na trenutno stanje na tržištu, može se očekivati kroz otprilike osam godina. Tek nakon isteka tog perioda, oglašivači i medijske tvrtke bi počele ostvarivati zaradu. Stoga, nije točno da je rok za prilagodbu od dvije godine primjeren. Također, ne samo da vlasnici reklama neće ostvariti nikakvu zaradu nego će im nastati neočekivani troškovi koji se odnose na uklanjanje reklamnih panoa, za koje u trenutku ishodenja postojećih rješenja nikako nisu mogli znati. Pored ovih troškova treba uzeti u obzir i troškove plaćanja zakupnine temeljem postojećih ugovora o zakupu za zemljišta, odnosno objekte s kojih će se uklanjati predmetne reklame i reklamni panoi, a da pritom vlasnici reklama i reklamnih panoa ne ostvaruju nikakve prihode. U svakom slučaju, šteta nastaje i vlasnicima zakupljenih zemljišta i vlasnicima reklama i</p>	
--	--	--	--

			<p>reklamnih panoa. Slijedom navedenog, jasno je kako je ovime nametnut prekomjerman teret vlasnicima reklama i reklamnih panoa, a koji je morao biti sveden u prihvatljive okvire uvođenjem odgovarajućih i učinkovitih kompenzacijskih mjera ili drugih rješenja npr. davanjem zamjenskih nekretnina te duljim vremenom razdoblja prilagodbe. Ako je cilj ove Odluke urediti vizuru grada uspostavljanjem boljeg sustava javnih površina kako bi se ispunila očekivanja građana i gospodarstvenika, onda bi se trebale propisati mjere koje će prvenstveno biti usmjerene uklanjanju nepropisno postavljenih reklama i reklamnih panoa. Tekst Odluke u ovom trenutku isključivo ide na štetu vlasnicima reklama koji uredno ispunjavaju svoje obveze temeljem ishodenih rješenja o postavljanju reklama, sukladno svim uvjetima propisanim od strane Grada Zagreba. Slijedom navedenog, predlaže se donositelju Odluke da sukladno naprijed iznesenom izmijeni odredbu na način da se otkloni retroaktivno djelovanje, odnosno odredi dulji rok prilagodbe, a unutar kojeg roka će ponuditi adekvatnu kompenzaciju ili druga rješenja vlasnicima postojećih reklama i reklamnih panoa kako bi se od istih otklonila šteta zbog prekomjernog tereta koji im je nametnut ovom Odlukom.</p>	
73.	M.L.	Članak 7.	<p>Članak 7. reklamni panoi su panoi, reklamni uređaji, reklamne konstrukcije (jambo panoi, billboardi, bigboardi, megaboardi, reklamne konstrukcije iznad prometnica i slično), reklamni stupovi (totemi i slično), a mogu biti samostojeći ili na objektima. Molim za pojašnjenje što se misli pod „reklamnim konstrukcijama iznad prometnica i slično“. Čini se da</p>	<p>Prijedlogom odluke definirane je što se smatra reklamnom konstrukcijom. Reklamne konstrukcije su predmeti specifičnog oblikovanja (skulpturnog oblika, pojedinačnih slova na potkonstrukciji i drugo), a postavljaju se na zemljište i građevine radi reklamiranja i jedna je od vrsta reklamnog panoa</p>

			<p>je cijeli dokument usmjeren na uklanjanje panoa iz grada, a ostavlja se mogućnost postavljanja REKLAMNIH KONSTRUKCIJA IZNAD PROMETNICA I SLIČNO!!!!</p> <p>Kao građanin grada Zagreba, ne želim u gradu Zagrebu REKLAMNE KONSTRUKCIJE IZNAD PROMETNICA I SLIČNO !!!!</p> <p>Prijedlog je da se crveno označeni dio teksta izbac iz članka 7.</p>	
74.	S.J.	Članak 158.	<p>Vežano za čl. 158. u kojemu se navode kazne za prekršaje iz stavaka 3, 4, 20 i 26, a odnose se na iscrtavanje grafita i uništavanje građevina i uređaja javne namjene, spomenika i skulptura (600-1300 eura za pravne osobe te 100-250 eura za fizičke osobe), smatram da su navedene kazne preniske te predlažem drastično povećanje kazni po uzoru na druge svjetske gradove.</p> <p>Svjedoci smo da dosadašnje mjere uklanjanja grafita i sprječavanja uništavanja javne i privatne imovine nisu polučile nikakve rezultate. Mnoga obnovljena pročelja, čija su uređenja koštala stotine tisuća kuna, nadstrešnice javnog gradskog prijevoza, stupovi javne rasvjete, prometni znakovi i oprema, spomenici i skulpture se svakodnevno uništavaju od strane neodgovornih pojedinaca. Prilikom donošenja propisa, donositeljima istih, obično nije cilj represija povećanjem kazni, nego se do željenih rezultata pokušava doći na druge načine, ali u ovim slučajevima ne postoje olakotne okolnosti, kao npr. u prometnim prekršajima. Prekršitelji ne iscrtavaju grafite slučajno, nego se radi o unaprijed planiranim akcijama te isti trebaju biti svjesni posljedica takvih djela, a i štete koju čine vlasnicima objekata te vizualnoj degradaciji cijelog grada.</p>	Primjedba se ne prihvaća iz razloga navedenih pod točkom 7.

			<p>Budući da je počinitelje teško uloviti na dijelu, ovom izmjenom se neće omogućiti lakše hvatanje istih, nego se na primjeru one nekolicine koja bude uhvaćena, pogotovo ako se o tome bude govorilo u medijima, želi demotivirati činjenje takvih djela. Upravo zato predlažem iznimno visoku kaznu za navedene prekršaje u iznosu od 10000 eura za pravne, a i za fizičke osobe. Takvom izmjenom će se građanima jasno poručiti koji je cilj ove gradske vlasti.</p>	
75.	MIG Media d.o.o.	Članak 2. točka 1.	<p>Površine javne namjene su definirane kao površine koje su namijenjene svima i pod jednakim uvjetima. U alineji 3 krivo je navedeno je da tu spadaju i „zelene površine uz ceste i ulice, a ako nisu sastavni dio nerazvrstane ili druge ceste odlono ulice i slično“ Zelene površine uz ceste i ulice mogu biti u privatnom vlasništvu, ograđene, što znači da nisu namijenjene "svima i pod jednakim uvjetima", što znači da nisu površine javne namjene! Potrebno je dodati riječ JAVNE (gradske) da glasi: „Javne (gradske) zelene površine uz ceste i ulice, a ako nisu sastavni dio nerazvrstane ili druge seste odlono ulice i slično“</p> <p>Alineja 6 isto tako je krivo navedeno da u ostale površine javne namjene spada i „dio zemljišta koji se nalazi uz površinu javne namjene. Kao u alineji 3., zemljište uz površinu javne namjene može biti privatno zemljište, koje nije "namijenjeno svima i pod jednakim uvjetima", što znači da nije površina javne namjene Potrebno je dodati riječ JAVNE (gradske) da glasi: ...“dio</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća jer je definicija površina javne namjene preuzeta iz Zakona o komunalnom gospodarstvu</p>

			JAVNIH (GRADSKIH) zemljišta, koji se nalazi uz površinu javne namjene. Ako je neka površina u privatnom vlasništvu, ona nije namijenjena svima i pod jednakim uvjetima, pa prema tome nije i ne može biti površina javne namjene niti neki od oblika površine javne namjene, kako je navedeno u članku 2.	
76.		Članak 43 stavak 3	Članak 43 stavka 3 omogućuje postavljanje panoa većih od 12 m2 samo na zgrade poslovne namjene, za samoreklamiranje, što znači da se potpuno onemogućuje postavljanje samostojećih panoa većih od 12 m2! Smatramo da je to neprihvatljivo i da odluka ne bi smjela biti toliko restriktivna, jer sigurno neka područja grada mogu podnijeti postavljanje i takvih panoa. Rok od 2 godine je apsolutno prekratak za postavljanje reklamnog panoa.	Vidjeti obrazloženje uz točke 34. 44. i 45
77.		Članak 47.	Navedeno je da za postavljanje reklamnih uređaja (displaya) se primjenjuju odredbe za postavljanje VELIKIH REKLAMNIH PANOVA. Nigdje u Odluci nije navedena definicija što su to „VELIKI REKLAMNI PANOVI“, dakle potpuno je nedefinirano po kojim se kriterijima mogu postavljati reklamni uređaji. Molim za pojašnjenje što su to VELIKI REKLAMNI PANOVI u stavku 1 članka 47, odnosno da se u tom članku točno definira u skladu sa kojim člankom se mogu postavljati reklamni uređaji!	Primjedba se prihvaća

78.	P.I.O. d.o.o.	Članak 43 stavak 3	<p>Reklamni panoi reklamne površine veće od 12 m² mogu se postavljati isključivo na objekte poslovne namjene samo u svrhu samoreklamiranja u zoni koju pravilnikom određuje gradonačelnik.</p> <p>KOMENTAR:</p> <p>Ovom odredbom je direktno ugroženo poslovanje brojnih tvrtki koje se bave postavljanjem panoa većih dimenzija od 12m², svih zaposlenika i njihovih obitelji.</p> <p>Dozvoljavanjem postave panoa većih od 12m² samo u svrhu samoreklamiranja ukinulo bi se poslovanje svih tvrtki koje se bave vanjskom oglašavanjem na reklamnim površinama većim od 12m². Takve tvrtke su uložile velika financijska sredstva u izgradnju oglasne mreže i ukoliko ova Odluka bude donesena sve tvrtke, koje imaju velike reklamne formate, biti će zatvorene ili otići u stečaj. Napominjemo da cijena izrade velikih reklamnih panoa iznosi od nekoliko desetaka tisuća do nekoliko stotina tisuća eura (ovisno o tipu reklamnog panoa ili displaya). Da bi se financirala izrada velikih reklamnih panoa tvrtke su od banaka dizale kredite koje neće moći otplatiti ukoliko prestanu s poslovanjem. Isto tako, sve već postavljene reklamne konstrukcije veće od 12m² će se morati demontirati, a i tu je riječ o iznimno velikim financijskim troškovima.</p> <p>Ovaj članak Odluke samo pogoduje velikim firmama ili trgovačkim lancima koji imaju dovoljno sredstava za izradu velikih reklamnih panoa, a ujedno će biti i jedni koji će imati pravo na postavljanje svojih reklama na svojim objektima.</p> <p>Isto tako treba naglasiti da bi u slučaju uklanjanja panoa većih od 12m², kao i nepostavljanjem novih komercijalnih panoa, Grad ostao bez jednog značajnog dijela novčanih sredstava, a koje</p>	Vidjeti obrazloženje uz točku 44. i zone za postavljanje reklama i reklamnih panoa su uvrštene u Prijedlog odluke
-----	---------------	--------------------	---	---

			<p>je dobio kroz plaćanje naknade za postavljene reklame.</p> <p>Koristimo priliku istaknuti da je potpuno neprihvatljivo navesti da zonu reklamiranja Pravilnikom određuje gradonačelnik. Pretpostavljamo da bi u Pravilniku reklamiranja trebale biti određene temeljem stručnih mišljenja nadležnih gradskih tijela, a da se Pravilnik u konačnici usvaja nakon što sve njegove odredbe odobri i usvoji Gradska skupština.</p> <p>PRIJEDLOG IZMJENE:</p> <p>Reklamni panoi reklamne površine veće od 12 m² mogu se postavljati isključivo na zemljišta i objekte u svrhu samoreklamiranja i u svrhu komercijalnog oglašavanja u zoni koja je određena Pravilnikom.</p> <p>Reklamni panoi iz stavaka 1. i 3. ovoga članka mogu se postavljati na rok dok traju ugovor o zakupu zaključen s vlasnikom zemljišta ili nekretnine na kojim se postavi reklamni pano.</p>	
79.		43. stavak 4.	<p>Reklamni panoi reklamne površine do 12 m² koji se koriste za komercijalno oglašavanje, oglašavanje državnih, gradskih manifestacija i akcija, te samoreklamiranje mogu se postavljati na površinama javne namjene, zemljištu u vlasništvu drugih pravnih ili fizičkih osoba, objektima i na ograde gradilišta.</p> <p>Reklamni panoi iz stavaka 1. i 3. ovoga članka mogu se postavljati na rok do 2 godine uz mogućnost produženja.</p> <p>KOMENTAR:</p> <p>Vlasnici reklamnih panoa izradom i montažom reklamnih panoa ulaze u velike financijske investicije u kojima je rok od 2 godine apsolutno nedovoljan za povrat uložениh sredstava te se dovodi u pitanje isplativost investiranja u izradu i montažu reklamnih panoa. Isto tako, treba spomenuti da prije izrade same reklamne konstrukcije postoji još i dodatni trošak izrade svakog</p>	Vidjeti obrazloženje pod točkom 34., 44 i 45

idejnog projekta kao i geodetski troškovi u slučaju postave panoa na zemljištima. Shodno prethodnom pojašnjenju smatramo da bi rješenja svakako trebala biti na duži period od 2 godine ili na period dok traju ugovori o zakupu zaključeni s vlasnicima parcela ili nekretnina na koje se postavljaju panoi.

3. Članak 45 stavak 1 alineja 7

Samostojeći reklamni panoi do 12 m² mogu se postavljati:

- najmanje 2 m i najviše 6 m kod glavnih gradskih prometnica te najmanje 1,50 m i najviše 5 m kod gradskih i drugih prometnica

KOMENTAR:

Novom Odlukom i dalje je propisana, osim minimalne, i maksimalna udaljenost reklamnih panoa u odnosu na prometnicu. Ukoliko se reklamni pano postave svojom bližom stranom na udaljenosti većoj od 6 metara, manje ugrožavaju preglednost i sigurnost prometa, nego pano koji je postavljen preblizu prometnici. Ne vidi se razlog definiranja maksimalne udaljenosti, već predlažemo da se definiira samo minimalna udaljenost panoa od prometnice ovisno o kategoriji prometnice i specifičnostima mikrolokacije. Također, važno je naglasiti da se 6 metara od prometnice u gradu najčešće nalaze javne površine te se na ovaj način de facto onemogućava postava

PRIJEDLOG IZMJENE:

Reklamni panoi iz stavaka 1. i 3. ovoga članka mogu se postavljati na rok dok traje ugovor o zakupu zemljišta ili nekretnine koji je sklopljen s vlasnikom zemljišta ili nekretnine, a u svrhu postave reklamnog panoa

80.		Članak 47. stavak 2.	Reklamni uređaji s elektroničkim prikazom slike mogu se postavljati orijentirani na trgove i pješačke zone. PRIJEDLOG IZMJENE: Reklamni uređaji s elektroničkim prikazom slike mogu se postavljati orijentirani na trgove i pješačke zone i prometnice.	Primjedba se ne prihvaća jer utječe na izgled grada i nije u interesu Grada Zagreba.
81.		Članak 45 stavak 1. alineja 7.	Samostojeći reklamni panoi do 12 m ² mogu se postavljati: ... - na površine uz prometnicu bližom stranom panoa na udaljenosti od ruba kolnika najmanje 2 m i najviše 6 m kod glavnih gradskih prometnica te najmanje 1,50 m i najviše 5 m kod gradskih i drugih prometnica PRIJEDLOG IZMJENE: - na površine uz prometnicu bližom stranom panoa na udaljenosti od ruba kolnika najmanje 2 m kod glavnih gradskih prometnica te najmanje 1,50 m kod gradskih i drugih prometnica	Primjedba se ne prihvaća jer utječe na izgled grada i nije u interesu Grada Zagreba.
82.		Članak 47. stavak 2	Reklamni uređaji s elektroničkim prikazom slike mogu se postavljati orijentirani na trgove i pješačke zone. PRIJEDLOG IZMJENE: Reklamni uređaji s elektroničkim prikazom slike mogu se postavljati orijentirani na trgove i pješačke zone i prometnice.	Primjedba se ne prihvaća jer utječe na izgled grada i nije u interesu Grada Zagreba.
83.		Članak 55 stavak 1 i stavak 3.	Za postavljanje ploča s natpisom, jarbola, plakata, reklama i reklamnih panoa na površine javne namjene, zemljišta i objekte u vlasništvu drugih, plaća se naknada. Vlasnik, odnosno korisnik opreme iz stavka 1. ovoga članka i gradonačelnik, odnosno osoba koju on ovlasti, sklapaju ugovor o plaćanju naknade (to vrijedi i za panoe koji su postavljeni na zemljišta u objekte u vlasništvu drugih) PRIJEDLOG IZMJENE :	Vidjeti obrazloženje u točki 41.

			<p>Za postavljanje ploča s natpisom, jarbola, plakata, reklama i reklamnih panoa na površine javne namjene plaća se naknada.</p> <p>Vlasnik, odnosno korisnik opreme iz stavka 1. ovoga članka i gradonačelnik, odnosno osoba koju on ovlasti, sklapaju ugovor o plaćanju naknade (to vrijedi za panoe postavljeni na javnom zemljištu i objektima).</p>	
84.		Članak 165. stavak 2.	<p>Vlasnici reklama i reklamnih panoa postavljenih na temelju Odluke o komunalnom redu (Službeni glasnik Grada Zagreba 14/19, 24/19, 22/20 i 16/22) dužni su u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ove odluke ishoditi nova rješenja sukladno odredbama ove odluke i ukloniti reklame i reklamne panoe koji nisu u skladu s odredbama ove odluke.</p> <p>PRIJEDLOG IZMJENE:</p> <p>Vlasnici reklama i reklamnih panoa koji su postavljeni bez prethodnih odobrenja Grada dužni su u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ove odluke ishoditi potrebna rješenja sukladno odredbama ove odluke ili ukloniti reklame i reklamne panoe koji nisu u skladu s odredbama ove odluke.</p>	Primjedba se ne prihvaća jer se želi unaprijediti sustav postavljanja reklama i reklamnih panoa i sve postavljeni reklamni panovi i reklame moraju se uskladiti s odredbama komunalnog reda.
85.	Go2Digital d.o.o	Članak 27.	<p>Smatramo da bi se kao što je propisano čl. 41. Odluke o komunalnom redu (dalje: Odluka), trebalo točno definirati da i reklamne vitrine mogu biti osvijetljene i digitalne. Slijedom navedenog, predlažemo da se navedeno doda i u čl. 27. Odluke u odnosu na city lightove.</p>	Vidjeti obrazloženje pod točkom 70.

86.	Članak 43.	<p>Ugovori o zakupu potpisani s vlasnicima privatnih zgrada i parcela, odnosno nekretnina radi postavljenja naših reklama i reklamnih panoa veličine od 40-80 m², potpisani na vrijeme od minimalno 10 pa sve do 20 godina. Reklame i reklamni panoi postavljeni su u periodu od sredine 2019. do 2022. Naša ugovorna obveza je ispoštovati ugovore do kraja, za vrijeme na koje su ugovoreni, obzirom da su isti solemnizirani te su kao sredstvo osiguranja za ispunjenje ugovornih obveza dane zadužnice. Životno logično je da će vlasnici privatnih zgrada i parcela iste aktivirati obzirom da ispunjenje ugovora o zakupu neće biti ni faktično ni teoretski moguće s naše strane.</p> <p>Kako bi se uskladili s odredbama ove Odluke, morali bi ili u cijelosti ukloniti postojeće reklame i reklamne panoe, ili smanjiti postojeće za 4 do 6 puta veličine. Navedeno znači da bi do isteka aktualnih ugovora o zakupu morali plaćati zakupninu privatnim vlasnicima parcela i zgrada, a da pritom društvo ne bi uopće ostvarivalo ikakav prihod (u slučaju uklanjanja reklama) ili bi se taj prihod smanjio za 4 do 6 puta (u slučaju smanjenja dimenzija postojećih reklama). U svakom slučaju, društvo bi bilo na gubitku.</p> <p>Ističemo da su postojeća rješenja o postavljanju reklama i pano koja se odnose na one veće od 12 m² konačna te da smo temeljem istih stekli određeno pravo koje se treba poštivati. Temeljem takvih rješenja društvo je imalo razumna i opravdana očekivanja u smislu ostvarenja određenih prihoda temeljem već uloženi sredstava kao i onih budućih koja su bila planirana temeljem istih.</p> <p>Minimalno što je društvo očekivalo je da će imati pravo postavljati svoje reklame na</p>	Vidjeti obrazloženje pod točkom 34, 44.i 45.
-----	------------	--	--

			<p>nekretninama utvrđenim u rješenjima o postavljanju i to na vrijeme koje je u istima određeno.</p> <p>Ugovori o zakupu na nekretninama u privatnom vlasništvu su bili potpisani na rokove od 10 do 20 godina, sve obzirom da su kapitalne investicije na takvim projektima velike. Stoga je društvo i ugovaralo kredite kod banaka koji su potpisani na rokove od 5 do 7 godina.</p> <p>Isto znači da će se tek protekom 5 do 8 godina, ovisno o lokacijama i stanju na tržištu, moći očekivati 100% povrat investicije te početak zarade na lokacijama.</p> <p>Slijedom navedenog, smatramo da bi se ova odredba trebala izmijeniti na način da se otklone nedostaci i razlike kojima se društvo dovodi u nepovoljniji položaj, odnosno da se društvu, kao i ostalim društvima koji obavljaju istu djelatnost osigura zaštita već stečenih prava temeljem postojećih rješenja.</p>	
87.		Članak 165.	<p>Ovim člankom Odluke određeno je da će se svi predmeti započeti do donošenja nove odluke o komunalnom redu voditi po trenutno važećoj Odluci o komunalnom redu, a samo postupci o postavljanju reklamnih panoa većih od 12 m² će se voditi po novoj odluci o komunalnom redu. Već iz ove formulacije je vidljivo da se odluka ne primjenjuje jednako u odnosu na sve. Također, uklanjanje reklama i reklamnih panoa većih od 12 m² donosi nove, iznimne i neočekivane troškove koji bi uveliko utjecali na poslovanje društva. Samim time, smanjuje se broj klijenata, odnosno društvo će zasigurno izgubiti klijente.</p> <p>Uz navedeno, društvo će zbog neispunjenja svojih obveza prema klijentima plaćati ugovorne penale.</p>	Vidjeti obrazloženja pod točkom 34. 44. i 45

			<p>U periodu od siječnja 2022. do siječnja 2023. naše društvo je imalo 2 projekta o postavljanju reklamnih panoa iznad 12 m², koja su prošla propisanu proceduru te smo dobili sve potrebne pozitivne suglasnosti za realizaciju istih. Shodno tome, krenuli smo u investiciju nabavke ekrana i izrade konstrukcija te plaćanje naknade prema gradu i privatnim vlasnicama. Međutim, do današnjeg dana ugovori nisu finalizirani, što znači da u ovom trenutku ni tekuće stvari prema važećoj odluci nisu završene, a ovom odlukom se već nameću neka nova ograničenja na koja društvo nije bilo upozoreno. Ovom odlukom kojom se predlaže uklanjanje postojećih reklame iznad 12 m² direktno se pogoduje samo jednome društvu u industriji oglašavanja koja je u većinskom vlasništvu grada Zagreba, pošto bi se našoj firmi Go2Digital d.o.o. uklonilo 13 najatraktivnijih površina u gradu Zagrebu koje donese 45% prometa naše firme.</p> <p>Stoga, predlažemo da se otklone navedene nepravilnosti kojima se društvo stavlja u nepovoljniji položaj.</p>	
88.	Vektor Grupa d.o.o.	Članak 43. stavak 3.	<p>II. Uređenje naselja, 4. Zaštitne naprave, ploče s tvrtkom ili nazivom, jarboli, plakati, reklame i reklamni panoi, 4.5 Reklamni panoi, Članak 43. stavak 3. mijenja se i glasi „Reklamni panoi reklamne površine do 12m² u zoni A i B Povijesne urbane cijeline Grada Zagreba, vizurnim koridorima Savske ceste i „Središnje osi“ i zaštićenim prirodnim područjima, mogu se postavljati isključivo na objekte poslovne namjene samo u svrhu samoreklamiranja uz prethodnu suglasnost nadležnog tijela za zaštitu spomenika kulture i prirode.“ Iza stavka 3. dodaje se novi stavak koji glasi:</p>	Vidjeti obrazloženje pod točkom 44.

			<p>„Reklamni panoi reklamne površine veće od 12m2 mogu se postavljati izvan zone iz stavka 3. na objekte i zemljišta svih namjena sukladno odredbama ove odluke.“</p> <p>Sadašnji stavci 4. do 7. postaju 5. do 8.</p>	
89.		Članak 49.	<p>II. Uređenje naselja, 4. Zaštitne naprave, ploče s tvrtkom ili nazivom, jarboli, plakati, reklame i reklamni panoi, 4.5 Reklamni panoi, Članak 49. mijena se na način da sadržava tekstualne odredbe za „veliki reklamni pano“ sadržane u Članku 29. Pravilnika o postavljanju zaštitnih naprava, tvrtke, natpisa, jarbola, reklama i reklamnih panoa na području Grada Zagreb (Službeni glasnik Grada Zagreba 5/11 i 7/12).</p>	Prijedlog se prihvaća.
90.		Članak 165. stavak 1.	<p>Prijelazne i završne odredbe, u Članaka 165. riječi u stavak 1. „osim postupaka koji se odnose na postavljanje reklamnih panoa koji će se dovršiti prema odredbama ove odluke.“ i stavak 2. u cijelosti, brišu se. (Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (NN 19/2013), IX. Akti jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, 1. Opći akti, Članak 73., stavak 5.)</p>	Vidjeti obrazloženje pod točkom 45.
91.	<p>Ledo plus d.o.o., Zagreb</p>	Članku 2. stavku 9.	<p>U članku 2. stavku 9. predlažemo dodavanje pokretne naprave „zaštitna kućica/naprava za frižidere i automate i uređaje za prodaju pića, napitaka i sličnih proizvoda“</p> <p>Obrazloženje: Najvažniji razlog zbog kojeg predlažemo izmjene jesu klimatske promjene (visoke temperature, vremenske nepogode koje mogu nastupiti u vrlo kratkom roku i slično) a da bismo osigurali krajnjim potrošačima zahtijevanu kvalitetu proizvoda (jer je u pitanju hrana i to vrlo osjetljiva) primorani smo osigurati</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća jer se prema članku 2. na površinu javne namjene mogu postavljati pokretne naprave među kojima su i automati i naprave za prodaju pića, napitaka i sladoleda, konditorskih i snack-proizvoda, hladnjaci za sladoled</p>

		<p>adekvatnu zaštitu za škrinje upravo kroz postavljanje zaštitnih kućica/naprava. Drugi razlog, i ne manje bitan, je što se na taj način smanjuje mogućnosti provala i otuđenja imovine te šteta na uređajima za što se nažalost kroz praksu pokazalo dosta čestim slučajem. Također, bitno je i za naglasiti da to doprinosi boljem vizualnom identitetu kako samog prodajnog mjesta tako i samog grada. Nesporno je da su se trendovi u pogledu vizualnog identiteta promijenili u svim aspektima te više i nije prihvatljivo da imamo samo npr. škrinju za prodaju sladoleda bez popratnih naprava kao što smo naveli. Smatramo da bi najbolje rješenje bilo postavljanje tipiziranih kućica na prodajnim mjestima od strane grada jer bi potencijalni zakupci bili motiviraniji za zakup javnih površina u smislu zaštite njihove imovine i ulaganja, a građani i posjetitelji Grada Zagreba bi imali kvalitetniju i prepoznatljivu uslugu. Zaključno, predlažemo da dok se ovo područje ne uredi na zadovoljavajući način da se dozvoli zakupcima da sami osiguraju zaštitne kućice/naprave za svoje uređaje bez obzira na trenutnu definiciju pokretnih naprava. Kao što smo već naprijed naveli moramo svi skupa biti svjesni da su se određeni trendovi promijenili te da više nije dovoljno imati regulirano postavljanje pokretnih naprava vezano samo uz određene sajmove i događanja već je to potreba koja postoji manje-više cijele godine. Naime, Zagreb je itekako poznata turistička destinacija i vrlo je bitno da turistima pružimo adekvatnu uslugu i u skladu sa najboljim standardima koji postoje u ovom području.</p>	
--	--	--	--

92.	Z. N.	Članak 130. – 131.	<p>Članak 130. nacrtu odluke protivno je odredbama</p> <p>-Zakona o gospodarenju otpadom (Nar .nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO) (čl. 7 i čl. 64-80 ZGO) kao i -Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22. 11. 2008.) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2018/851 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu (SL L 150, 14. 6. 2018.); (u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2008/98/EZ,</p> <p>i to jer se osporavanim Općim aktom:</p> <p>- reguliraju pitanja koja spadaju u gospodarenje otpadom, koja je regulirana Zakonom o gospodarenju otpadom (Nar.nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO) a ne pitanja komunalnog reda</p> <p>- određuju obveze izgradnje/postavljanja objekata koje služe u svrhe prikupljanja komunalnog otpada što spada u gospodarenje otpadom kao i financiranja istih, ali samo nekim vlasnicima zgrada odnosno korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada</p> <p>- povređuje načelo raspodjele troškova gospodarenja otpadom na sve korisnike i na cijelo područje pružanja navedene javne usluge (područje Grada Zagreba)</p> <p>- povređuje načelo „onečišćivač plaća” razmjerno svom doprinosu u proizvodnji otpada i količini otpada koja se prikuplja. Sukladno čl. 7 ZGO, gospodarenje otpadom temelji se na uvažavanju načela zaštite okoliša propisanih propisom kojim se uređuje zaštita okoliša i pravnom stečevinom Europske unije, načelima međunarodnog prava zaštite okoliša te</p>	<p>Zgrade bi unutar svojih prostora trebale imati prostorne mogućnosti za smještaj spremnika za komunalni otpad i većina zgrada ih ima. Samo za zgrade u užem centru Grada Zagreba koje nemaju prostornih mogućnosti za smještaj spremnika unutar svojih nekretnina za korisnike javne usluge sakupljanja komunalnog otpada predviđa se gradnja podzemnih spremnika, kako bi se očuvala povijesno urbana jezgra i urbanističko-arhitektonski značaj samoga prostora. S obzirom na to da uže središte Grada predstavlja zaštićeno područje, Grad je na sebe preuzeo obvezu izgradnje podzemnih spremnika jer je njihova izgradnja i složenija i skuplja za građane, a kako se radi o gradnji u prostoru pod posebnom zaštitom postupak je dodatno i složeniji. U ostalom dijelu Grada Zagreba omogućeno je postavljanje građevina gotove konstrukcije za smještaj spremnika jer je ocjenjeno da je postavljanje takvih konstrukcija jednostavnije i cjenovno prihvatljivije i da građenje gotovih konstrukcije neće predstavljati teret koji vlasnici neće moći podmiriti iz troškova pričuve. Ističemo da se ovdje radi o korištenju površine javne namjene koje je građanima omogućeno bez plaćanja naknade te se slijedom navedenog primjedba ne prihvaća</p>
-----	-------	--------------------	---	---

znanstvenih spoznaja, najbolje svjetske prakse i pravila struke. Tu se osobito ističe „načelo onečišćivač plaća“ koje znači da proizvođač otpada odnosno posjednik otpada snosi troškove mjera gospodarenja otpadom, te je financijski odgovoran za provedbu sanacijskih mjera zbog štete koju je prouzročio ili bi je mogao prouzročiti otpad. Međutim, onečišćivač odnosno proizvođač snosi te troškove (čl. 64-80 ZGO) isključivo kroz cijenu javne usluge i to za obračunsko mjesto, ukoliko se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi i za obračunsko razdoblje, nakon korištenja usluge te razmjerno količini otpada koji proizvede odnosno koji je predao davatelju usluge. Države (pa dakle na daljnjim razinama i jedinice lokalne samouprave, imaju široku lepezu izbora metoda financiranja usluge gospodarenja komunalnim otpadom, međutim pri tome trebaju voditi računa da se određenim „posjednicima“ nameću očito neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen ili svojstva otpada koji oni mogu proizvesti, a pri tome se može (i treba) uvažiti ne samo jedan kriterij, kao u ovom slučaju (područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada) nego sa više različitih kriterija, među ostalim, kriterije koji su povezani s:

- vrstom nekretnine u kojoj se korisnici nalaze,
- njezinom površinom i namjenom,
- sposobnošću „posjednika“ da proizvode otpad,
- volumenom spremnika koji se korisnicima stavljaju na raspolaganje I
- učestalošću skupljanja jer ti parametri izravno utječu na

iznos troškova gospodarenja otpadom.

Čl. 130 nacrta Odluke uzeo je u obzir samo jedan kriterij

- područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada,

a nije uopće uzeo u obzir niti jedan drugi kriterij. Pri tome, ne postoje nikakvi razlozi za smatranje da bi se na užem području Grada Zagreba radilo u drugačijim vrstama nekretnina. drugačijih površina i namjena, drugačijom sposobnošću "posjednika" da proizvodi otpad, drugačijim volumenima spremnika ili učestalošću prikupljanja. Upravo suprotno, na temelju općepoznatih činjenica i kao životno uvjerljivo može se zaključiti da se u ovom slučaju radi se

- o vrstama nekretninama koje obje postoje na oba gradska područja (stanovi, kuće-zgrade, da li se radi o nekretninama koje se koriste ili se ne koriste trajno u smislu čl. 70 i 71 ZGO)
- u istim okolnostima tj. koje imaju isti problem (nemaju mogućnost smještaja spremnika za otpad na vlastitoj nekretnini nego ih trebaju smjestiti na javnu površinu)
- nekretninama istovrsnih namjena koje postoje na oba gradska područja (stambene, stambeno-poslovne, poslovne i dr.)
- o istovrsnoj sposobnosti posjednika tj. korisnika javne usluge prikupljanja otpada da proizvode iste vrste i iste količine otpada, posebice kada se radi o istim vrstama korisnika te posebno uvažavajući socijalne kriterije u odnosu na korisnike- građane tj. kućanstva
- koji otpad spremaju u standardizirane spremnike istog standardiziranog volumena za

		<p>sve, a ovisno o broju korisnika koji koriste isti spremnik - a koji spremnici se na oba gradska područja spremaju u druge objekte-jednostavne građevine iste površine od 15 m² te sličnog volumena, bez obzira da li se ti objekti (ne) smatraju spremnicima u smislu ZGO. Gradska vlast očito je svjesna iznimno visokih troškova postavljanja boksova i njihove neprimjerenosti zadanim ciljevima, dakle skupoće i neučinkoviti izabranog modela pa se tada tim više postavlja pitanje primjerenosti, legitimnosti i zakonitosti odabranog modela i prevaljivanja ogromnog financijskog tereta tih reformi na jednu skupinu građana, protivno svim načelima gospodarenja otpadom i komunalnog gospodarstva, te uz istovremeni ogroman financijski zahvat u privatno vlasništvo i uvodno navedena temeljna ljudska prava, sve bez ikakvog razloga za dva različita modela (podzemni spremnici i boksovi, uz različite načine financiranja). Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjeran</p>	
--	--	--	--

		<p>teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi.</p> <p>.Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:</p> <ul style="list-style-type: none">- toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtne površine do 15 m² i dubine do 3,5 m- toč. 1.- kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtne površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu;- toč.6 - komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, jednostavni podesti otvorenih terasa i sl.). koji se kao jednostavne građevine mogu graditi na javnoj površini bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo. <p>Prema tome, i gradnja podzemnih spremnika i gradnja drugih građevina gotove konstrukcije kao i gradnja komunalne opreme mora biti u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu, dakle i u skladu s načelima komunalnog gospodarstva. Sukladno čl. 64 ZGO javna usluga sakupljanja komunalnog otpada nije komunalna djelatnost, ali jest javna usluga i djelatnost od općeg interesa.</p>	
--	--	--	--

		<p>Neovisno o tome, gradnja gore navedenih jednostavnih građevina mora, prema spomenutom Pravilniku o jednostavnim i drugim građevinama i radovima, biti u skladu s propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, dakle i s načelima komunalnog gospodarstva, jer u protivnom ne zadovoljavaju uvjete iz posebnog propisa o gradnji jednostavnih građevina. Osim toga, radi se građevinama za smještaj komunalnog otpada, dakle o građenju i održavanje objekata za izvršenje javne usluge od općeg interesa (a ne radi privatnog interesa niti o privatnom trošku)</p> <p>Ovakvom odredbom čl. 130 nacrta a) omogućeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih privatnih interesa samo jedne skupine građana (oni koji su vlasnici zgrade odnosno korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na određenom području Grada, a nije jasno u čemu bi bio javni i/ili opći interes za gradnju o trošku Grada Zagreba komunalne infrastrukture koje može koristiti (zaštićeno ključem, čipom i sl.) samo ta jedna, privilegirana skupina i to za smještaj komunalnog otpada kojeg su oni proizveli</p> <p>b) povrijeđeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih interesa druge skupine i to onih koji su korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, odnosno vlasnici zgrade na ostalim područjima grada, jer je za njih propisano da oni odlažu otpad u drugačiju vrstu spremnika a za koje im se nameće obveza izgraditi o vlastitom trošku građevine gotove konstrukcije u koje će smjestiti takve spremnike, iako oni, jednako kao i prva grupa građana (pod a)), također već doprinose u proračun Grada Zagreba, i time zapravo već</p>	
--	--	--	--

			<p>sudjeluju odnosno doprinose u financiraju izgradnju podzemnih spremnika koje koristi samo jedna grupa građana (pod a). Time oni zapravo dvostruko financiraju izgradnju komunalne infrastrukture, i to jednom one koje uopće neće i neće moći koristiti (podzemne spremnike na području pod a), a drugi put time što su dužni o vlastitom trošku izgraditi građevine u koje će smjestiti drugačije spremnike. Nisu jasni razlozi niti za razlikovanje vrsta spremnika, za iste vrste otpada. Time se zadire u materiju gospodarenja otpadom i time što se za neke korisnike javne usluge prikupljanja otpada i/ili vlasnike zgrada na jednom gradskom području propisuje prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini u jednoj vrsti spremnika/građevina, a za druge građane druga vrsta spremnika/građevina, pri čemu se istovremeno propisuje da će Grad Zagreb jedne financirati, a druge ne. Ovo je suprotno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom i načela gospodarenja otpadom (posebice načelo „onečišćivač plaća”), po kojem onečišćivač za troškove javne usluge prikupljanja komunalnog otpada sukladno odredbama ZGO plaća davatelju usluge fiksni dio i varijabilni dio razmjerno količini predanog otpada, a ne nikako građenjem građevina za smještaj otpada/spremnika za otpad.</p>	
93.	V.G.	Članak 130.	<p>1. prekoračuju se ovlasti iz Zakona o komunalnom gospodarstvu 2. povređuju propisi koji reguliraju gospodarenje otpadom i to -Zakon o gospodarenju otpadom (Nar. nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO) jer se određuju obveze izgradnje/postavljanja objekata koje služe u svrhe prikupljanja komunalnog otpada</p>	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 92.

što spada u gospodarenje otpadom kao i financiranja istih, ali samo nekim vlasnicima zgrada odnosno korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada

- povređuje se načelo raspodjele troškova gospodarenja otpadom na sve korisnike i na cijelo područje pružanja navedene javne usluge (područje Grada Zagreba) protivno načelo „onečišćivač plaća” razmjerno svom doprinosu u proizvodnji otpada i količini otpada koja se prikuplja

3. povređuju temeljna ljudska prava zaštićena propisima koji imaju snagu iznad zakona i to:

- Ustavom RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) i to jednakost svih i zabranu diskriminacije (čl. 14), načelo opravdanosti i razmjernosti u ograničenju prava (čl. 16), nepovredivost vlasništva (čl. 48), jednakosti pravednost u podmirenju javnih troškova u skladu s gospodarskim mogućnostima (čl. 51), a koja su zaštićena i Europskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i 1. Protokolom uz tu konvenciju te Poveljom EU Člankom 130. nacrta odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeran (nerazmjerni) teret.

Izgradnja i snošenje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar. nov. br. 84/21) (u

		<p>nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.</p> <p>Sukladno čl. 66 st. 2 ZGO, odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja otpada (a ne Odluka o komunalnom redu) koja se donosi sukladno odredbama tog zakona (a ne Zakona o komunalnom gospodarstvu) može sadržavati:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. kriterij za određivanje korisnika usluge u čije ime jedinica lokalne samouprave preuzima obvezu sufinanciranja cijene javne usluge (a koja cijena sukladno čl. 75 ZGO uključuje i cijenu minimalne javne usluge iz čl. 76 ZGO) 2. kriterije za umanjenje cijene javne usluge 3. odredbe o korištenju javne površine za prikupljanje otpada i mjestima primopredaje otpada ako su različita od obračunskog mjesta i pri tome se moraju uvažavati načeli i uvjeti iz Zakona o gospodarenju otpadom. <p>Odredbom čl. 69 st. 1 toč. ZGO, propisano je da je davatelj javne usluge prikupljanja komunalnog otpada dužan, između ostaloga;</p> <ul style="list-style-type: none"> - toč. 2 pružati javnu uslugu u skladu s ovim Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona. - toč. 3 - snositi sve troškove gospodarenja prikupljenim otpadom, osim troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže. - toč. 4 - osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada - toč. 5 - preuzeti sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni 	
--	--	--	--

otpad. Odredbom čl. 70 st. 4 toč. ZGO, propisano je da je korisnik javne usluge dužan, između ostaloga Člankom 130. nacрта odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeran (nerazmjerni) teret. Izgradnja i snošenje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar.nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.

Sukladno čl. 66 st. 2 ZGO, odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja otpada (a ne Odluka o komunalnom redu) koja se donosi sukladno odredbama tog zakona (a ne Zakona o komunalnom gospodarstvu) može sadržavati:

1. kriterij za određivanje korisnika usluge u čije ime jedinica lokalne samouprave preuzima obvezu sufinanciranja cijene javne usluge (a koja cijena sukladno čl. 75 ZGO uključuje i cijenu minimalne javne usluge iz čl. 76 ZGO)
2. kriterije za umanjenje cijene javne usluge
3. odredbe o korištenju javne površine za prikupljanje otpada i mjestima primopredaje otpada ako su različita od obračunskog mjesta

i pri tome se moraju uvažavati načeli i uvjeti iz Zakona o gospodarenju otpadom.

		<p>Odredbom čl. 69 st. 1 toč. ZGO, propisano je da je davatelj javne usluge prikupljanja komunalnog otpada dužan, između ostaloga;</p> <ul style="list-style-type: none"> - toč. 2 pružati javnu uslugu u skladu s ovim Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona. - toč. 3 - snositi sve troškove gospodarenja prikupljenim otpadom, osim troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže. - toč. 4 - osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada - toč. 5 - preuzeti sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad <p>Odredbom čl. 70 st. 4 toč. ZGO, propisano je da je korisnik javne usluge dužan, između ostaloga:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. koristiti javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika 2. omogućiti davatelju usluge pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada kad to mjesto nije na javnoj površini 3. postupati s otpadom na obračunskom mjestu korisnika usluge na način koji ne dovodi u opasnost ljudsko zdravlje i ne dovodi do rasipanja otpada oko spremnika i ne uzrokuje pojavu neugode drugoj osobi zbog mirisa otpada 4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika 	
--	--	---	--

5. platiti davatelju usluge iznos cijene javne usluge za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje, osim za obračunsko mjesto na kojem je nekretnina koja se trajno ne koristi
Sukladno čl. 4 st. 1 toč. 35 ZGO, obračunsko mjesto je adresa nekretnine korisnika javne usluge.

Prema tome,

- obveza osiguravanja spremnika je obveza davatelja usluge, a ne korisnik javne usluge prikupljanja otpada niti (su)vlasnik zgrade, što obuhvaća svaki oblik spremnika (kanta, kontejner, kanta u kontejneru), bio od nadzemno ili podzemno, i bez obzira od čega (kojeg materijala je napravljen).

- korisnik usluge je dužan davatelju usluge osigurati pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada, ali samo onda kada to mjesto nije na javnoj površini

- obračunsko mjesto na koje se odnosi obveza iz toč. 3 i 4 u odnosu na spremnik je mjesto adrese nekretnina, a ne javna površina

- korisnik snosi troškove gospodarenja otpadom/prikupljanja otpada isključivo kroz cijenu javne usluge, koja se plaća za obračunsko mjesto, za obračunsko razdoblje (mjesec, nakon korištenja usluge) i to samo ako se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi.

Naime, sukladno čl. 80 st. 1 toč. 1 ZGO, sve troškove pružanja javne usluga prikupljanja otpada, što uključuje i troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, davatelj usluge može i dužan je, zaračunati korisnicima samo kroz cijenu javne usluge iz čl. 75 st. 1 ZGO (članak 80 st. 1 toč. 1 ZGO glasi:

„(1) Davatelj usluge dužan je iz prihoda od naplate cijene javne

			<p>usluge iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona financirati samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge uključujući sljedeće:</p> <p>1. troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada.”)</p> <p>Iako navedenim odredbama nije jasno definirano što se smatra “opremom za prikupljanje otpada” iz čl. 80 st. 1 toč. 1 ZGO niti “troškovima gospodarenja prikupljenim otpadom” iz čl. 69 st. 1 toč. 3 ZGO, po prirodi stvari to mora uključivati, uz spremnike, sve ono što ima takvu svrhu, bez obzira na kojem području grada se nalazi, da li je nadzemno, podzemno te od kojeg materijala se sastoji i sl. U svakom slučaju je jasno da sve što se tiče osiguravanja (nabave, izrade) spremnika i osiguravanja pristupa spremnicima na javnoj površini spada u obveze i radnje davatelja usluge, a ne korisnika usluge.</p>	
94.	Z. Š.	Članak 130.	<p>Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjeran teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva,</p>	Primjedba se ne prihvaća uz obrazloženje pod točkom 92.

		<p>te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi.</p> <p>.Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:</p> <p>- toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtno površine do Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjeran teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi.</p> <p>.Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne</p>	
--	--	---	--

		<p>građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:</p> <ul style="list-style-type: none"> - toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtna površine do 15 m² i dubine do 3,5 m - toč. 1.- kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtna površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu; - toč.6 - komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, jednostavni podesti otvorenih terasa i sl.). koji se kao jednostavne građevine mogu graditi na javnoj površini bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo. <p>Prema tome, i gradnja podzemnih spremnika i gradnja drugih građevina gotove konstrukcije kao i gradnja komunalne opreme mora biti u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu, dakle i u skladu s načelima komunalnog gospodarstva. Sukladno čl. 64 ZGO javna usluga sakupljanja komunalnog otpada nije komunalna djelatnost, ali jest javna usluga i djelatnost od općeg interesa. Neovisno o tome, gradnja gore navedenih jednostavnih građevina mora, prema spomenutom Pravilniku o jednostavnim i drugim građevinama i radovima, biti u skladu s propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, dakle i s načelima komunalnog gospodarstva, jer u protivnom ne zadovoljavaju uvjete iz posebnog propisa o gradnji jednostavnih građevina. Osim toga, radi se građevinama</p>	
--	--	---	--

		<p>za smještaj komunalnog otpada, dakle o građenju i održavanje objekata za izvršenje javne usluge od općeg interesa (a ne radi privatnog interesa niti o privatnom trošku)</p> <p>Ovakvom odredbom čl. 130 nacrta a) omogućeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih privatnih interesa samo jedne skupine građana (oni koji su vlasnici zgrade odnosno korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na određenom području Grada, a nije jasno u čemu bi bio javni i/ili opći interes za gradnju o trošku Grada Zagreba komunalne infrastrukture koje može koristiti (zaštićeno ključem, čipom i sl.) samo ta jedna, privilegirana skupina i to za smještaj komunalnog otpada kojeg su oni proizveli</p> <p>b) povrijeđeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih interesa druge skupine i to onih koji su korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, odnosno vlasnici zgrade na ostalim područjima grada, jer je za njih propisano da oni odlažu otpad u drugačiju vrstu spremnika a za koje im se nameće obveza izgraditi o vlastitom trošku građevine gotove konstrukcije u koje će smjestiti takve spremnike, iako oni, jednako kao i prva grupa građana (pod a)), također već doprinose u proračun Grada Zagreba, i time zapravo već sudjeluju odnosno doprinose u financiraju izgradnju podzemnih spremnika koje koristi samo jedna grupa građana (pod a). Time oni zapravo dvostruko financiraju izgradnju komunalne infrastrukture, i to jednom one koje uopće neće i neće moći koristiti (podzemne spremnike na području pod a), a drugi put time što su dužni o vlastitom trošku izgraditi građevine u koje će smjestiti drugačije spremnike.</p>	
--	--	--	--

			<p>Nisu jasni razlozi niti za razlikovanje vrsta spremnika, za iste vrste otpada.</p> <p>Time se zadire u materiju gospodarenja otpadom i time što se za neke korisnike javne usluge prikupljanja otpada i/ili vlasnike zgrada na jednom gradskom području propisuje prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini u jednoj vrsti spremnika/građevina, a za druge građane druga vrsta spremnika/građevina, pri čemu se istovremeno propisuje da će Grad Zagreb jedne financirati, a druge ne. Ovo je suprotno odredima Zakona o gospodarenju otpadom i načela gospodarenja otpadom (posebice načelo „onečišćivač plaća”), po kojem onečišćivač za troškove javne usluge prikupljanja komunalnog otpada sukladno odredbama ZGO plaća davatelju usluge fiksni dio i varijabilni dio razmjerno količini predanog otpada, a ne nikako građenjem građevina za smještaj otpada/spremnika za otpad.</p>	
95.	A. M. H.		<p>Nacrt je potrebno jezično urediti u duhu hrvatskog jezika; brisati brojna nepotrebna ponavljanja pojmova unutar istih članaka, pa čak i stavaka; uvesti skraćene izreze za pojedine pojmove koji se sastoje od više riječi, a sve zato jer je tekst Nacrta glomazan, neprohodan i slabo čitljiv.</p> <p>-Kroz brojne odredbe se gradonačelnik stavlja u poziciju autoritativnog i autarnog tijela koje odlučuje i o najredovitijim situacijama kao što je npr. postavljanje skele na vrijeme preko godine dana (čl. 118. st. 3. Nacrta) ili izvanredno čišćenje površina javne namjene (čl.114. Nacrta) i t d, te se često navodi da „gradonačelnik propisuje pravilnikom ...“ umjesto da „pravilnik kojeg donosi gradonačelnik propisuje ...“.</p>	<p>Primjeno na znanje</p> <p>Parkirališna mjesta su površine javne namjene prema odredbama</p>

			<p>-Nacrt je protivan Zakonu o cestama koji dopušta davanje u zakup samo onog dijela nerazvrstane ceste koji je namijenjen pješacima (čl. 101. st. 3. Zakona), a što znači da su nezakonite odredbe koje dopuštaju davanje u zakup parkirališnih mjesta jer su to dijelovi nerazvrstane ceste koji su namijenjeni vozilima.</p> <p>-Nacrt nije u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu kojim je propisano da o davanju na privremeno korištenje površina javne namjene (dakle: i zakupa) odlučuje nadležno upravno tijelo (članak 107. Zakona).</p> <p>Odredbe Nacrta o spomenicima i skulpturama su, kao i po važećoj Odluci, nejasne, nečitljive, konfuzne, nesistematizirane i ne omogućavaju da se stekne niti osnovna predodžba o proceduri.</p>	<p>Zakona o komunalnom gospodarstvu koje se kao takve mogu u zakup</p> <p>Člankom 104. točkom 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da se način uređenja i korištenja površine javne namjene uključujući i njihovo davanje na privremeno korištenje propisuje odlukom o komunalnom redu, a na temelju članka 107. Zakona upravno tijelo u provedbi odluke o komunalnom redu donosi pojedinačne upravne akte za konkretnu lokaciju koja se daje na korištenje.</p> <p>U odnosu na odredbe o postavljanju spomenika iste su pojašnjene</p>
96.	Z. K.	Članak 130.	<p>Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvesti nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjieran teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao odredaba</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 92.</p>

		<p>Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi. .Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:</p> <p>- toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera.</p> <p>Člankom 130. nacarta odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeran (nerazmjerni) teret. Izgradnja i snažanje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar.nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.</p> <p>Sukladno čl. 66 st. 2 ZGO, odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja otpada (a ne Odluka o komunalnom redu) koja se donosi sukladno odredbama tog zakona (a ne Zakona o komunalnom gospodarstvu) može sadržavati:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. kriterij za određivanje korisnika usluge u čije ime jedinica lokalne samouprave preuzima obvezu sufinanciranja cijene javne usluge (a koja cijena sukladno čl. 75 ZGO uključuje i cijenu minimalne javne usluge iz čl. 76 ZGO) 2. kriterije za umanjenje cijene javne usluge 3. odredbe o korištenju javne površine za prikupljanje otpada i 	
--	--	--	--

		<p>mjestima primopredaje otpada ako su različita od obračunskog mjesta i pri tome se moraju uvažavati načeli i uvjeti iz Zakona o gospodarenju otpadom. Odredbom čl. 69 st. 1 toč. ZGO, propisano je da je davatelj javne usluge prikupljanja komunalnog otpada dužan, između ostaloga;</p> <ul style="list-style-type: none"> - toč. 2 pružati javnu uslugu u skladu s ovim Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona. - toč. 3 - snositi sve troškove gospodarenja prikupljenim otpadom, osim troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže. - toč. 4 - osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada - toč. 5 - preuzeti sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad <p>Odredbom čl. 70 st. 4 toč. ZGO, propisano je da je korisnik javne usluge dužan, između ostaloga:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. koristiti javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika 2. omogućiti davatelju usluge pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada kad to mjesto nije na javnoj površini 3. postupati s otpadom na obračunskom mjestu korisnika usluge na način koji ne dovodi u opasnost ljudsko zdravlje i ne dovodi do rasipanja otpada oko spremnika i ne uzrokuje pojavu neugode drugoj osobi zbog mirisa otpada 4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika 	
--	--	--	--

		<p>usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika</p> <p>5. platiti davatelju usluge iznos cijene javne usluge za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje, osim za obračunsko mjesto na kojem je nekretnina koja se trajno ne koristi</p> <p>Sukladno čl. 4 st. 1 toč. 35 ZGO, obračunsko mjesto je adresa nekretnine korisnika javne usluge.</p> <p>Prema tome,</p> <ul style="list-style-type: none"> - obveza osiguravanja spremnika je obveza davatelja usluge, a ne korisnik javne usluge prikupljanja otpada niti (su)vlasnik zgrade, što obuhvaća svaki oblik spremnika (kanta, kontejner, kanta u kontejneru), bio od nadzemno ili podzemno, i bez obzira od čega (kojeg materijala je napravljen). - korisnik usluge je dužan davatelju usluge osigurati pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada, ali samo onda kada to mjesto nije na javnoj površini - obračunsko mjesto na koje se odnosi obveza iz toč. 3 i 4 u odnosu na spremnik je mjesto adrese nekretnina, a ne javna površina - korisnik snosi troškove gospodarenja otpadom/prikupljanja otpada isključivo kroz cijenu javne usluge, koja se plaća za obračunsko mjesto, za obračunsko razdoblje (mjesec, nakon korištenja usluge) i to samo ako se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi. <p>Naime, sukladno čl. 80 st. 1 stoč. 1 ZGO, sve troškove pružanja javne usluga prikupljanja otpada, što uključuje i troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, davatelj</p>	
--	--	---	--

usluge može i dužan je, zaračunati korisnicima samo kroz cijenu javne usluge iz čl. 75 st, 1 ZGO (članak 80 st. 1 toč. 1 ZGO glasi:

„(1) Davatelj usluge dužan je iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona financirati samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge uključujući sljedeće:

1. troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada.”) Iako navedenim odredbama nije jasno definirano što se smatra “opremom za prikupljanje otpada” iz čl. 80 st. 1 toč. 1 ZGO niti “troškovima gospodarenja prikupljenim otpadom” iz čl. 69 st. 1 toč. 3 ZGO, po prirodi stvari to mora uključivati, uz spremnike, sve ono što ima takvu svrhu, bez obzira na kojem području grada se nalazi, da li je nadzemno, podzemno te od kojeg materijala se sastoji i sl. U svakom slučaju je jasno da sve što se tiče osiguravanja (nabave, izrade) spremnika i osiguravanja pristupa spremnicima na javnoj površini spada u obveze i radnje davatelja usluge, a ne korisnika usluge.

Sukladno čl. 7 ZGO, gospodarenje otpadom temelji se na uvažavanju načela zaštite okoliša propisanih propisom kojim se uređuje zaštita okoliša i pravnom stečevinom Europske unije, načelima međunarodnog prava zaštite okoliša te znanstvenih spoznaja, najbolje svjetske prakse i pravila struke. Tu se osobito ističe »načelo onečišćivač plaća« koje znači da proizvođač otpada odnosno posjednik otpada snosi troškove mjera gospodarenja otpadom, te je financijski odgovoran za provedbu sanacijskih mjera zbog štete koju je prouzročio ili bi je mogao prouzročiti otpad. Međutim, onečišćivač odnosno proizvođač snosi te troškove

(čl. 64-80 ZGO) isključivo kroz cijenu javne usluge i to za obračunsko mjesto, ukoliko se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi i za obračunsko razdoblje, nakon korištenja usluge te razmjerno količini otpada koji proizvede odnosno koji je predao davatelju usluge

Države (pa dakle na daljnjim razinama i jedinice lokalne samouprave, imaju široku lepezu izbora metoda financiranja usluge gospodarenja komunalnim otpadom, međutim pri tome trebaju voditi računa da se određenim „posjednicima” nameću očito neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen ili svojstva otpada koji oni mogu proizvesti, a pri tome se može (i treba) uvažiti ne samo jedan kriterij, kao u ovom slučaju (područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada) nego sa više različitih kriterija, među ostalim, kriterije koji su povezani s:

- vrstom nekretnine u kojoj se korisnici nalaze,
- njezinom površinom i namjenom,
- sposobnošću „posjednika” da proizvede otpad,
- volumenom spremnika koji se korisnicima stavljaju na raspolaganje I
- učestalošću skupljanja jer ti parametri izravno utječu na iznos troškova gospodarenja otpadom.

Čl. 130 nacrta Odluke uzeo je u obzir samo jedan kriterij

- područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada,

a nije uopće uzeo u obzir niti jedan drugi kriterij Pri tome, ne postoje nikakvi razlozi za smatranje da bi se na užem

području Grada Zagreba radilo u drugačijim vrstama nekretnina. drugačijih površina i namjena, drugačijom sposobnošću "posjednika" da proizvodi otpad, drugačijim volumenima spremnika ili učestalošću prikupljanja. Upravo suprotno, na temelju općepoznatih činjenica i kao životno uvjerljivo može se zaključiti da se u ovom slučaju radi se

- o vrstama nekretninama koje obje postoje na oba gradska područja (stanovi, kuće-zgrade, da li se radi o nekretninama koje se koriste ili se ne koriste trajno u smislu čl. 70 i 71 ZGO)
- u istim okolnostima tj. koje imaju isti problem (nemaju mogućnost smještaja spremnika za otpad na vlastitoj nekretnini nego ih trebaju smjestiti na javnu površinu)
- nekretninama istovrsnih namjena koje postoje na oba gradska područja (stambene, stambeno-poslovne, poslovne i dr.)
- o istovrsnoj sposobnosti posjednika tj. korisnika javne usluge prikupljanja otpada da proizvode iste vrste i iste količine otpada, posebice kada se radi o istim vrstama korisnika te posebno uvažavajući socijalne kriterije u odnosu na korisnike-građane tj. kućanstva
- koji otpad spremaju u standardizirane spremnike istog standardiziranog volumena za sve, a ovisno o broju korisnika koji koriste isti spremnik
- a koji spremnici se na oba gradska područja spremaju u druge objekte-jednostavne građevine iste površine od 15 m² te sličnog volumena, bez obzira da li se ti objekti (ne) smatraju spremnicima u smislu ZGO.

Gradska vlast očito je svjesna iznimno visokih troškova postavljanja boksova i njihove neprimjerenosti zadanim

		<p>ciljevima, dakle skupoće i neučinkoviti izabranog modela pa se tada tim više postavlja pitanje primjerenosti, legitimnosti i zakonitosti odabranog modela i prevaljivanja ogromnog financijskog tereta tih reformi na jednu skupinu građana, protivno svim načelima gospodarenja otpadom i komunalnog gospodarstva, te uz istovremeni ogroman financijski zahvat u privatno vlasništvo i uvodno navedena temeljna ljudska prava, sve bez ikakvog razloga za dva različita modela (podzemni spremnici i boksovi, uz različite načine financiranja). Člankom 130. nacрта odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeran (nerazmjerni) teret.</p> <p>Izgradnja i snišanje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar .nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.</p> <p>Grad financira izgradnju podzemnih spremnika u onim dijelovima UŽEG CENTRA grada gdje ne postoji mogućnost smještanja spremnika u obračunskom mjestu, a u ostalim dijelovima grada se propisuje da to financiraju sami korisnici/vlasnici nekretnina. Podzemni spremnici predstavljaju infrastrukturu za sakupljanje otpada, a nejasno je po čemu onda</p>	
--	--	---	--

		<p>oprema/nadogradnja/ boksevi za smještaj spremnika ne predstavljaju infrastrukturu za prikupljanje otpada. Neprihvatjiva su ranije iznesena stajališta da je to radi zaštite zloupotrebe spremnika te da je tu i osnovna razlika koja i uvjetuje različite izvore financiranja.</p> <p>Za prikupljanje otpada potrebna je oprema i infrastruktura. Njih je dužan osigurati davatelj usluge i/ili jedinica lokalne uprave i samouprave na području koje se obavlja javna usluga. Prvenstveno je pitanje zašto se ne osigurava infrastruktura za prikupljanje otpada jednako dostupna korisnicima na cijelom području na kojem se obavlja javna usluga.</p> <p>Drugo je pitanje ako davatelj usluge o osigurava neadekvatne spremnike koji nisu prilagođeni zahtjevima Zakona o gospodarenju otpadom ili ako grad ne osigurava odgovarajuću infrastrukturu, temeljem čega se posljedice njihovih propusta prebacuju na teret korisnika javne usluge. Za to pravnog temelja nema, te su odredbe osporavanog akta koje bi omogućavale takvo prebacivanje tereta i uslijed nejasnoća takva tumačenje, nezakonite.</p> <p>Objašnjenja zašto je ignorirano osiguravanje odgovarajuće opreme i infrastrukture na područjima izvan samog središta Zagreba, nema. A također niti objašnjenja zašto nisu, makar ni alternativno, predviđeni polupodzemni spremnici.</p> <p>Nejasno je ne samo temeljem koje osnove i razloga bi se propisivala takva obveza vlasnika, a posebice i na koji način bi to vlasnici snosili, nego da bi i to trebali financirati korisnici putem pričuve.</p> <p>Takvi tereti nisu diskriminiranoj skupini pravnih i fizičkih osoba ranije mogli biti predviđeni, niti</p>	
--	--	---	--

		<p>su oni nužni (baš u izabranom modelu/načinu), a osobito ih financijskih pogađaju, a posebice one socijalno ugroženije skupine koji (i) izvan užeg gradskog područja ima u znatnoj mjeri.</p> <p>Nije utvrđen osobni i socijalni profil osoba koje su tom odlukom zahvaćene. Nije utvrđeno da li se i u kojoj mjeri zadire u prava posebno ugroženih i ranjivih skupina kao što su invalidi rata, civilni invalidi, teško bolesna djeca odnosno roditelji teško bolesne djece, nezaposlene osobe, samohrane osobe, Romi, primatelji socijalne pomoći (zajamčene minimalne naknade i drugih oblika), osobe s izrazito niskim primanjima, starije i nemoćne osobe, osobe s dugotrajnim ovrhama/blokadama računa i sl. Nejasno je tko je uopće dužan sudjelovati u tim troškovima u situacijama kada su vlasnik nekretnine i korisnik javne usluge prikupljanja komunalnog otpada različite osobe. Ovo je osobito važno jer su upravo korisnici javne usluge prikupljanja komunalnog otpada koji nisu istovremeno i vlasnici zgrade često socijalno ugrožene osobe (korisnici socijalnih stanova, podstanari i sl).</p> <p>Nametanjem obveze sudjelovanja takvim osobama izravno ugrožava egzistencija obitelji pojedinih obveznika, a time i ostala temeljna prava konvencijska i ustavna prava, uključujući i pravo na privatni i obiteljski život, obrazovanje djece, briga o zdravlju djece i dostojanstven život cijele obitelji.</p> <p>Nisu predviđene nikakve mjere za ublažavanje negativnih utjecaja na prava i interese takvih osoba. Sve i kad bi mjere propisane osporavanim Općim aktom uopće bile legitimne,</p>	
--	--	--	--

			<p>-teret tih mjera nije ravnopravno i jednako raspodijeljen,</p> <p>-nisu analizirane mogućnosti postizanja istih (legitimnih) ciljeva manje otegotnim, prikladnijim mjerama (izbor jeftinijih mjera (npr. polupodzemni spremnici ili drugačiji/jeftiniji modeli jednostavnih građevina, uvođenje istih mjera na cijelom području Grada Zagreba uz dulje prijelazno razdoblje i (su)financiranje Grada Zagreba i sl.)</p> <p>-nisu uvedene nikakve kompenzacijske mjere koje bi ublažile negativne posljedice osporavane Odluke za njene adresate (tj. one koji su tom odlukom izravno financijski pogođeni), dugoročne i/ili kratkoročne mjere (npr. sufinanciranje od strane Grada, poticajne mjere, pomoć u dugoročnom (su)financiranju i sl.)</p> <p>- nije uvedeno nikakvo prijelazno razdoblje.</p>	
96.	P..Đ.	Članak 130.	<p>Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjeren teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 92 i napomenu da je razdvajanje otpada uređeno Zakonom o gospodarenju otpadom. Također predmet odluke o komunalnom redu nisu vrste spremnika za otpad</p>

		<p>temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi.</p> <p>.Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:</p> <p>- toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtno površine do Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjeran teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi.</p> <p>.Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:</p>	
--	--	---	--

		<p>- toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtna površine do 15 m² i dubine do 3,5 m</p> <p>- toč. 1.- kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtna površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu;</p> <p>- toč.6 - komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, jednostavni podesti otvorenih terasa i sl.). koji se kao jednostavne građevine mogu graditi na javnoj površini bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo.</p> <p>Prema tome, i gradnja podzemnih spremnika i gradnja drugih građevina gotove konstrukcije kao i gradnja komunalne opreme mora biti u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu, dakle i u skladu s načelima komunalnog gospodarstva. Sukladno čl. 64 ZGO javna usluga sakupljanja komunalnog otpada nije komunalna djelatnost, ali jest javna usluga i djelatnost od općeg interesa. Neovisno o tome, gradnja gore navedenih jednostavnih građevina mora, prema spomenutom Pravilniku o jednostavnim i drugim građevinama i radovima, biti u skladu s propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, dakle i s načelima komunalnog gospodarstva, jer u protivnom ne zadovoljavaju uvjete iz posebnog propisa o gradnji jednostavnih građevina. Osim toga, radi se građevinama za smještaj komunalnog otpada, dakle o građenju i održavanju</p>	
--	--	---	--

		<p>objekata za izvršenje javne usluge od općeg interesa (a ne radi privatnog interesa niti o privatnom trošku)</p> <p>Ovakvom odredbom čl. 130 nacрта a) omogućeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih privatnih interesa samo jedne skupine građana (oni koji su vlasnici zgrade odnosno korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na određenom području Grada, a nije jasno u čemu bi bio javni i/ili opći interes za gradnju o trošku Grada Zagreba komunalne infrastrukture koje može koristiti (zaštićeno ključem, čipom i sl.) samo ta jedna, privilegirana skupina i to za smještaj komunalnog otpada kojeg su oni proizveli</p> <p>b) povrijeđeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih interesa druge skupine i to onih koji su korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, odnosno vlasnici zgrade na ostalim područjima grada, jer je za njih propisano da oni odlažu otpad u drugačiju vrstu spremnika a za koje im se nameće obveza izgraditi o vlastitom trošku građevine gotove konstrukcije u koje će smjestiti takve spremnike, iako oni, jednako kao i prva grupa građana (pod a)), također već doprinose u proračun Grada Zagreba, i time zapravo već sudjeluju odnosno doprinose u financiraju izgradnju podzemnih spremnika koje koristi samo jedna grupa građana (pod a). Time oni zapravo dvostruko financiraju izgradnju komunalne infrastrukture, i to jednom one koje uopće neće i neće moći koristiti (podzemne spremnike na području pod a), a drugi put time što su dužni o vlastitom trošku izgraditi građevine u koje će smjestiti drugačije spremnike. Nisu jasni razlozi niti za razlikovanje vrsta spremnika, za iste vrste otpada.</p>	
--	--	--	--

			<p>Time se zadire u materiju gospodarenja otpadom i time što se za neke korisnike javne usluge prikupljanja otpada i/ili vlasnike zgrada na jednom gradskom području propisuje prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini u jednoj vrsti spremnika/građevina, a za druge građane druga vrsta spremnika/građevina, pri čemu se istovremeno propisuje da će Grad Zagreb jedne financirati, a druge ne.</p> <p>Ovo je suprotno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom i načela gospodarenja otpadom (posebice načelo „onečišćivač plaća”), po kojem onečišćivač za troškove javne usluge prikupljanja komunalnog otpada sukladno odredbama ZGO plaća davatelju usluge fiksni dio i varijabilni dio razmjerno količini predanog otpada, a ne nikako građenjem građevina za smještaj otpada/spremnika za otpad.</p>	
97.	Z.P.	Članak 130.	<p>Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjeran teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog</p>	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 92.

		<p>gospodarstva i kao odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi. Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:</p> <ul style="list-style-type: none">- toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtno površine do 15 m² i dubine do 3,5 m- toč. 1.- kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtno površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu;- toč.6 - komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, jednostavni podesti otvorenih terasa i sl.). koji se kao jednostavne građevine mogu graditi na javnoj površini bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo. Prema tome, i gradnja podzemnih spremnika i gradnja drugih građevina gotove konstrukcije kao i gradnja komunalne opreme mora biti u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu, dakle i u skladu s načelima komunalnog gospodarstva. Sukladno čl. 64 ZGO javna usluga sakupljanja komunalnog otpada nije komunalna djelatnost, ali jest javna usluga i djelatnost od općeg interesa. Neovisno o tome, gradnja gore navedenih jednostavnih građevina mora, prema spomenutom Pravilniku o jednostavnim i drugim	
--	--	--	--

		<p>građevinama i radovima, biti u skladu s propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, dakle i s načelima komunalnog gospodarstva, jer u protivnom ne zadovoljavaju uvjete iz posebnog propisa o gradnji jednostavnih građevina. Osim toga, radi se građevinama za smještaj komunalnog otpada, dakle o građenju i održavanje objekata za izvršenje javne usluge od općeg interesa (a ne radi privatnog interesa niti o privatnom trošku)</p> <p>Ovakvom odredbom čl. 130 nacrt a) omogućeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih privatnih interesa samo jedne skupine građana (oni koji su vlasnici zgrade odnosno korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na određenom području Grada, a nije jasno u čemu bi bio javni i/ili opći interes za gradnju o trošku Grada Zagreba komunalne infrastrukture koje može koristiti (zaštićeno ključem, čipom i sl.) samo ta jedna, privilegirana skupina i to za smještaj komunalnog otpada kojeg su oni proizveli</p> <p>b) povrijeđeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih interesa druge skupine i to onih koji su korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, odnosno vlasnici zgrade na ostalim područjima grada, jer je za njih propisano da oni odlažu otpad u drugačiju vrstu spremnika a za koje im se nameće obveza izgraditi o vlastitom trošku građevine gotove konstrukcije u koje će smjestiti takve spremnike, iako oni, jednako kao i prva grupa građana (pod a)), također već doprinose u proračun Grada Zagreba, i time zapravo već sudjeluju odnosno doprinose u financiraju izgradnju podzemnih spremnika koje koristi samo jedna grupa građana (pod a). Time oni zapravo dvostruko</p>	
--	--	--	--

			<p>financiraju izgradnju komunalne infrastrukture, i to jednom one koje uopće neće i neće moći koristiti (podzemne spremnike na području pod a), a drugi put time što su dužni o vlastitom trošku izgraditi građevine u koje će smjestiti drugačije spremnike. Nisu jasni razlozi niti za razlikovanje vrsta spremnika, za iste vrste otpada. Time se zadire u materiju gospodarenja otpadom i time što se za neke korisnike javne usluge prikupljanja otpada i/ili vlasnike zgrada na jednom gradskom području propisuje prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini u jednoj vrsti spremnika/građevina, a za druge građane druga vrsta spremnika/građevina, pri čemu se istovremeno propisuje da će Grad Zagreb jedne financirati, a druge ne. Ovo je suprotno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom i načela gospodarenja otpadom (posebice načelo „onečišćivač plaća”), po kojem onečišćivač za troškove javne usluge prikupljanja komunalnog otpada sukladno odredbama ZGO plaća davatelju usluge fiksni dio i varijabilni dio razmjerno količini predanog otpada, a ne nikako građenjem građevina za smještaj otpada/spremnika za otpad.</p>	
98.	M.K.	Članak 130.	<p>Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti</p>	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 92.

		<p>građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjeran teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi.</p> <p>.Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:</p> <ul style="list-style-type: none">- toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtna površine do 15 m² i dubine do 3,5 m- toč. 1.- kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtna površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu;- toč.6 - komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, jednostavni podesti otvorenih terasa i sl.). <p>koji se kao jednostavne građevine mogu graditi na javnoj površini bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo.</p> <p>Prema tome, i gradnja podzemnih spremnika i gradnja drugih građevina gotove konstrukcije kao i gradnja komunalne opreme mora biti u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu,</p>	
--	--	--	--

dakle i u skladu s načelima komunalnog gospodarstva. Sukladno čl. 64 ZGO javna usluga sakupljanja komunalnog otpada nije komunalna djelatnost, ali jest javna usluga i djelatnost od općeg interesa. Neovisno o tome, gradnja gore navedenih jednostavnih građevina mora, prema spomenutom Pravilniku o jednostavnim i drugim građevinama i radovima, biti u skladu s propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, dakle i s načelima komunalnog gospodarstva, jer u protivnom ne zadovoljavaju uvjete iz posebnog propisa o gradnji jednostavnih građevina. Osim toga, radi se građevinama za smještaj komunalnog otpada, dakle o građenju i održavanju objekata za izvršenje javne usluge od općeg interesa (a ne radi privatnog interesa niti o privatnom trošku) Ovakvom odredbom čl. 130 nacrta a) omogućeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih privatnih interesa samo jedne skupine građana (oni koji su vlasnici zgrade odnosno korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na određenom području Grada, a nije jasno u čemu bi bio javni i/ili opći interes za gradnju o trošku Grada Zagreba komunalne infrastrukture koje može koristiti (zaštićeno ključem, čipom i sl.) samo ta jedna, privilegirana skupina i to za smještaj komunalnog otpada kojeg su oni proizveli b) povrijeđeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih interesa druge skupine i to onih koji su korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, odnosno vlasnici zgrade na ostalim područjima grada, jer je za njih propisano da oni odlažu otpad u drugačiju vrstu spremnika a za koje im se nameće obveza izgraditi o

		<p>vlastitom trošku građevine gotove konstrukcije u koje će smjestiti takve spremnike, iako oni, jednako kao i prva grupa građana (pod a)), također već doprinose u proračun Grada Zagreba, i time zapravo već sudjeluju odnosno doprinose u financiraju izgradnju podzemnih spremnika koje koristi samo jedna grupa građana (pod a). Time oni zapravo dvostruko financiraju izgradnju komunalne infrastrukture, i to jednom one koje uopće neće i neće moći koristiti (podzemne spremnike na području pod a), a drugi put time što su dužni o vlastitom trošku izgraditi građevine u koje će smjestiti drugačije spremnike. Nisu jasni razlozi niti za razlikovanje vrsta spremnika, za iste vrste otpada. Time se zadire u materiju gospodarenja otpadom i time što se za neke korisnike javne usluge prikupljanja otpada i/ili vlasnike zgrada na jednom gradskom području propisuje prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini u jednoj vrsti spremnika/građevina, a za druge građane druga vrsta spremnika/građevina, pri čemu se istovremeno propisuje da će Grad Zagreb jedne financirati, a druge ne. Ovo je suprotno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom i načela gospodarenja otpadom (posebice načelo „onečišćivač plaća”), po kojem onečišćivač za troškove javne usluge prikupljanja komunalnog otpada sukladno odredbama ZGO plaća davatelju usluge fiksni dio i varijabilni dio razmjerno količini predanog otpada, a ne nikako građenjem građevina za smještaj otpada/spremnika za otpad.</p>	
--	--	--	--

99.	V.N.	Članak 130.	<p>Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjeran teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi.</p> <p>.Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:</p> <ul style="list-style-type: none"> - toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtne površine do 15 m² i dubine do 3,5 m - toč. 1.- kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtne površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu; - toč.6 - komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, 	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 92.
-----	------	-------------	---	--

		<p>jednostavni podesti otvorenih terasa i sl.). koji se kao jednostavne građevine mogu graditi na javnoj površini bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo. Prema tome, i gradnja podzemnih spremnika i gradnja drugih građevina gotove konstrukcije kao i gradnja komunalne opreme mora biti u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu, dakle i u skladu s načelima komunalnog gospodarstva. Sukladno čl. 64 ZGO javna usluga sakupljanja komunalnog otpada nije komunalna djelatnost, ali jest javna usluga i djelatnost od općeg interesa. Neovisno o tome, gradnja gore navedenih jednostavnih građevina mora, prema spomenutom Pravilniku o jednostavnim i drugim građevinama i radovima, biti u skladu s propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, dakle i s načelima komunalnog gospodarstva, jer u protivnom ne zadovoljavaju uvjete iz posebnog propisa o gradnji jednostavnih građevina. Osim toga, radi se građevinama za smještaj komunalnog otpada, dakle o građenju i održavanje objekata za izvršenje javne usluge od općeg interesa (a ne radi privatnog interesa niti o privatnom trošku) Ovakvom odredbom čl. 130 nacrta a) omogućeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih privatnih interesa samo jedne skupine građana (oni koji su vlasnici zgrade odnosno korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na određenom području Grada, a nije jasno u čemu bi bio javni i/ili opći interes za gradnju o trošku Grada Zagreba komunalne infrastrukture koje</p>	
--	--	--	--

može koristiti (zaštićeno ključem, čipom i sl.) samo ta jedna, privilegirana skupina i to za smještaj komunalnog otpada kojeg su oni proizveli

b) povrijeđeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih interesa druge skupine i to onih koji su korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, odnosno vlasnici zgrade na ostalim područjima grada, jer je za njih propisano da oni odlažu otpad u drugačiju vrstu spremnika a za koje im se nameće obveza izgraditi o vlastitom trošku građevine gotove konstrukcije u koje će smjestiti takve spremnike, iako oni, jednako kao i prva grupa građana (pod a)), također već doprinose u proračun Grada Zagreba, i time zapravo već sudjeluju odnosno doprinose u financiraju izgradnju podzemnih spremnika koje koristi samo jedna grupa građana (pod a). Time oni zapravo dvostruko financiraju izgradnju komunalne infrastrukture, i to jednom one koje uopće neće i neće moći koristiti (podzemne spremnike na području pod a), a drugi put time što su dužni o vlastitom trošku izgraditi građevine u koje će smjestiti drugačije spremnike. Nisu jasni razlozi niti za razlikovanje vrsta spremnika, za iste vrste otpada.

Time se zadire u materiju gospodarenja otpadom i time što se za neke korisnike javne usluge prikupljanja otpada i/ili vlasnike zgrada na jednom gradskom području propisuje prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini u jednoj vrsti spremnika/građevina, a za druge građane druga vrsta spremnika/građevina, pri čemu se istovremeno propisuje da će Grad Zagreb jedne financirati, a druge ne. Ovo je suprotno odredama Zakona o gospodarenju otpadom i načela gospodarenja otpadom (posebice

načelo „onečišćivač plaća”), po kojem onečišćivač za troškove javne usluge prikupljanja komunalnog otpada sukladno odredbama ZGO plaća davatelju usluge fiksni dio i varijabilni dio razmjerno količini predanog otpada, a ne nikako građenjem građevina za smještaj otpada/spremnika za otpad. Člankom 130. nacрта odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeran (nerazmjerni) teret. Izgradnja i snažanje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar. nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.

Sukladno čl. 66 st. 2 ZGO, odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja otpada (a ne Odluka o komunalnom redu) koja se donosi sukladno odredbama tog zakona (a ne Zakona o komunalnom gospodarstvu) može sadržavati:

1. kriterij za određivanje korisnika usluge u čije ime jedinica lokalne samouprave preuzima obvezu sufinanciranja cijene javne usluge (a koja cijena sukladno čl. 75 ZGO uključuje i cijenu minimalne javne usluge iz čl. 76 ZGO)
2. kriterije za umanjenje cijene javne usluge
3. odredbe o korištenju javne površine za prikupljanje otpada i mjestima primopredaje otpada ako su različita od obračunskog mjesta

		<p>i pri tome se moraju uvažavati načeli i uvjeti iz Zakona o gospodarenju otpadom.</p> <p>Odredbom čl. 69 st. 1 toč. ZGO, propisano je da je davatelj javne usluge prikupljanja komunalnog otpada dužan, između ostaloga;</p> <ul style="list-style-type: none">- toč. 2 pružati javnu uslugu u skladu s ovim Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona.- toč. 3 - snositi sve troškove gospodarenja prikupljenim otpadom, osim troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže.- toč. 4 - osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada- toč. 5 - preuzeti sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad <p>Odredbom čl. 70 st. 4 toč. ZGO, propisano je da je korisnik javne usluge dužan, između ostaloga:</p> <ol style="list-style-type: none">1. koristiti javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika2. omogućiti davatelju usluge pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada kad to mjesto nije na javnoj površini3. postupati s otpadom na obračunskom mjestu korisnika usluge na način koji ne dovodi u opasnost ljudsko zdravlje i ne dovodi do rasipanja otpada oko spremnika i ne uzrokuje pojavu neugode drugoj osobi zbog mirisa otpada4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom	
--	--	---	--

		<p>mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika</p> <p>5. platiti davatelju usluge iznos cijene javne usluge za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje, osim za obračunsko mjesto na kojem je nekretnina koja se trajno ne koristi</p> <p>Sukladno čl. 4 st. 1 toč. 35 ZGO, obračunsko mjesto je adresa nekretnine korisnika javne usluge.</p> <p>Prema tome,</p> <ul style="list-style-type: none">- obveza osiguravanja spremnika je obveza davatelja usluge, a ne korisnik javne usluge prikupljanja otpada niti (su)vlasnik zgrade, što obuhvaća svaki oblik spremnika (kanta, kontejner, kanta u kontejneru), bio od nadzemno ili podzemno, i bez obzira od čega (kojeg materijala je napravljen).- korisnik usluge je dužan davatelju usluge osigurati pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada, ali samo onda kada to mjesto nije na javnoj površini- obračunsko mjesto na koje se odnosi obveza iz toč. 3 i 4 u odnosu na spremnik je mjesto adrese nekretnina, a ne javna površina- korisnik snosi troškove gospodarenja otpadom/prikupljanja otpada isključivo kroz cijenu javne usluge, koja se plaća za obračunsko mjesto, za obračunsko razdoblje (mjesec, nakon korištenja usluge) i to samo ako se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi. <p>Naime, sukladno čl. 80 st. 1 toč. 1 ZGO, sve troškove pružanja javne usluga prikupljanja otpada, što uključuje i troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, davatelj usluge može i dužan je, zaračunati korisnicima samo kroz cijenu javne usluge iz čl. 75</p>	
--	--	--	--

st, 1 ZGO (članak 80 st. 1 toč. 1 ZGO glasi:

„(1) Davatelj usluge dužan je iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona financirati samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge uključujući sljedeće:

1. troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada.”)

Iako navedenim odredbama nije jasno definirano što se smatra “opremom za prikupljanje otpada” iz čl. 80 st. 1 toč. 1 ZGO niti “troškovima gospodarenja prikupljenim otpadom” iz čl. 69 st. 1 toč. 3 ZGO, po prirodi stvari to mora uključivati, uz spremnike, sve ono što ima takvu svrhu, bez obzira na kojem području grada se nalazi, da li je nadzemno, podzemno te od kojeg materijala se sastoji i sl. U svakom slučaju je jasno da sve što se tiče osiguravanja (nabave, izrade) spremnika i osiguravanja pristupa spremnicima na javnoj površini spada u obveze i radnje davatelja usluge, a ne korisnika usluge. Sukladno čl. 7 ZGO, gospodarenje otpadom temelji se na uvažavanju načela zaštite okoliša propisanih propisom kojim se uređuje zaštita okoliša i pravnom stečevinom Europske unije, načelima međunarodnog prava zaštite okoliša te znanstvenih spoznaja, najbolje svjetske prakse i pravila struke. Tu se osobito ističe »načelo onečišćivač plaća« koje znači da proizvođač otpada odnosno posjednik otpada snosi troškove mjera gospodarenja otpadom, te je financijski odgovoran za provedbu sanacijskih mjera zbog štete koju je prouzročio ili bi je mogao prouzročiti otpad. Međutim, onečišćivač odnosno proizvođač snosi te troškove (čl. 64-80 ZGO) isključivo kroz cijenu javne usluge i to za obračunsko mjesto, ukoliko se ne radi o nekretnini koja se

trajno ne koristi i za obračunsko razdoblje, nakon korištenja usluge te razmjerno količini otpada koji proizvede odnosno koji je predao davatelju usluge. Države (pa dakle na daljnjim razinama i jedinice lokalne samouprave, imaju široku lepezu izbora metoda financiranja usluge gospodarenja komunalnim otpadom, međutim pri tome trebaju voditi računa da se određenim „posjednicima” nameću očito neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen ili svojstva otpada koji oni mogu proizvesti, a pri tome se može (i treba) uvažiti ne samo jedan kriterij, kao u ovom slučaju (područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada) nego sa više različitih kriterija, među ostalim, kriterije koji su povezani s:

- vrstom nekretnine u kojoj se korisnici nalaze,
- njezinom površinom i namjenom,
- sposobnošću „posjednika” da proizvode otpad,
- volumenom spremnika koji se korisnicima stavljaju na raspolaganje i
- učestalošću skupljanja jer ti parametri izravno utječu na iznos troškova gospodarenja otpadom.

Čl. 130 nacarta Odluke uzeo je u obzir samo jedan kriterij

- područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada,

a nije uopće uzeo u obzir niti jedan drugi kriterij. Pri tome, ne postoje nikakvi razlozi za smatranje da bi se na užem području Grada Zagreba radilo u drugačijim vrstama nekretnina. drugačijih površina i namjena, drugačijom

		<p>sposobnošću “posjednika” da proizvodi otpad, drugačijim volumenima spremnika ili učestalošću prikupljanja. Upravo suprotno, na temelju općepoznatih činjenica i kao životno uvjerljivo može se zaključiti da se u ovom slučaju radi se</p> <ul style="list-style-type: none">- o vrstama nekretninama koje obje postoje na oba gradska područja (stanovi, kuće-zgrade, da li se radi o nekretninama koje se koriste ili se ne koriste trajno u smislu čl. 70 i 71 ZGO)- u istim okolnostima tj. koje imaju isti problem (nemaju mogućnost smještaja spremnika za otpad na vlastitoj nekretnini nego ih trebaju smjestiti na javnu površinu)- nekretninama istovrsnih namjena koje postoje na oba gradska područja (stambene, stambeno-poslovne, poslovne i dr.)- o istovrsnoj sposobnosti posjednika tj. korisnika javne usluge prikupljanja otpada da proizvode iste vrste i iste količine otpada, posebice kada se radi o istim vrstama korisnika te posebno uvažavajući socijalne kriterije u odnosu na korisnike-građane tj. kućanstva- koji otpad spremaju u standardizirane spremnike istog standardiziranog volumena za sve, a ovisno o broju korisnika koji koriste isti spremnik- a koji spremnici se na oba gradska područja spremaju u druge objekte-jednostavne građevine iste površine od 15 m² te sličnog volumena, bez obzira da li se ti objekti (ne) smatraju spremnicima u smislu ZGO. Gradska vlast očito je svjesna iznimno visokih troškova postavljanja boksova i njihove neprimjerenosti zadanim ciljevima, dakle skupoće i neučinkovosti izabranog modela pa se tada tim više postavlja pitanje primjerenosti, legitimnosti i zakonitosti	
--	--	--	--

		<p>odabranog modela i prevaljivanja ogromnog financijskog tereta tih reformi na jednu skupinu građana, protivno svim načelima gospodarenja otpadom i komunalnog gospodarstva, te uz istovremeni ogroman financijski zahvat u privatno vlasništvo i uvodno navedena temeljna ljudska prava, sve bez ikakvog razloga za dva različita modela (podzemni spremnici i boksovi, uz različite načine financiranja). Člankom 130. nacрта odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeren (nerazmjerni) teret. Izgradnja i snažanje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar. nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.</p> <p>Grad financira izgradnju podzemnih spremnika u onim dijelovima UŽEG CENTRA grada gdje ne postoji mogućnost smještanja spremnika u obračunskom mjestu, a u ostalim dijelovima grada se propisuje da to financiraju sami korisnici/vlasnici nekretnina. Podzemni spremnici predstavljaju infrastrukturu za sakupljanje otpada, a nejasno je po čemu onda oprema/nadogradnja/ boksevi za smještaj spremnika ne predstavljaju infrastrukturu za prikupljanje otpada.</p>	
--	--	---	--

		<p>Neprihvatljiva su ranije iznesena stajališta da je to radi zaštite zloupotrebe spremnika te da je tu i osnovna razlika koja i uvjetuje različite izvore financiranja.</p> <p>Za prikupljanje otpada potrebna je oprema i infrastruktura. Njih je dužan osigurati davatelj usluge i/ili jedinica lokalne uprave i samouprave na području koje se obavlja javna usluga. Prvenstveno je pitanje zašto se ne osigurava infrastruktura za prikupljanje otpada jednako dostupna korisnicima na cijelom području na kojem se obavlja javna usluga.</p> <p>Drugo je pitanje ako davatelj usluge o osigurava neadekvatne spremnike koji nisu prilagođeni zahtjevima Zakona o gospodarenju otpadom ili ako grad ne osigurava odgovarajuću infrastrukturu, temeljem čega se posljedice njihovih propusta prebacuju na teret korisnika javne usluge. Za to pravnog temelja nema, te su odredbe osporavanog akta koje bi omogućavale takvo prebacivanje tereta i uslijed nejasnoća takva tumačenje, nezakonite.</p> <p>Objašnjenja zašto je ignorirano osiguravanje odgovarajuće opreme i infrastrukture na područjima izvan samog središta Zagreba, nema. A također niti objašnjenja zašto nisu, makar ni alternativno, predviđeni polupodzemni spremnici.</p> <p>Nejasno je ne samo temeljem koje osnove i razloga bi se propisivala takva obveza vlasnika, a posebice i na koji način bi to vlasnici snosili, nego da bi i to trebali financirati korisnici putem pričuve.</p> <p>Takvi tereti nisu diskriminiranoj skupini pravnih i fizičkih osoba ranije mogli biti predvidivi, niti su oni nužni (baš u izabranom modelu/načinu), a osobito ih financijskih pogađaju, a posebice one socijalno</p>	
--	--	---	--

		<p>ugroženije skupine koji (i) izvan užeg gradskog područja ima u znatnoj mjeri.</p> <p>Nije utvrđen osobni i socijalni profil osoba koje su tom odlukom zahvaćene.</p> <p>Nije utvrđeno da li se i u kojoj mjeri zadire u prava posebno ugroženih i ranjivih skupina kao što su invalidi rata, civilni invalidi, teško bolesna djeca odnosno roditelji teško bolesne djece, nezaposlene osobe, samohrane osobe, Romi, primatelji socijalne pomoći (zajamčene minimalne naknade i drugih oblika), osobe s izrazito niskim primanjima, starije i nemoćne osobe, osobe s dugotrajnim ovrhama/blokadama računa i sl.</p> <p>Nejasno je tko je uopće dužan sudjelovati u tim troškovima u situacijama kada su vlasnik nekretnine i korisnik javne usluge prikupljanja komunalnog otpada različite osobe. Ovo je osobito važno jer su upravo korisnici javne usluge prikupljanja komunalnog otpada koji nisu istovremeno i vlasnici zgrade često socijalno ugrožene osobe (korisnici socijalnih stanova, podstanari i sl).</p> <p>Nametanjem obveze sudjelovanja takvim osobama izravno ugrožava egzistencija obitelji pojedinih obveznika, a time i ostala temeljna prava konvencijska i ustavna prava, uključujući i pravo na privatni i obiteljski život, obrazovanje djece, briga o zdravlju djece i dostojanstven život cijele obitelji.</p> <p>Nisu predviđene nikakve mjere za ublažavanje negativnih utjecaja na prava i interese takvih osoba. Sve i kad bi mjere propisane osporavanim Općim aktom uopće bile legitimne,</p> <ul style="list-style-type: none"> -teret tih mjera nije ravnopravno i jednako raspodijeljen, -nisu analizirane mogućnosti postizanja istih (legitimnih) ciljeva manje otegotnim, 	
--	--	---	--

			<p>prikladnijim mjerama (izbor jeftinijih mjera (npr. polupodzemni spremnici ili drugačiji/jeftiniji modeli jednostavnih građevina, uvođenje istih mjera na cijelom području Grada Zagreba uz dulje prijelazno razdoblje i (su)financiranje Grada Zagreba i sl.)</p> <p>-nisu uvedene nikakve kompenzacijske mjere koje bi ublažile negativne posljedice osporavane Odluke za njene adresate (tj. one koji su tom odlukom izravno financijski pogođeni), dugoročne i/ili kratkoročne mjere (npr. sufinanciranje od strane Grada, poticajne mjere, pomoć u dugoročnom (su)financiranju i sl.)</p> <p>- nije uvedeno nikakvo prijelazno razdoblje.</p>	
100.	M. P.	Članak 130.	<p>Sukladno čl. 7 ZGO, gospodarenje otpadom temelji se na uvažavanju načela zaštite okoliša propisanih propisom kojim se uređuje zaštita okoliša i pravnom stečevinom Europske unije, načelima međunarodnog prava zaštite okoliša te znanstvenih spoznaja, najbolje svjetske prakse i pravila struke. Tu se osobito ističe »načelo onečišćivač plaća« koje znači da proizvođač otpada odnosno posjednik otpada snosi troškove mjera gospodarenja otpadom, te je financijski odgovoran za provedbu sanacijskih mjera zbog štete koju je prouzročio ili bi je mogao prouzročiti otpad. Međutim, onečišćivač odnosno proizvođač snosi te troškove (čl. 64-80 ZGO) isključivo kroz cijenu javne usluge i to za obračunsko mjesto, ukoliko se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi i za obračunsko razdoblje, nakon korištenja usluge te razmjerno količini otpada koji proizvede odnosno koji je predao davatelju usluge Države (pa dakle na daljnjim</p>	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 92.

		<p>razinama i jedinice lokalne samouprave, imaju široku lepezu izbora metoda financiranja usluge gospodarenja komunalnim otpadom, međutim pri tome trebaju voditi računa da se određenim „posjednicima” nameću očito neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen ili svojstva otpada koji oni mogu proizvesti, a pri tome se može (i treba) uvažiti ne samo jedan kriterij, kao u ovom slučaju (područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada) nego sa više različitih kriterija, među ostalim, kriterije koji su povezani s:</p> <ul style="list-style-type: none">- vrstom nekretnine u kojoj se korisnici nalaze,- njezinom površinom i namjenom,- sposobnošću „posjednika” da proizvode otpad,- volumenom spremnika koji se korisnicima stavljaju na raspolaganje i- učestalošću skupljanja jer ti parametri izravno utječu na iznos troškova gospodarenja otpadom. Čl. 130 nacрта Odluke uzeo je u obzir samo jedan kriterij- područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada, a nije uopće uzeo u obzir niti jedan drugi kriterij. Pri tome, ne postoje nikakvi razlozi za smatranje da bi se na užem području Grada Zagreba radilo u drugačijim vrstama nekretnina, drugačijih površina i namjena, drugačijom sposobnošću „posjednika” da proizvodi otpad, drugačijim volumenima spremnika ili učestalošću prikupljanja. Upravo suprotno, na temelju općepoznatih činjenica i kao	
--	--	---	--

		<p>životno uvjerljivo može se zaključiti da se u ovom slučaju radi se</p> <ul style="list-style-type: none"> - o vrstama nekretninama koje obje postoje na oba gradska područja (stanovi, kuće-zgrade, da li se radi o nekretninama koje se koriste ili se ne koriste trajno u smislu čl. 70 i 71 ZGO) - u istim okolnostima tj. koje imaju isti problem (nemaju mogućnost smještaja spremnika za otpad na vlastitoj nekretnini nego ih trebaju smjestiti na javnu površinu) - nekretninama istovrsnih namjena koje postoje na oba gradska područja (stambene, stambeno-poslovne, poslovne i dr.) - o istovrsnoj sposobnosti posjednika tj. korisnika javne usluge prikupljanja otpada da proizvode iste vrste i iste količine otpada, posebice kada se radi o istim vrstama korisnika te posebno uvažavajući socijalne kriterije u odnosu na korisnike-građane tj. kućanstva - koji otpad spremaju u standardizirane spremnike istog standardiziranog volumena za sve, a ovisno o broju korisnika koji koriste isti spremnik - a koji spremnici se na oba gradska područja spremaju u druge objekte-jednostavne građevine iste površine od 15 m² te sličnog volumena, bez obzira da li se ti objekti (ne) smatraju spremnicima u smislu ZGO. <p>Gradska vlast očito je svjesna iznimno visokih troškova postavljanja boksova i njihove neprimjerenosti zadanim ciljevima, dakle skupoće i neučinkoviti izabranog modela pa se tada tim više postavlja pitanje primjerenosti, legitimnosti i zakonitosti odabranog modela i prevaljivanja ogromnog financijskog tereta tih reformi na jednu skupinu građana, protivno</p>	
--	--	--	--

		<p>svim načelima gospodarenja otpadom i komunalnog gospodarstva, te uz istovremeni ogroman financijski zahvat u privatno vlasništvo i uvodno navedena temeljna ljudska prava, sve bez ikakvog razloga za dva različita modela (podzemni spremnici i boksovi, uz različite načine financiranja). Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjieran teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi.</p> <p>.Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:</p> <ul style="list-style-type: none">- toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtne površine do 15 m² i dubine do 3,5 m	
--	--	---	--

		<p>- toč. 1.- kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtna površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu;</p> <p>- toč.6 - komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, jednostavni podesti otvorenih terasa i sl.).</p> <p>koji se kao jednostavne građevine mogu graditi na javnoj površini bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo.</p> <p>Prema tome, i gradnja podzemnih spremnika i gradnja drugih građevina gotove konstrukcije kao i gradnja komunalne opreme mora biti u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu, dakle i u skladu s načelima komunalnog gospodarstva. Sukladno čl. 64 ZGO javna usluga sakupljanja komunalnog otpada nije komunalna djelatnost, ali jest javna usluga i djelatnost od općeg interesa. Neovisno o tome, gradnja gore navedenih jednostavnih građevina mora, prema spomenutom Pravilniku o jednostavnim i drugim građevinama i radovima, biti u skladu s propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, dakle i s načelima komunalnog gospodarstva, jer u protivnom ne zadovoljavaju uvjete iz posebnog propisa o gradnji jednostavnih građevina. Osim toga, radi se građevinama za smještaj komunalnog otpada, dakle o građenju i održavanje objekata za izvršenje javne usluge od općeg interesa (a ne radi privatnog interesa niti o privatnom trošku)</p>	
--	--	--	--

Ovakvom odredbom čl. 130 nacрта a) omogućeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih privatnih interesa samo jedne skupine građana (oni koji su vlasnici zgrade odnosno korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na određenom području Grada, a nije jasno u čemu bi bio javni i/ili opći interes za gradnju o trošku Grada Zagreba komunalne infrastrukture koje može koristiti (zaštićeno ključem, čipom i sl.) samo ta jedna, privilegirana skupina i to za smještaj komunalnog otpada kojeg su oni proizveli

b) povrijeđeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih interesa druge skupine i to onih koji su korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, odnosno vlasnici zgrade na ostalim područjima grada, jer je za njih propisano da oni odlažu otpad u drugačiju vrstu spremnika a za koje im se nameće obveza izgraditi o vlastitom trošku građevine gotove konstrukcije u koje će smjestiti takve spremnike, iako oni, jednako kao i prva grupa građana (pod a)), također već doprinose u proračun Grada Zagreba, i time zapravo već sudjeluju odnosno doprinose u financiraju izgradnju podzemnih spremnika koje koristi samo jedna grupa građana (pod a). Time oni zapravo dvostruko financiraju izgradnju komunalne infrastrukture, i to jednom one koje uopće neće i neće moći koristiti (podzemne spremnike na području pod a), a drugi put time što su dužni o vlastitom trošku izgraditi građevine u koje će smjestiti drugačije spremnike. Nisu jasni razlozi niti za razlikovanje vrsta spremnika, za iste vrste otpada. Time se zadire u materiju gospodarenja otpadom i time što se za neke korisnike javne usluge prikupljanja otpada i/ili vlasnike

zgrada na jednom gradskom području propisuje prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini u jednoj vrsti spremnika/građevina, a za druge građane druga vrsta spremnika/građevina, pri čemu se istovremeno propisuje da će Grad Zagreb jedne financirati, a druge ne. Ovo je suprotno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom i načela gospodarenja otpadom (posebice načelo „onečišćivač plaća”), po kojem onečišćivač za troškove javne usluge prikupljanja komunalnog otpada sukladno odredbama ZGO plaća davatelju usluge fiksni dio i varijabilni dio razmjerno količini predanog otpada, a ne nikako građenjem građevina za smještaj otpada/spremnika za otpad. Člankom 130. nacрта odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeren (nerazmjerni) teret. Izgradnja i snošenje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Narodne novine nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.

Grad financira izgradnju podzemnih spremnika u onim dijelovima UŽEG CENTRA grada gdje ne postoji mogućnost smještanja spremnika u obračunskom mjestu, a u ostalim dijelovima grada se propisuje da to financiraju sami korisnici/vlasnici nekretnina.

Podzemni spremnici

		<p>predstavljaju infrastrukturu za sakupljanje otpada, a nejasno je po čemu onda oprema/nadogradnja/ boksevi za smještaj spremnika ne predstavljaju infrastrukturu za prikupljanje otpada.</p> <p>Neprihvatljiva su ranije iznesena stajališta da je to radi zaštite zloupotrebe spremnika te da je tu i osnovna razlika koja i uvjetuje različite izvore financiranja. Za prikupljanje otpada potrebna je oprema i infrastruktura. Njih je dužan osigurati davatelj usluge i/ili jedinica lokalne uprave i samouprave na području koje se obavlja javna usluga.</p> <p>Prvenstveno je pitanje zašto se ne osigurava infrastruktura za prikupljanje otpada jednako dostupna korisnicima na cijelom području na kojem se obavlja javna usluga.</p> <p>Drugo je pitanje ako davatelj usluge o osigurava neadekvatne spremnike koji nisu prilagođeni zahtjevima Zakona o gospodarenju otpadom ili ako grad ne osigurava odgovarajuću infrastrukturu, temeljem čega se posljedice njihovih propusta prebacuju na teret korisnika javne usluge. Za to pravnog temelja nema, te su odredbe osporavanog akta koje bi omogućavale takvo prebacivanje tereta i uslijed nejasnoća takva tumačenje, nezakonite.</p> <p>Objašnjenja zašto je ignorirano osiguravanje odgovarajuće opreme i infrastrukture na područjima izvan samog središta Zagreba, nema. A također niti objašnjenja zašto nisu, makar ni alternativno, predviđeni polupodzemni spremnici.</p> <p>Nejasno je ne samo temeljem koje osnove i razloga bi se propisivala takva obveza vlasnika, a posebice i na koji način bi to vlasnici snosili, nego da bi i to trebali financirati korisnici putem pričuve.</p>	
--	--	--	--

Takvi tereti nisu diskriminiranoj skupini pravnih i fizičkih osoba ranije mogli biti predvidivi, niti su oni nužni (baš u izabranom modelu/načinu), a osobito ih financijskih pogađaju, a posebice one socijalno ugroženije skupine koji (i) izvan užeg gradskog područja ima u znatnoj mjeri.

Nije utvrđen osobni i socijalni profil osoba koje su tom odlukom zahvaćene. Nije utvrđeno da li se i u kojoj mjeri zadire u prava posebno ugroženih i ranjivih skupina kao što su invalidi rata, civilni invalidi, teško bolesna djeca odnosno roditelji teško bolesne djece, nezaposlene osobe, samohrane osobe, Romi, primatelji socijalne pomoći (zajamčene minimalne naknade i drugih oblika), osobe s izrazito niskim primanjima, starije i nemoćne osobe, osobe s dugotrajnim ovrhama/blokadama računa i sl.

Nejasno je tko je uopće dužan sudjelovati u tim troškovima u situacijama kada su vlasnik nekretnine i korisnik javne usluge prikupljanja komunalnog otpada različite osobe. Ovo je osobito važno jer su upravo korisnici javne usluge prikupljanja komunalnog otpada koji nisu istovremeno i vlasnici zgrade često socijalno ugrožene osobe (korisnici socijalnih stanova, podstanari i sl).

Nametanjem obveze sudjelovanja takvim osobama izravno ugrožava egzistencija obitelji pojedinih obveznika, a time i ostala temeljna prava konvencijska i ustavna prava, uključujući i pravo na privatni i obiteljski život, obrazovanje djece, briga o zdravlju djece i dostojanstven život cijele obitelji.

Nisu predviđene nikakve mjere za ublažavanje negativnih utjecaja na prava i interese takvih osoba. Sve i kad bi mjere

			<p>propisane osporavanim Općim aktom uopće bile legitimne, -teret tih mjera nije ravnopravno i jednako raspodijeljen, -nisu analizirane mogućnosti postizanja istih (legitimnih) ciljeva manje otegotnim, prikladnijim mjerama (izbor jeftinijih mjera (npr. polupodzemni spremnici ili drugačiji/jeftiniji modeli jednostavnih građevina, uvođenje istih mjera na cijelom području Grada Zagreba uz dulje prijelazno razdoblje i (su)financiranje Grada Zagreba i sl.) -nisu uvedene nikakve kompenzacijske mjere koje bi ublažile negativne posljedice osporavane Odluke za njene adresate (tj. one koji su tom odlukom izravno financijski pogođeni), dugoročne i/ili kratkoročne mjere (npr. sufinanciranje od strane Grada, poticajne mjere, pomoć u dugoročnom (su)financiranju i sl.) - nije uvedeno nikakvo prijelazno razdoblje.</p>	
101.	B.Š.	Članak 2.	<p>Uskladiti sa Zakonom o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja, članak 5. Javna rasvjeta nije građevina.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Javna rasvjeta je vanjska rasvjeta za rasvjetljavanje površina javne namjene • Cestovna rasvjeta je vanjska rasvjeta koja se koristi za rasvjetljavanje prometnih površina • Dekorativna rasvjeta je vanjska rasvjeta koja se koristi za rasvjetljavanje pročelja značajnih građevina ili određenih obilježja građevina - zgrada, mostova, i drugo. • Krajobrazna rasvjeta je vanjska rasvjeta koja se koristi za naglašavanje obilježja zelenila na javnoj površini <p>Uvesti pojam "svjetlostaj", što je obaveza prema Zakonu o zaštiti</p>	<p>Primjedba se prihvaća na način da se ista provodi sukladno posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja.</p>

od svjetlosnog onečišćenja, a definirano u Pravilniku o zonama rasvijetljenosti: svjetlostaj je vremenski period noći za čijeg trajanja se vanjska rasvjeta gasi ili smanjuje na odgovarajuću razinu propisanu Zakonom o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja

Budući da Zakon o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja navodi da svjetlostaj počinje "u sredini noći", grad Zagreb bi trebao definirati početak svjetlostaja najkasnije u ponoć - budući da tijekom ljetnog računanja vremena sredina noći počinje tek u 1 sat nakon ponoći, a što će predstavljati veliki problem građanima kojima smeta svjetlost mega ekrana i reklama koji se po zakonu moraju gasiti u vrijeme svjetlostaja. Odlukom grada, svjetlostaj može početi i ranije, što bi bilo naročito korisno u zimsko doba kada rano pada mrak, pa predlažemo da u doba zimskog računanja vremena (alternativno, nakon što se ukine pomicanje sata, da to bude od ekvinocija do ekvinocija, 23.9. do 20.3.) svjetlostaj počinje u 23 h, što je naročito važno poštivati radnim danima. Rasvjeta parkirališta trgovačkih centara se obavezno mora gasiti 1 h nakon kraja radnog vremena! Javna rasvjeta parkirališta znatno pridonosi porastu svjetlosnog onečišćenja, a parkirališta trgovačkih centara preko noći su prazna i ne koriste se!

Točke 6. i 7. uskladiti sa Zakonom o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja, članak 5. Oglasne ploče su mogu biti rasvijetljene i nerasvijetljene. Rasvijetljene oglasne ploče imaju površinu osvijetljenu unutrašnjim ili vanjskim svjetiljkama i/ili dinamičkim prijenosom informacija na svijetlećem zaslonu.

102.		Članak 9.	<p>Potrebno je posebno naglasiti važnost usklađenja rasvjete sa Zakonom o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja. Dekorativna rasvjeta (preuzeti termin iz navedenog zakona) pročelja zgrada mora usklađena sa Zakonom o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja. Dekorativna rasvjeta ne smije izlaziti izvan gabarita osvijetljavanja zgrade. Postojeću dekorativnu rasvjetu treba korigirati postavljanjem jednostavnih usmjeravajućih sjenila, a intenzitet smije biti maksimalno 5 cd/m² (Pravilnik o zonama rasvijetljenosti, Tablica 2c). Dekorativna rasvjeta za vrijeme svjetlostaja može biti ugašena, a krajobrazna rasvjeta MORA biti ugašena - mjera štednje i očuvanja okoliša te gradske bioraznolikosti - u gluho doba noći na ulicama nema ljudi koji bi se divili toj dekorativnoj rasvjeti. U zaštićenim dijelovima prirode ne smije biti dekorativne i krajobrazne rasvjete.</p>	Primjedba se prihvaća na način da se ista provodi sukladno posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja.
103.		Članak 14.	<p>Ovo je vrlo štetna odredba kojom se praktički nalaže trgovinama da bespotrebno troše električnu energiju za osvijetljavanje izloga u doba kada nema kupaca i onečišćuje okoliš! Time se potiče rasipanje energije i zagađenje okoliša i narušava ljudsko zdravlje. Cijela Francuska ima zakonsku obavezu GAŠENJA RASVJETE U IZLOZIMA 1h nakon kraja radnog vremena ili najkasnije od 01h po noći, pa sve do 07h ili 1 sat prije početka radnog vremena.</p> <p>Izvor: http://wikinight.free.fr/index.php/2022/12/03/3344/ art 2-III Izlozi NE MORAJU biti prigodno uređeni, treba poštivati raznolikost vjeroispovjesti i nacionalnosti</p>	Primjedba se prihvaća osvijetljenje mora biti u skladu sa posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja

104.		Članak 20.	Jarboli ne smiju biti osvijetljeni odozdo, budući da rasvjeta ne može završiti unutar gabarita jarbola. To bi bilo u suprotnosti sa Zakonom o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja, a važno je naglasiti jer u protivnom će prekršaje biti teško ispraviti kad je šteta već učinjena.	Primjedba se prihvaća osvijetljenje mora biti u skladu sa posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja
105.		Članak 23.	Potrebno je naglasiti obavezu gašenja osvijetljenih reklamnih panoa većih od 12 m2 za vrijeme svjetlostaja, te ograničenje rasvijetljenosti površine prema tablici 8 iz Pravilnika o rasvijetljavanju. Dodatno, treba naglasiti zabranu postavljanja osvijetljenih reklama u zoni križanja, kako nalaže Zakon o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja. Bilo kakve reklamne vitrine treba obavezati na gašenje za vrijeme svjetlostaja, budući da po noći samo pridonose svjetlosnom onečišćenju, a nemaju efekta na prolaznike osim odvratanja pažnje sudionika u prometu. Na zelenim površinama, odnosno u parkovima, šetnicama i slično, svijetleće reklame se ne smiju postavljati zbog očuvanja gradske bioraznolikosti i zbog činjenice da građani mogu uživati u zelenim površinama za odmor i rekreaciju bez bombardiranja reklamnim porukama koje se ionako nalaze posvuda. Zabrana reklama, svijetlećih ili ne, na zelenim površinama znači poboljšanje kvalitete života u gradu.	Primjedba se prihvaća osvijetljenje mora biti u skladu sa posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja
106.		Članak 90.	Za površine javne namjene ne smije se stavljati zakonska obaveza postavljanja javne rasvjete. Prema definicijama navedenim na početku dokumenta, groblje koje je površina javne namjene bi prema ovome članku trebalo biti osvijetljeno cijelu noć, odnosno javna rasvjeta bi se, npr. MORALA postaviti na površini cijelog Mirogoja. Jednako	Javna rasvjeta kao komunalna infrastruktura definirana je Zakonom o komunalnom gospodarstvu koja mora biti u skladu sa posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja.

		<p>vrijedi i za cestu do Sljemena ili pješačke staze u Maksimiru i Dotršćini. Površine javne namjene su i parkirališta trgovačkih centara koja se noću ne koriste i javna rasvjeta im nije potrebna, odnosno moralo bi se odrediti gašenje 1 sat nakon završetka radnog vremena trgovačkog centra. Prema Zakonu o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja odnosno Pravilniku o zonama rasvijetljenosti grad Zagreb mora odrediti zone rasvijetljenosti (prilog 1, tabilca 1) prema čemu se određuju maksimalni dozvoljeni intenziteti rasvijetljenosti. Zelene površine (parkovi, rekreacijske zone i drugo), pa i povijesna jezgra grada Zagreba bi morali imati ograničenje temperature boje javne rasvjete na 2200K, uz obavezu smanjenja ili gašenja javne rasvjete za vrijeme svjetlostaja, kao što je navedena obaveza ograničenja u Zakonu o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja za sva zaštićena područja. Manja temperatura boje rasvjete znači topliju i ugodniju boju okoliša sa smanjenim emisijama u plavom spektru koji dokazano ima 5x negativniji učinak na lučenje hormona melatonina koji regulira ljudski cirkadijski ciklus (unutarnji sat koji određuje san i budnost). Primjeri zelenih površina u gradu gdje rasvjeta nakon svjetlostaja nije potrebna i šteti okolišu su Dubravkin put, Tuškanac, Savski nasip. Dodatno, u blizini zelenih površina moralo bi postojati ograničenje intenziteta javne rasvjete maksimalno za klasu P5 i P6 te za prometnice maksimalno M5 ili M6, prema standardu za cestovnu rasvjetu EN 13201. Naime, imamo situaciju gdje se na Tuškancu i Dubravkinom putu postavljaju po dvije svjetiljke na jednom stupu rasvjete ispod kojih je</p>	
--	--	--	--

			<p>mjereno čak 200 luksa, dok je na Slavonskoj aveniji, brzjoj cesti s po dvije prometne trake sa svake strane izmjereno 30 luksa. Nadalje, Zakon o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja odnosno Pravilnik o zonama rasvjetljenosti određuje polumjere zona zaštite oko zvjezdarnica – prilog VII, tablica 11. što treba uzeti u obzir i napraviti plan zone zaštite oko Zvjezdarnice Zagreb. Tu treba napomenuti da je upravo na inicijativu Astronomskog društva Beskraj i Zvjezdarnice Zagreb iz Zakona o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja izuzeta plinska rasvjeta koja se nalazi na Gornjem gradu, dakle postojeća vizura gornjeg grada neće time biti ugrožena.</p>	
107.	M.B.	Članak 130.	<p>Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjeran teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi. Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 92.</p>

		<p>Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:</p> <ul style="list-style-type: none"> - toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtne površine do 15 m² i dubine do 3,5 m - toč. 1.- kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtne površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu; - toč.6 - komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, jednostavni podesti otvorenih terasa i sl.). <p>koji se kao jednostavne građevine mogu graditi na javnoj površini bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo.</p> <p>Prema tome, i gradnja podzemnih spremnika i gradnja drugih građevina gotove konstrukcije kao i gradnja komunalne opreme mora biti u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu, dakle i u skladu s načelima komunalnog gospodarstva.</p> <p>Sukladno čl. 64 ZGO javna usluga sakupljanja komunalnog otpada nije komunalna djelatnost, ali jest javna usluga i djelatnost od općeg interesa. Neovisno o tome, gradnja gore navedenih jednostavnih građevina mora, prema spomenutom Pravilniku o jednostavnim i drugim građevinama i radovima, biti u</p>	
--	--	---	--

		<p>skladu s propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, dakle i s načelima komunalnog gospodarstva, jer u protivnom ne zadovoljavaju uvjete iz posebnog propisa o gradnji jednostavnih građevina. Osim toga, radi se građevinama za smještaj komunalnog otpada, dakle o građenju i održavanje objekata za izvršenje javne usluge od općeg interesa (a ne radi privatnog interesa niti o privatnom trošku)</p> <p>Ovakvom odredbom čl. 130 nacrta a) omogućeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih privatnih interesa samo jedne skupine građana (oni koji su vlasnici zgrade odnosno korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na određenom području Grada, a nije jasno u čemu bi bio javni i/ili opći interes za gradnju o trošku Grada Zagreba komunalne infrastrukture koje može koristiti (zaštićeno ključem, čipom i sl.) samo ta jedna, privilegirana skupina i to za smještaj komunalnog otpada kojeg su oni proizveli</p> <p>b) povrijeđeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih interesa druge skupine i to onih koji su korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, odnosno vlasnici zgrade na ostalim područjima grada, jer je za njih propisano da oni odlažu otpad u drugačiju vrstu spremnika a za koje im se nameće obveza izgraditi o vlastitom trošku građevine gotove konstrukcije u koje će smjestiti takve spremnike, iako oni, jednako kao i prva grupa građana (pod a)), također već doprinose u proračun Grada Zagreba, i time zapravo već sudjeluju odnosno doprinose u financiraju izgradnju podzemnih spremnika koje koristi samo jedna grupa građana (pod a). Time oni zapravo dvostruko financiraju izgradnju komunalne</p>	
--	--	--	--

infrastrukture, i to jednom one koje uopće neće i neće moći koristiti (podzemne spremnike na području pod a), a drugi put time što su dužni o vlastitom trošku izgraditi građevine u koje će smjestiti drugačije spremnike. Nisu jasni razlozi niti za razlikovanje vrsta spremnika, za iste vrste otpada. Time se zadire u materiju gospodarenja otpadom i time što se za neke korisnike javne usluge prikupljanja otpada i/ili vlasnike zgrada na jednom gradskom području propisuje prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini u jednoj vrsti spremnika/građevina, a za druge građane druga vrsta spremnika/građevina, pri čemu se istovremeno propisuje da će Grad Zagreb jedne financirati, a druge ne. Ovo je suprotno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom i načela gospodarenja otpadom (posebice načelo „onečišćivač plaća”), po kojem onečišćivač za troškove javne usluge prikupljanja komunalnog otpada sukladno odredbama ZGO plaća davatelju usluge fiksni dio i varijabilni dio razmjerno količini predanog otpada, a ne nikako građenjem građevina za smještaj otpada/spremnika za otpad. Člankom 130. nacрта odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeran (nerazmjerni) teret. Izgradnja i snalažanje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar. nov. br. 84/21) (u

nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.

Grad financira izgradnju podzemnih spremnika u onim dijelovima UŽEG CENTRA grada gdje ne postoji mogućnost smještanja spremnika u obračunskom mjestu, a u ostalim dijelovima grada se propisuje da to financiraju sami korisnici/vlasnici nekretnina.

Podzemni spremnici predstavljaju infrastrukturu za sakupljanje otpada, a nejasno je po čemu onda oprema/nadogradnja/ boksevi za smještaj spremnika ne predstavljaju infrastrukturu za prikupljanje otpada.

Neprihvatljiva su ranije iznesena stajališta da je to radi zaštite zloupotrebe spremnika te da je tu i osnovna razlika koja i uvjetuje različite izvore financiranja. Za prikupljanje otpada potrebna je oprema i infrastruktura. Njih je dužan osigurati davatelj usluge i/ili jedinica lokalne uprave i samouprave na području koje se obavlja javna usluga.

Prvenstveno je pitanje zašto se ne osigurava infrastruktura za prikupljanje otpada jednako dostupna korisnicima na cijelom području na kojem se obavlja javna usluga.

Drugo je pitanje ako davatelj usluge o osigurava neadekvatne spremnike koji nisu prilagođeni zahtjevima Zakona o gospodarenju otpadom ili ako grad ne osigurava odgovarajuću infrastrukturu, temeljem čega se posljedice njihovih propusta prebacuju na teret korisnika javne usluge. Za to pravnog temelja nema, te su odredbe osporavanog akta koje bi omogućavale takvo prebacivanje tereta i uslijed nejasnoća takva tumačenje, nezakonite.

Objašnjenja zašto je ignorirano osiguravanje odgovarajuće

opreme i infrastrukture na područjima izvan samog središta Zagreba, nema. A također niti objašnjenja zašto nisu, makar ni alternativno, predviđeni polupodzemni spremnici. Nejasno je ne samo temeljem koje osnove i razloga bi se propisivala takva obveza vlasnika, a posebice i na koji način bi to vlasnici snosili, nego da bi i to trebali financirati korisnici putem pričuve. Takvi tereti nisu diskriminiranoj skupini pravnih i fizičkih osoba ranije mogli biti predvidivi, niti su oni nužni (baš u izabranom modelu/načinu), a osobito ih financijskih pogađaju, a posebice one socijalno ugroženije skupine koji (i) izvan užeg gradskog područja ima u znatnoj mjeri. Nije utvrđen osobni i socijalni profil osoba koje su tom odlukom zahvaćene. Nije utvrđeno da li se i u kojoj mjeri zadire u prava posebno ugroženih i ranjivih skupina kao što su invalidi rata, civilni invalidi, teško bolesna djeca odnosno roditelji teško bolesne djece, nezaposlene osobe, samohrane osobe, Romi, primatelji socijalne pomoći (zajamčene minimalne naknade i drugih oblika), osobe s izrazito niskim primanjima, starije i nemoćne osobe, osobe s dugotrajnim ovrhama/blokadama računa i sl. Nejasno je tko je uopće dužan sudjelovati u tim troškovima u situacijama kada su vlasnik nekretnine i korisnik javne usluge prikupljanja komunalnog otpada različite osobe. Ovo je osobito važno jer su upravo korisnici javne usluge prikupljanja komunalnog otpada koji nisu istovremeno i vlasnici zgrade često socijalno ugrožene osobe (korisnici socijalnih stanova, podstanari i sl). Nametanjem obveze sudjelovanja takvim osobama

izravno ugrožava egzistencija obitelji pojedinih obveznika, a time i ostala temeljna prava konvencijska i ustavna prava, uključujući i pravo na privatni i obiteljski život, obrazovanje djece, briga o zdravlju djece i dostojanstven život cijele obitelji.

Nisu predviđene nikakve mjere za ublažavanje negativnih utjecaja na prava i interese takvih osoba. Sve i kad bi mjere propisane osporavanim Općim aktom uopće bile legitimne, -teret tih mjera nije ravnopravno i jednako raspodijeljen, -nisu analizirane mogućnosti postizanja istih (legitimnih) ciljeva manje otegotnim, prikladnijim mjerama (izbor jeftinijih mjera (npr. polupodzemni spremnici ili drugačiji/jeftiniji modeli jednostavnih građevina, uvođenje istih mjera na cijelom području Grada Zagreba uz dulje prijelazno razdoblje i (su)financiranje Grada Zagreba i sl.)

-nisu uvedene nikakve kompenzacijske mjere koje bi ublažile negativne posljedice osporavane Odluke za njene adresate (tj. one koji su tom odlukom izravno financijski pogođeni), dugoročne i/ili kratkoročne mjere (npr. sufinanciranje od strane Grada, poticajne mjere, pomoć u dugoročnom (su)financiranju i sl.)

- nije uvedeno nikakvo prijelazno razdoblje.
Sukladno čl. 7 ZGO, gospodarenje otpadom temelji se na uvažavanju načela zaštite okoliša propisanih propisom kojim se uređuje zaštita okoliša i pravnom stečevinom Europske unije, načelima međunarodnog prava zaštite okoliša te znanstvenih spoznaja, najbolje svjetske prakse i pravila struke.

Tu se osobito ističe »načelo onečišćivač plaća« koje znači da proizvođač otpada odnosno posjednik otpada snosi troškove mjera gospodarenja otpadom, te je financijski odgovoran za provedbu sanacijskih mjera zbog štete koju je prouzročio ili bi je mogao prouzročiti otpad. Međutim, onečišćivač odnosno proizvođač snosi te troškove (čl. 64-80 ZGO) isključivo kroz cijenu javne usluge i to za obračunsko mjesto, ukoliko se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi i za obračunsko razdoblje, nakon korištenja usluge te razmjerno količini otpada koji proizvede odnosno koji je predao davatelju usluge. Države (pa dakle na daljnjim razinama i jedinice lokalne samouprave, imaju široku lepezu izbora metoda financiranja usluge gospodarenja komunalnim otpadom, međutim pri tome trebaju voditi računa da se određenim „posjednicima” nameću očito neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen ili svojstva otpada koji oni mogu proizvesti, a pri tome se može (i treba) uvažiti ne samo jedan kriterij, kao u ovom slučaju (područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada) nego sa više različitih kriterija, među ostalim, kriterije koji su povezani s:

- vrstom nekretnine u kojoj se korisnici nalaze,
- njezinom površinom i namjenom,
- sposobnošću „posjednika” da proizvode otpad,
- volumenom spremnika koji se korisnicima stavljaju na raspolaganje I
- učestalošću skupljanja jer ti parametri izravno utječu na iznos troškova gospodarenja otpadom. Čl. 130 nacрта Odluke

uzeo je u obzir samo jedan kriterij

- područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada, a nije uopće uzeo u obzir niti jedan drugi kriterij

Pri tome, ne postoje nikakvi razlozi za smatranje da bi se na užem području Grada Zagreba radilo u drugačijim vrstama nekretnina, drugačijih površina i namjena, drugačijom sposobnošću "posjednika" da proizvodi otpad, drugačijim volumenima spremnika ili učestalosti prikupljanja.

Upravo suprotno, na temelju općepoznatih činjenica i kao životno uvjerljivo može se zaključiti da se u ovom slučaju radi se

- o vrstama nekretninama koje obje postoje na oba gradska područja (stanovi, kuće-zgrade, da li se radi o nekretninama koje se koriste ili se ne koriste trajno u smislu čl. 70 i 71 ZGO)
- u istim okolnostima tj. koje imaju isti problem (nemaju mogućnost smještaja spremnika za otpad na vlastitoj nekretnini nego ih trebaju smjestiti na javnu površinu)
- nekretninama istovrsnih namjena koje postoje na oba gradska područja (stambene, stambeno-poslovne, poslovne i dr.)
- o istovrsnoj sposobnosti posjednika tj. korisnika javne usluge prikupljanja otpada da proizvode iste vrste i iste količine otpada, posebice kada se radi o istim vrstama korisnika te posebno uvažavajući socijalne kriterije u odnosu na korisnike-građane tj. kućanstva
- koji otpad spremaju u standardizirane spremnike istog standardiziranog volumena za sve, a ovisno o broju korisnika koji koriste isti spremnik

		<p>- a koji spremnici se na oba gradska područja spremaju u druge objekte-jednostavne građevine iste površine od 15 m² te sličnog volumena, bez obzira da li se ti objekti (ne) smatraju spremnicima u smislu ZGO. Gradska vlast očito je svjesna iznimno visokih troškova postavljanja boksova i njihove neprimjerenosti zadanim ciljevima, dakle skupoće i neučinkoviti izabranog modela pa se tada tim više postavlja pitanje primjerenosti, legitimnosti i zakonitosti odabranog modela i prevaljivanja ogromnog financijskog tereta tih reformi na jednu skupinu građana, protivno svim načelima gospodarenja otpadom i komunalnog gospodarstva, te uz istovremeni ogroman financijski zahvat u privatno vlasništvo i uvodno navedena temeljna ljudska prava, sve bez ikakvog razloga za dva različita modela (podzemni spremnici i boksovi, uz različite načine financiranja). Člankom 130. nacрта odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeran (nerazmjerni) teret. Izgradnja i snažanje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar. nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.</p> <p>Sukladno čl. 66 st. 2 ZGO, odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja otpada (a ne</p>	
--	--	--	--

Odluka o komunalnom redu) koja se donosi sukladno odredbama tog zakona (a ne Zakona o komunalnom gospodarstvu) može sadržavati:

1. kriterij za određivanje korisnika usluge u čije ime jedinica lokalne samouprave preuzima obvezu sufinanciranja cijene javne usluge (a koja cijena sukladno čl. 75 ZGO uključuje i cijenu minimalne javne usluge iz čl. 76 ZGO)
2. kriterije za umanjenje cijene javne usluge
3. odredbe o korištenju javne površine za prikupljanje otpada i mjestima primopredaje otpada ako su različita od obračunskog mjesta i pri tome se moraju uvažavati načeli i uvjeti iz Zakona o gospodarenju otpadom.

Odredbom čl. 69 st. 1 toč. ZGO, propisano je da je davatelj javne usluge prikupljanja komunalnog otpada dužan, između ostaloga;

- toč. 2 pružati javnu uslugu u skladu s ovim Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona.
- toč. 3 - snositi sve troškove gospodarenja prikupljenim otpadom, osim troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže.
- toč. 4 - osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada
- toč. 5 - preuzeti sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad .Odredbom čl. 70 st. 4 toč. ZGO, propisano je da je korisnik javne usluge dužan, između ostaloga:

1. koristiti javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni

		<p>otpad predaje putem zaduženog spremnika</p> <p>2. omogućiti davatelju usluge pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada kad to mjesto nije na javnoj površini</p> <p>3. postupati s otpadom na obračunskom mjestu korisnika usluge na način koji ne dovodi u opasnost ljudsko zdravlje i ne dovodi do rasipanja otpada oko spremnika i ne uzrokuje pojavu neugode drugoj osobi zbog mirisa otpada</p> <p>4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika</p> <p>5. platiti davatelju usluge iznos cijene javne usluge za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje, osim za obračunsko mjesto na kojem je nekretnina koja se trajno ne koristi</p> <p>Sukladno čl. 4 st. 1 toč. 35 ZGO, obračunsko mjesto je adresa nekretnine korisnika javne usluge.</p> <p>Prema tome,</p> <ul style="list-style-type: none"> - obveza osiguravanja spremnika je obveza davatelja usluge, a ne korisnik javne usluge prikupljanja otpada niti (su)vlasnik zgrade, što obuhvaća svaki oblik spremnika (kanta, kontejner, kanta u kontejneru), bio od nadzemno ili podzemno, i bez obzira od čega (kojeg materijala je napravljen). - korisnik usluge je dužan davatelju usluge osigurati pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada, ali samo onda kada to mjesto nije na javnoj površini - obračunsko mjesto na koje se odnosi obveza iz toč.. 3 i 4 u odnosu na spremnik je mjesto adrese nekretnina, a ne javna površina 	
--	--	---	--

- korisnik snosi troškove gospodarenja otpadom/prikupljanja otpada isključivo kroz cijenu javne usluge, koja se plaća za obračunsko mjesto, za obračunsko razdoblje (mjesec, nakon korištenja usluge) i to samo ako se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi. Naime, sukladno čl. 80 st. 1 toč. 1 ZGO, sve troškove pružanja javne usluga prikupljanja otpada, što uključuje i troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, davatelj usluge može i dužan je, zaračunati korisnicima samo kroz cijenu javne usluge iz čl. 75 st. 1 ZGO (članak 80 st. 1 toč. 1 ZGO glasi:
„(1) Davatelj usluge dužan je iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona financirati samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge uključujući sljedeće:
1. troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada.”)

Iako navedenim odredbama nije jasno definirano što se smatra “opremom za prikupljanje otpada” iz čl. 80 st. 1 toč. 1 ZGO niti “troškovima gospodarenja prikupljenim otpadom” iz čl. 69 st. 1 toč. 3 ZGO, po prirodi stvari to mora uključivati, uz spremnike, sve ono što ima takvu svrhu, bez obzira na kojem području grada se nalazi, da li je nadzemno, podzemno te od kojeg materijala se sastoji i sl. U svakom slučaju je jasno da sve što se tiče osiguravanja (nabave, izrade) spremnika i osiguravanja pristupa spremnicima na javnoj površini spada u obveze i radnje davatelja usluge, a ne korisnika usluge.

108.	A. G.	Članak 130.	<p>Člankom 130. nacрта odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeran (nerazmjerni) teret.</p> <p>Izgradnja i snajanje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar.nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.</p> <p>Grad financira izgradnju podzemnih spremnika u onim dijelovima UŽEG CENTRA grada gdje ne postoji mogućnost smještanja spremnika u obračunskom mjestu, a u ostalim dijelovima grada se propisuje da to financiraju sami korisnici/vlasnici nekretnina.</p> <p>Podzemni spremnici predstavljaju infrastrukturu za sakupljanje otpada, a nejasno je po čemu onda oprema/nadogradnja/ boksevi za smještaj spremnika ne predstavljaju infrastrukturu za prikupljanje otpada.</p> <p>Neprihvatljiva su ranije iznesena stajališta da je to radi zaštite zloupotrebe spremnika te da je tu i osnovna razlika koja i uvjetuje različite izvore financiranja.</p> <p>Za prikupljanje otpada potrebna je oprema i infrastruktura. Njih je dužan osigurati davatelj usluge i/ili jedinica lokalne uprave i samouprave na području koje se obavlja javna usluga. Prvenstveno je pitanje zašto se ne osigurava infrastruktura za prikupljanje</p>	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 92.
------	-------	-------------	---	--

		<p>otpada jednako dostupna korisnicima na cijelom području na kojem se obavlja javna usluga.</p> <p>Drugo je pitanje ako davatelj usluge o osigurava neadekvatne spremnike koji nisu prilagođeni zahtjevima Zakona o gospodarenju otpadom ili ako grad ne osigurava odgovarajuću infrastrukturu, temeljem čega se posljedice njihovih propusta prebacuju na teret korisnika javne usluge. Za to pravnog temelja nema, te su odredbe osporavanog akta koje bi omogućavale takvo prebacivanje tereta i uslijed nejasnoća takva tumačenje, nezakonite.</p> <p>Objašnjenja zašto je ignorirano osiguravanje odgovarajuće opreme i infrastrukture na područjima izvan samog središta Zagreba, nema. A također niti objašnjenja zašto nisu, makar ni alternativno, predviđeni polupodzemni spremnici.</p> <p>Nejasno je ne samo temeljem koje osnove i razloga bi se propisivala takva obveza vlasnika, a posebice i na koji način bi to vlasnici snosili, nego da bi i to trebali financirati korisnici putem pričuve.</p> <p>Takvi tereti nisu diskriminiranoj skupini pravnih i fizičkih osoba ranije mogli biti predvidivi, niti su oni nužni (baš u izabranom modelu/načinu), a osobito ih financijskih pogađaju, a posebice one socijalno ugroženije skupine koji (i) izvan užeg gradskog područja ima u znatnoj mjeri.</p> <p>Nije utvrđen osobni i socijalni profil osoba koje su tom odlukom zahvaćene.</p> <p>Nije utvrđeno da li se i u kojoj mjeri zadire u prava posebno ugroženih i ranjivih skupina kao što su invalidi rata, civilni invalidi, teško bolesna djeca odnosno roditelji teško bolesne djece, nezaposlene osobe, samohrane osobe, Romi, primatelji socijalne pomoći</p>	
--	--	---	--

(zajamčene minimalne naknade i drugih oblika), osobe s izrazito niskim primanjima, starije i nemoćne osobe, osobe s dugotrajnim ovrhama/blokadama računa i sl. Nejasno je tko je uopće dužan sudjelovati u tim troškovima u situacijama kada su vlasnik nekretnine i korisnik javne usluge prikupljanja komunalnog otpada različite osobe. Ovo je osobito važno jer su upravo korisnici javne usluge prikupljanja komunalnog otpada koji nisu istovremeno i vlasnici zgrade često socijalno ugrožene osobe (korisnici socijalnih stanova, podstanari i sl). Nametanjem obveze sudjelovanja takvim osobama izravno ugrožava egzistencija obitelji pojedinih obveznika, a time i ostala temeljna prava konvencijska i ustavna prava, uključujući i pravo na privatni i obiteljski život, obrazovanje djece, briga o zdravlju djece i dostojanstven život cijele obitelji.

Nisu predviđene nikakve mjere za ublažavanje negativnih utjecaja na prava i interese takvih osoba. Sve i kad bi mjere propisane osporavanim Općim aktom uopće bile legitimne, -teret tih mjera nije ravnopravno i jednako raspodijeljen, -nisu analizirane mogućnosti postizanja istih (legitimnih) ciljeva manje otegotnim, prikladnijim mjerama (izbor jeftinijih mjera (npr. polupodzemni spremnici ili drugačiji/jeftiniji modeli jednostavnih građevina, uvođenje istih mjera na cijelom području Grada Zagreba uz dulje prijelazno razdoblje i (su)financiranje Grada Zagreba i sl.)

-nisu uvedene nikakve kompenzacijske mjere koje bi ublažile negativne posljedice osporavane Odluke za njene adresate (tj. one koji su tom

		<p>odlukom izravno financijski pogođeni), dugoročne i/ili kratkoročne mjere (npr. sufinanciranje od strane Grada, poticajne mjere, pomoć u dugoročnom (su)financiranju i sl.</p> <p>- nije uvedeno nikakvo prijelazno razdoblje. Sukladno čl. 7 ZGO, gospodarenje otpadom temelji se na uvažavanju načela zaštite okoliša propisanih propisom kojim se uređuje zaštita okoliša i pravnom stečevinom Europske unije, načelima međunarodnog prava zaštite okoliša te znanstvenih spoznaja, najbolje svjetske prakse i pravila struke. Tu se osobito ističe »načelo onečišćivač plaća« koje znači da proizvođač otpada odnosno posjednik otpada snosi troškove mjera gospodarenja otpadom, te je financijski odgovoran za provedbu sanacijskih mjera zbog štete koju je prouzročio ili bi je mogao prouzročiti otpad. Međutim, onečišćivač odnosno proizvođač snosi te troškove (čl. 64-80 ZGO) isključivo kroz cijenu javne usluge i to za obračunsko mjesto, ukoliko se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi i za obračunsko razdoblje, nakon korištenja usluge te razmjerno količini otpada koji proizvede odnosno koji je predao davatelju usluge. Države (pa dakle na daljnjim razinama i jedinice lokalne samouprave, imaju široku lepezu izbora metoda financiranja usluge gospodarenja komunalnim otpadom, međutim pri tome trebaju voditi računa da se određenim „posjednicima” nameću očito neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen ili svojstva otpada koji oni mogu proizvesti, a pri tome se može (i treba) uvažiti ne samo jedan kriterij, kao u ovom slučaju (područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi</p>	
--	--	--	--

		<p>odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada) nego sa više različitih kriterija, među ostalim, kriterije koji su povezani s:</p> <ul style="list-style-type: none">- vrstom nekretnine u kojoj se korisnici nalaze,- njezinom površinom i namjenom,- sposobnošću „posjednika” da proizvede otpad,- volumenom spremnika koji se korisnicima stavljaju na raspolaganje I- učestalošću skupljanja jer ti parametri izravno utječu na iznos troškova gospodarenja otpadom. <p>Čl. 130 nacрта Odluke uzeo je u obzir samo jedan kriterij</p> <ul style="list-style-type: none">- područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi <p>odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada, a nije uopće uzeo u obzir niti jedan drugi kriterij</p> <p>Pri tome, ne postoje nikakvi razlozi za smatranje da bi se na užem području Grada Zagreba radilo u drugačijim vrstama nekretnina. drugačijih površina i namjena, drugačijom sposobnošću „posjednika” da proizvede otpad, drugačijim volumenima spremnika ili učestalošću prikupljanja.</p> <p>Upravo suprotno, na temelju općepoznatih činjenica i kao životno uvjerljivo može se zaključiti da se u ovom slučaju radi se</p> <ul style="list-style-type: none">- o vrstama nekretninama koje obje postoje na oba gradska područja (stanovi, kuće-zgrade, da li se radi o nekretninama koje se koriste ili se ne koriste trajno u smislu čl. 70 i 71 ZGO)- u istim okolnostima tj. koje imaju isti problem (nemaju mogućnost smještaja spremnika za otpad na vlastitoj nekretnini nego ih trebaju smjestiti na javnu površinu)	
--	--	---	--

- nekretninama istovrsnih namjena koje postoje na oba gradska područja (stambene, stambeno-poslovne, poslovne i dr.)

- o istovrsnoj sposobnosti posjednika tj. korisnika javne usluge prikupljanja otpada da proizvode iste vrste i iste količine otpada, posebice kada se radi o istim vrstama korisnika te posebno uvažavajući socijalne kriterije u odnosu na korisnike- građane tj. kućanstva

- koji otpad spremaju u standardizirane spremnike istog standardiziranog volumena za sve, a ovisno o broju korisnika koji koriste isti spremnik

- a koji spremnici se na oba gradska područja spremaju u druge objekte-jednostavne građevine iste površine od 15 m² te sličnog volumena, bez obzira da li se ti objekti (ne) smatraju spremnicima u smislu ZGO.

Gradska vlast očito je svjesna iznimno visokih troškova postavljanja boksova i njihove neprimjerenosti zadanim ciljevima, dakle skupoće i neučinkovosti izabranog modela pa se tada tim više postavlja pitanje primjerenosti, legitimnosti i zakonitosti odabranog modela i prevaljivanja ogromnog financijskog tereta tih reformi na jednu skupinu građana, protivno svim načelima gospodarenja otpadom i komunalnog gospodarstva, te uz istovremeni ogroman financijski zahvat u privatno vlasništvo i uvodno navedena temeljna ljudska prava, sve bez ikakvog razloga za dva različita modela (podzemni spremnici i boksovi, uz različite načine financiranja).

Člankom 130. nacрта odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i

nezakonit, prekomjeren (nerazmjerni) teret. Izgradnja i snažanje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar.nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.

Sukladno čl. 66 st. 2 ZGO, odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja otpada (a ne Odluka o komunalnom redu) koja se donosi sukladno odredbama tog zakona (a ne Zakona o komunalnom gospodarstvu) može sadržavati:

1. kriterij za određivanje korisnika usluge u čije ime jedinica lokalne samouprave preuzima obvezu sufinanciranja cijene javne usluge (a koja cijena sukladno čl. 75 ZGO uključuje i cijenu minimalne javne usluge iz čl. 76 ZGO)
2. kriterije za umanjenje cijene javne usluge
3. odredbe o korištenju javne površine za prikupljanje otpada i mjestima primopredaje otpada ako su različita od obračunskog mjesta

i pri tome se moraju uvažavati načeli i uvjeti iz Zakona o gospodarenju otpadom.

Odredbom čl. 69 st. 1 toč. ZGO, propisano je da je davatelj javne usluge prikupljanja komunalnog otpada dužan, između ostaloga;

- toč. 2 pružati javnu uslugu u skladu s ovim Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona.
- toč. 3 - snositi sve troškove gospodarenja prikupljenim otpadom, osim troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se

		<p>sastoji pretežito od otpadne ambalaže.</p> <p>- toč. 4 - osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada</p> <p>- toč. 5 - preuzeti sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad</p> <p>Odredbom čl. 70 st. 4 toč. ZGO, propisano je da je korisnik javne usluge dužan, između ostaloga:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. koristiti javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika 2. omogućiti davatelju usluge pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada kad to mjesto nije na javnoj površini 3. postupati s otpadom na obračunskom mjestu korisnika usluge na način koji ne dovodi u opasnost ljudsko zdravlje i ne dovodi do rasipanja otpada oko spremnika i ne uzrokuje pojavu neugode drugoj osobi zbog mirisa otpada 4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika 5. platiti davatelju usluge iznos cijene javne usluge za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje, osim za obračunsko mjesto na kojem je nekretnina koja se trajno ne koristi <p>Sukladno čl. 4 st. 1 toč. 35 ZGO, obračunsko mjesto je adresa nekretnine korisnika javne usluge.</p> <p>Prema tome,</p> <p>- obveza osiguravanja spremnika je obveza davatelja usluge, a ne</p>	
--	--	---	--

korisnik javne usluge prikupljanja otpada niti (su)vlasnik zgrade, što obuhvaća svaki oblik spremnika (kanta, kontejner, kanta u kontejneru), bio od nadzemno ili podzemno, i bez obzira od čega (kojeg materijala je napravljen).

- korisnik usluge je dužan davatelju usluge osigurati pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada, ali samo onda kada to mjesto nije na javnoj površini
- obračunsko mjesto na koje se odnosi obveza iz toč. 3 i 4 u odnosu na spremnik je mjesto adrese nekretnina, a ne javna površina
- korisnik snosi troškove gospodarenja otpadom/prikupljanja otpada isključivo kroz cijenu javne usluge, koja se plaća za obračunsko mjesto, za obračunsko razdoblje (mjesec, nakon korištenja usluge) i to samo ako se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi.

Naime, sukladno čl. 80 st. 1 toč. 1 ZGO, sve troškove pružanja javne usluga prikupljanja otpada, što uključuje i troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, davatelj usluge može i dužan je, zaračunati korisnicima samo kroz cijenu javne usluge iz čl. 75 st. 1 ZGO (članak 80 st. 1 toč. 1 ZGO glasi:

„(1) Davatelj usluge dužan je iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona financirati samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge uključujući sljedeće:

1. troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada.”)

Iako navedenim odredbama nije jasno definirano što se smatra “opremom za prikupljanje otpada” iz čl. 80 st. 1 toč. 1 ZGO niti “troškovima gospodarenja prikupljenim

otpadom” iz čl. 69 st. 1 toč. 3 ZGO, po prirodi stvari to mora uključivati, uz spremnike, sve ono što ima takvu svrhu, bez obzira na kojem području grada se nalazi, da li je nadzemno, podzemno te od kojeg materijala se sastoji i sl. U svakom slučaju je jasno da sve što se tiče osiguravanja (nabave, izrade) spremnika i osiguravanja pristupa spremnicima na javnoj površini spada u obveze i radnje davatelja usluge, a ne korisnika usluge.

Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjeran teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi.

.Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:

		<p>- toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtne površine do 15 m² i dubine do 3,5 m</p> <p>- toč. 1.- kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtne površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu;</p> <p>- toč.6 - komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, jednostavni podesti otvorenih terasa i sl.). koji se kao jednostavne građevine mogu graditi na javnoj površini bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo. Prema tome, i gradnja podzemnih spremnika i gradnja drugih građevina gotove konstrukcije kao i gradnja komunalne opreme mora biti u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu, dakle i u skladu s načelima komunalnog gospodarstva. Sukladno čl. 64 ZGO javna usluga sakupljanja komunalnog otpada nije komunalna djelatnost, ali jest javna usluga i djelatnost od općeg interesa. Neovisno o tome, gradnja gore navedenih jednostavnih građevina mora, prema spomenutom Pravilniku o jednostavnim i drugim građevinama i radovima, biti u skladu s propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, dakle i s načelima komunalnog gospodarstva, jer u protivnom ne zadovoljavaju uvjete iz posebnog propisa o gradnji jednostavnih građevina. Osim toga, radi se građevinama za smještaj komunalnog otpada, dakle o građenju i održavanje objekata za izvršenje javne</p>	
--	--	--	--

		<p>usluge od općeg interesa (a ne radi privatnog interesa niti o privatnom trošku)</p> <p>Ovakvom odredbom čl. 130 nacrta a) omogućeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih privatnih interesa samo jedne skupine građana (oni koji su vlasnici zgrade odnosno korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na određenom području Grada, a nije jasno u čemu bi bio javni i/ili opći interes za gradnju o trošku Grada Zagreba komunalne infrastrukture koje može koristiti (zaštićeno ključem, čipom i sl.) samo ta jedna, privilegirana skupina i to za smještaj komunalnog otpada kojeg su oni proizveli</p> <p>b) povrijeđeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih interesa druge skupine i to onih koji su korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, odnosno vlasnici zgrade na ostalim područjima grada, jer je za njih propisano da oni odlažu otpad u drugačiju vrstu spremnika a za koje im se nameće obveza izgraditi o vlastitom trošku građevine gotove konstrukcije u koje će smjestiti takve spremnike, iako oni, jednako kao i prva grupa građana (pod a)), također već doprinose u proračun Grada Zagreba, i time zapravo već sudjeluju odnosno doprinose u financiraju izgradnju podzemnih spremnika koje koristi samo jedna grupa građana (pod a). Time oni zapravo dvostruko financiraju izgradnju komunalne infrastrukture, i to jednom one koje uopće neće i neće moći koristiti (podzemne spremnike na području pod a), a drugi put time što su dužni o vlastitom trošku izgraditi građevine u koje će smjestiti drugačije spremnike. Nisu jasni razlozi niti za razlikovanje vrsta spremnika, za iste vrste otpada. Time se zadire u materiju gospodarenja</p>	
--	--	---	--

			<p>otpadom i time što se za neke korisnike javne usluge prikupljanja otpada i/ili vlasnike zgrada na jednom gradskom području propisuje prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini u jednoj vrsti spremnika/građevina, a za druge građane druga vrsta spremnika/građevina, pri čemu se istovremeno propisuje da će Grad Zagreb jedne financirati, a druge ne. Ovo je suprotno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom i načela gospodarenja otpadom (posebice načelo „onečišćivač plaća”), po kojem onečišćivač za troškove javne usluge prikupljanja komunalnog otpada sukladno odredbama ZGO plaća davatelju usluge fiksni dio i varijabilni dio razmjerno količini predanog otpada, a ne nikako građenjem građevina za smještaj otpada/spremnika za otpad.</p>	
109.	M.J.	Članak 130.	<p>Člankom 130. nacрта odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeran (nerazmjerni) teret. Izgradnja i snažanje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar.nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.</p> <p>Grad financira izgradnju podzemnih spremnika u onim dijelovima UŽEG CENTRA grada gdje ne postoji mogućnost smještanja spremnika u obračunskom mjestu, a u ostalim dijelovima grada se</p>	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 92.

		<p>propisuje da to financiraju sami korisnici/vlasnici nekretnina.</p> <p>Podzemni spremnici predstavljaju infrastrukturu za sakupljanje otpada, a nejasno je po čemu onda oprema/nadogradnja/ boksevi za smještaj spremnika ne predstavljaju infrastrukturu za prikupljanje otpada.</p> <p>Neprihvatljiva su ranije iznesena stajališta da je to radi zaštite zloupotrebe spremnika te da je tu i osnovna razlika koja i uvjetuje različite izvore financiranja. Za prikupljanje otpada potrebna je oprema i infrastruktura. Njih je dužan osigurati davatelj usluge i/ili jedinica lokalne uprave i samouprave na području koje se obavlja javna usluga.</p> <p>Prvenstveno je pitanje zašto se ne osigurava infrastruktura za prikupljanje otpada jednako dostupna korisnicima na cijelom području na kojem se obavlja javna usluga.</p> <p>Drugo je pitanje ako davatelj usluge o osigurava neadekvatne spremnike koji nisu prilagođeni zahtjevima Zakona o gospodarenju otpadom ili ako grad ne osigurava odgovarajuću infrastrukturu, temeljem čega se posljedice njihovih propusta prebacuju na teret korisnika javne usluge. Za to pravnog temelja nema, te su odredbe osporavanog akta koje bi omogućavale takvo prebacivanje tereta i uslijed nejasnoća takva tumačenje, nezakonite.</p> <p>Objašnjenja zašto je ignorirano osiguravanje odgovarajuće opreme i infrastrukture na područjima izvan samog središta Zagreba, nema. A također niti objašnjenja zašto nisu, makar ni alternativno, predviđeni polupodzemni spremnici.</p> <p>Nejasno je ne samo temeljem koje osnove i razloga bi se propisivala takva obveza vlasnika, a posebice i na koji način bi to vlasnici snosili, nego</p>	
--	--	--	--

da bi i to trebali financirati korisnici putem pričuve. Takvi tereti nisu diskriminiranoj skupini pravnih i fizičkih osoba ranije mogli biti predvidivi, niti su oni nužni (baš u izabranom modelu/načinu), a osobito ih financijskih pogađaju, a posebice one socijalno ugroženije skupine koji (i) izvan užeg gradskog područja ima u znatnoj mjeri.

Nije utvrđen osobni i socijalni profil osoba koje su tom odlukom zahvaćene. Nije utvrđeno da li se i u kojoj mjeri zadire u prava posebno ugroženih i ranjivih skupina kao što su invalidi rata, civilni invalidi, teško bolesna djeca odnosno roditelji teško bolesne djece, nezaposlene osobe, samohrane osobe, Romi, primatelji socijalne pomoći (zajamčene minimalne naknade i drugih oblika), osobe s izrazito niskim primanjima, starije i nemoćne osobe, osobe s dugotrajnim ovrhama/blokadama računa i sl.

Nejasno je tko je uopće dužan sudjelovati u tim troškovima u situacijama kada su vlasnik nekretnine i korisnik javne usluge prikupljanja komunalnog otpada različite osobe. Ovo je osobito važno jer su upravo korisnici javne usluge prikupljanja komunalnog otpada koji nisu istovremeno i vlasnici zgrade često socijalno ugrožene osobe (korisnici socijalnih stanova, podstanari i sl).

Nametanjem obveze sudjelovanja takvim osobama izravno ugrožava egzistencija obitelji pojedinih obveznika, a time i ostala temeljna prava konvencijska i ustavna prava, uključujući i pravo na privatni i obiteljski život, obrazovanje djece, briga o zdravlju djece i dostojanstven život cijele obitelji.

Nisu predviđene nikakve mjere za ublažavanje negativnih

utjecaja na prava i interese takvih osoba. Sve i kad bi mjere propisane osporavanim Općim aktom uopće bile legitimne, - teret tih mjera nije ravnopravno i jednako raspodijeljen,

- nisu analizirane mogućnosti postizanja istih (legitimnih) ciljeva manje otegotnim, prikladnijim mjerama (izbor jeftinijih mjera (npr. polupodzemni spremnici ili drugačiji/jeftiniji modeli jednostavnih građevina, uvođenje istih mjera na cijelom području Grada Zagreba uz dulje prijelazno razdoblje i (su)financiranje Grada Zagreba i sl.)
- nisu uvedene nikakve kompenzacijske mjere koje bi ublažile negativne posljedice osporavane Odluke za njene adresate (tj. one koji su tom odlukom izravno financijski pogođeni), dugoročne i/ili kratkoročne mjere (npr. sufinanciranje od strane Grada, poticajne mjere, pomoć u dugoročnom (su)financiranju i sl.9)
- nije uvedeno nikakvo prijelazno razdoblje. Sukladno čl. 7 ZGO, gospodarenje otpadom temelji se na uvažavanju načela zaštite okoliša propisanih propisom kojim se uređuje zaštita okoliša i pravnom stečevinom Europske unije, načelima međunarodnog prava zaštite okoliša te znanstvenih spoznaja, najbolje svjetske prakse i pravila struke.

Tu se osobito ističe »načelo onečišćivač plaća« koje znači da proizvođač otpada odnosno posjednik otpada snosi troškove mjera gospodarenja otpadom, te je financijski odgovoran za provedbu sanacijskih mjera zbog štete koju je prouzročio ili bi je mogao prouzročiti otpad. Međutim, onečišćivač odnosno proizvođač snosi te troškove (čl. 64-80 ZGO) isključivo kroz

		<p>cijenu javne usluge i to za obračunsko mjesto, ukoliko se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi i za obračunsko razdoblje, nakon korištenja usluge te razmjerno količini otpada koji proizvede odnosno koji je predao davatelju usluge. Države (pa dakle na daljnjim razinama i jedinice lokalne samouprave, imaju široku lepezu izbora metoda financiranja usluge gospodarenja komunalnim otpadom, međutim pri tome trebaju voditi računa da se određenim „posjednicima” nameću očito neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen ili svojstva otpada koji oni mogu proizvesti, a pri tome se može (i treba) uvažiti ne samo jedan kriterij, kao u ovom slučaju (područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada) nego sa više različitih kriterija, među ostalim, kriterije koji su povezani s:</p> <ul style="list-style-type: none">- vrstom nekretnine u kojoj se korisnici nalaze,- njezinom površinom i namjenom,- sposobnošću „posjednika” da proizvode otpad,- volumenom spremnika koji se korisnicima stavljaju na raspolaganje i - učestalošću skupljanja jer ti parametri izravno utječu na iznos troškova gospodarenja otpadom. <p>Čl. 130 nacrtu Odluke uzeo je u obzir samo jedan kriterij</p> <ul style="list-style-type: none">- područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada, a nije uopće uzeo u obzir niti jedan drugi kriterij. Pri tome, ne postoje nikakvi razlozi za smatranje da bi se na užem području Grada Zagreba radilo u drugačijim vrstama	
--	--	--	--

nekretnina. drugačijih površina i namjena, drugačijom sposobnošću "posjednika" da proizvodi otpad, drugačijim volumenima spremnika ili učestalošću prikupljanja. Upravo suprotno, na temelju općepoznatih činjenica i kao životno uvjerljivo može se zaključiti da se u ovom slučaju radi se - o vrstama nekretninama koje obje postoje na oba gradska područja (stanovi, kuće-zgrade, da li se radi o nekretninama koje se koriste ili se ne koriste trajno u smislu čl. 70 i 71 ZGO) - u istim okolnostima tj. koje imaju isti problem (nemaju mogućnost smještaja spremnika za otpad na vlastitoj nekretnini nego ih trebaju smjestiti na javnu površinu) - nekretninama istovrsnih namjena koje postoje na oba gradska područja (stambene, stambeno-poslovne, poslovne i dr.) - o istovrsnoj sposobnosti posjednika tj. korisnika javne usluge prikupljanja otpada da proizvode iste vrste i iste količine otpada, posebice kada se radi o istim vrstama korisnika te posebno uvažavajući socijalne kriterije u odnosu na korisnike-građane tj. kućanstva - koji otpad spremaju u standardizirane spremnike istog standardiziranog volumena za sve, a ovisno o broju korisnika koji koriste isti spremnik - a koji spremnici se na oba gradska područja spremaju u druge objekte-jednostavne građevine iste površine od 15 m² te sličnog volumena, bez obzira da li se ti objekti (ne) smatraju spremnicima u smislu ZGO. Gradska vlast očito je svjesna iznimno visokih troškova postavljanja boksova i njihove neprimjerenosti zadanim ciljevima, dakle skupoće i neučinkovosti izabranog modela pa se tada tim više postavlja pitanje primjerenosti, legitimnosti i zakonitosti

		<p>odabranog modela i prevaljivanja ogromnog financijskog tereta tih reformi na jednu skupinu građana, protivno svim načelima gospodarenja otpadom i komunalnog gospodarstva, te uz istovremeni ogroman financijski zahvat u privatno vlasništvo i uvodno navedena temeljna ljudska prava, sve bez ikakvog razloga za dva različita modela (podzemni spremnici i boksovi, uz različite načine financiranja). Člankom 130. nacрта odluke se samo određenoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeren (nerazmjerni) teret. Izgradnja i snažanje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar. nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada.</p> <p>Sukladno čl. 66 st. 2 ZGO, odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja otpada (a ne Odluka o komunalnom redu) koja se donosi sukladno odredbama tog zakona (a ne Zakona o komunalnom gospodarstvu) može sadržavati:</p> <ol style="list-style-type: none">1. kriterij za određivanje korisnika usluge u čije ime jedinica lokalne samouprave preuzima obvezu sufinanciranja cijene javne usluge (a koja cijena sukladno čl. 75 ZGO uključuje i cijenu minimalne javne usluge iz čl. 76 ZGO)2. kriterije za umanjenje cijene javne usluge	
--	--	---	--

		<p>3. odredbe o korištenju javne površine za prikupljanje otpada i mjestima primopredaje otpada ako su različita od obračunskog mjesta</p> <p>i pri tome se moraju uvažavati načeli i uvjeti iz Zakona o gospodarenju otpadom.</p> <p>Odredbom čl. 69 st. 1 toč. ZGO, propisano je da je davatelj javne usluge prikupljanja komunalnog otpada dužan, između ostaloga;</p> <ul style="list-style-type: none">- toč. 2 pružati javnu uslugu u skladu s ovim Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona.- toč. 3 - snositi sve troškove gospodarenja prikupljenim otpadom, osim troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže.- toč. 4 - osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada- toč. 5 - preuzeti sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad. <p>Odredbom čl. 70 st. 4 toč. ZGO, propisano je da je korisnik javne usluge dužan, između ostaloga:</p> <ol style="list-style-type: none">1. koristiti javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika2. omogućiti davatelju usluge pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada kad to mjesto nije na javnoj površini3. postupati s otpadom na obračunskom mjestu korisnika usluge na način koji ne dovodi u opasnost ljudsko zdravlje i ne dovodi do rasipanja otpada oko spremnika i ne uzrokuje pojavu neugode drugoj osobi zbog mirisa otpada4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika	
--	--	---	--

		<p>usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika</p> <p>5. platiti davatelju usluge iznos cijene javne usluge za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje, osim za obračunsko mjesto na kojem je nekretnina koja se trajno ne koristi</p> <p>Sukladno čl. 4 st. 1 toč. 35 ZGO, obračunsko mjesto je adresa nekretnine korisnika javne usluge.</p> <p>Prema tome,</p> <ul style="list-style-type: none"> - obveza osiguravanja spremnika je obveza davatelja usluge, a ne korisnik javne usluge prikupljanja otpada niti (su)vlasnik zgrade, što obuhvaća svaki oblik spremnika (kanta, kontejner, kanta u kontejneru), bio od nadzemno ili podzemno, i bez obzira od čega (kojeg materijala je napravljen). - korisnik usluge je dužan davatelju usluge osigurati pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada, ali samo onda kada to mjesto nije na javnoj površini - obračunsko mjesto na koje se odnosi obveza iz toč. 3 i 4 u odnosu na spremnik je mjesto adrese nekretnina, a ne javna površina - korisnik snosi troškove gospodarenja otpadom/prikupljanja otpada isključivo kroz cijenu javne usluge, koja se plaća za obračunsko mjesto, za obračunsko razdoblje (mjesec, nakon korištenja usluge) i to samo ako se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi. <p>Naime, sukladno čl. 80 st. 1 stoč. 1 ZGO, sve troškove pružanja javne usluga prikupljanja otpada, što uključuje i troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, davatelj</p>	
--	--	---	--

usluge može i dužan je, zaračunati korisnicima samo kroz cijenu javne usluge iz čl. 75 st, 1 ZGO (članak 80 st. 1 toč. 1 ZGO glasi:

„(1) Davatelj usluge dužan je iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona financirati samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge uključujući sljedeće:

1. troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada.”) Iako navedenim odredbama nije jasno definirano što se smatra “opremom za prikupljanje otpada” iz čl. 80 st. 1 toč. 1 ZGO niti “troškovima gospodarenja prikupljenim otpadom” iz čl. 69 st. 1 toč. 3 ZGO, po prirodi stvari to mora uključivati, uz spremnike, sve ono što ima takvu svrhu, bez obzira na kojem području grada se nalazi, da li je nadzemno, podzemno te od kojeg materijala se sastoji i sl. U svakom slučaju je jasno da sve što se tiče osiguravanja (nabave, izrade) spremnika i osiguravanja pristupa spremnicima na javnoj površini spada u obveze i radnje davatelja usluge, a ne korisnika usluge.

Čl. 104 st. 1 Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na određenom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o

vlastitom trošku održava, a što za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjeran teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi.

.Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar.nov.br. 112/17, 34/18, 36/19, 98/19, 31/20 i 74/22), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:

- toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtne površine do 15 m² i dubine do 3,5 m
- toč. 1.- kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtne površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu;
- toč.6 - komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, jednostavni podesti otvorenih terasa i sl.).

koji se kao jednostavne građevine mogu graditi na javnoj površini bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo.

Prema tome, i gradnja podzemnih spremnika i gradnja drugih građevina gotove konstrukcije kao i gradnja komunalne opreme mora biti u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu, dakle i u skladu s načelima komunalnog gospodarstva.

		<p>Sukladno čl. 64 ZGO javna usluga sakupljanja komunalnog otpada nije komunalna djelatnost, ali jest javna usluga i djelatnost od općeg interesa. Neovisno o tome, gradnja gore navedenih jednostavnih građevina mora, prema spomenutom Pravilniku o jednostavnim i drugim građevinama i radovima, biti u skladu s propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, dakle i s načelima komunalnog gospodarstva, jer u protivnom ne zadovoljavaju uvjete iz posebnog propisa o gradnji jednostavnih građevina. Osim toga, radi se građevinama za smještaj komunalnog otpada, dakle o građenju i održavanju objekata za izvršenje javne usluge od općeg interesa (a ne radi privatnog interesa niti o privatnom trošku)</p> <p>Ovakvom odredbom čl. 130 nacrta a) omogućeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih privatnih interesa samo jedne skupine građana (oni koji su vlasnici zgrade odnosno korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na određenom području Grada, a nije jasno u čemu bi bio javni i/ili opći interes za gradnju o trošku Grada Zagreba komunalne infrastrukture koje može koristiti (zaštićeno ključem, čipom i sl.) samo ta jedna, privilegirana skupina i to za smještaj komunalnog otpada kojeg su oni proizveli</p> <p>b) povrijeđeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih interesa druge skupine i to onih koji su korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, odnosno vlasnici zgrade na ostalim područjima grada, jer je za njih propisano da oni odlažu otpad u drugačiju vrstu spremnika a za koje im se nameće obveza izgraditi o vlastitom trošku građevine gotove konstrukcije u koje će</p>	
--	--	---	--

		<p>smjestiti takve spremnike, iako oni, jednako kao i prva grupa građana (pod a)), također već doprinose u proračun Grada Zagreba, i time zapravo već sudjeluju odnosno doprinose u financiraju izgradnju podzemnih spremnika koje koristi samo jedna grupa građana (pod a). Time oni zapravo dvostruko financiraju izgradnju komunalne infrastrukture, i to jednom one koje uopće neće i neće moći koristiti (podzemne spremnike na području pod a), a drugi put time što su dužni o vlastitom trošku izgraditi građevine u koje će smjestiti drugačije spremnike. Nisu jasni razlozi niti za razlikovanje vrsta spremnika, za iste vrste otpada. Time se zadire u materiju gospodarenja otpadom i time što se za neke korisnike javne usluge prikupljanja otpada i/ili vlasnike zgrada na jednom gradskom području propisuje prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini u jednoj vrsti spremnika/građevina, a za druge građane druga vrsta spremnika/građevina, pri čemu se istovremeno propisuje da će Grad Zagreb jedne financirati, a druge ne. Ovo je suprotno odredima Zakona o gospodarenju otpadom i načela gospodarenja otpadom (posebice načelo „onečišćivač plaća”), po kojem onečišćivač za troškove javne usluge prikupljanja komunalnog otpada sukladno odredbama ZGO plaća davatelju usluge fiksni dio i varijabilni dio razmjerno količini predanog otpada, a ne nikako građenjem građevina za smještaj otpada/spremnika za otpad.</p>	
--	--	--	--

110.	Z. N.	Članak 130.	<p>Sukladno čl. 7 ZGO, gospodarenje otpadom temelji se na uvažavanju načela zaštite okoliša propisanih propisom kojim se uređuje zaštita okoliša i pravnom stečevinom Europske unije, načelima međunarodnog prava zaštite okoliša te znanstvenih spoznaja, najbolje svjetske prakse i pravila struke. Tu se osobito ističe »načelo onečišćivač plaća« koje znači da proizvođač otpada odnosno posjednik otpada snosi troškove mjera gospodarenja otpadom, te je financijski odgovoran za provedbu sanacijskih mjera zbog štete koju je prouzročio ili bi je mogao prouzročiti otpad. Međutim, onečišćivač odnosno proizvođač snosi te troškove (čl. 64-80 ZGO) isključivo kroz cijenu javne usluge i to za obračunsko mjesto, ukoliko se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi i za obračunsko razdoblje, nakon korištenja usluge te razmjerno količini otpada koji proizvede odnosno koji je predao davatelju usluge. Države (pa dakle na daljnjim razinama i jedinice lokalne samouprave, imaju široku lepezu izbora metoda financiranja usluge gospodarenja komunalnim otpadom, međutim pri tome trebaju voditi računa da se određenim „posjednicima” nameću očito neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen ili svojstva otpada koji oni mogu proizvesti, a pri tome se može (i treba) uvažiti ne samo jedan kriterij, kao u ovom slučaju (područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada) nego sa više različitih kriterija, među ostalim, kriterije koji su povezani s:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vrstom nekretnine u kojoj se korisnici nalaze, 	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 92.
------	-------	-------------	---	--

		<p>- njezinom površinom i namjenom,</p> <p>- sposobnošću „posjednika” da proizvode otpad,</p> <p>- volumenom spremnika koji se korisnicima stavljaju na raspolaganje I</p> <p>- učestalošću skupljanja jer ti parametri izravno utječu na iznos troškova gospodarenja otpadom.</p> <p>Čl. 130 nacрта Odluke uzeo je u obzir samo jedan kriterij</p> <p>- područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada, a nije uopće uzeo u obzir niti jedan drugi kriterij. Pri tome, ne postoje nikakvi razlozi za smatranje da bi se na užem području Grada Zagreba radilo u drugačijim vrstama nekretnina. drugačijih površina i namjena, drugačijom sposobnošću “posjednika” da proizvodi otpad, drugačijim volumenima spremnika ili učestalošću prikupljanja.</p> <p>Upravo suprotno, na temelju općepoznatih činjenica i kao životno uvjerljivo može se zaključiti da se u ovom slučaju radi se</p> <p>- o vrstama nekretninama koje obje postoje na oba gradska područja (stanovi, kuće-zgrade, da li se radi o nekretninama koje se koriste ili se ne koriste trajno u smislu čl. 70 i 71 ZGO)</p> <p>- u istim okolnostima tj. koje imaju isti problem (nemaju mogućnost smještaja spremnika za otpad na vlastitoj nekretnini nego ih trebaju smjestiti na javnu površinu)</p> <p>- nekretninama istovrsnih namjena koje postoje na oba gradska područja (stambene, stambeno-poslovne, poslovne i dr.)</p> <p>- o istovrsnoj sposobnosti posjednika tj. korisnika javne usluge prikupljanja otpada da proizvode iste vrste i iste</p>	
--	--	--	--

			<p>količine otpada, posebice kada se radi o istim vrstama korisnika te posebno uvažavajući socijalne kriterije u odnosu na korisnike-građane tj. kućanstva</p> <ul style="list-style-type: none"> - koji otpad spremaju u standardizirane spremnike istog standardiziranog volumena za sve, a ovisno o broju korisnika koji koriste isti spremnik - a koji spremnici se na oba gradska područja spremaju u druge objekte-jednostavne građevine iste površine od 15 m² te sličnog volumena, bez obzira da li se ti objekti (ne) smatraju spremnicima u smislu ZGO. Gradska vlast očito je svjesna iznimno visokih troškova postavljanja boksova i njihove neprimjerenosti zadanim ciljevima, dakle skupoće i neučinkovosti izabranog modela pa se tada tim više postavlja pitanje primjerenosti, legitimnosti i zakonitosti odabranog modela i preveljivanja ogromnog financijskog tereta tih reformi na jednu skupinu građana, protivno svim načelima gospodarenja otpadom i komunalnog gospodarstva, te uz istovremeni ogroman financijski zahvat u privatno vlasništvo i uvodno navedena temeljna ljudska prava, sve bez ikakvog razloga za dva različita modela (podzemni spremnici i boksovi, uz različite načine financiranja). 	
111.	M.M.	Članak 2.	<p>Dodati Reklamni panoi veličinom mogu biti: manji od 3 m² do 6 m² , veliki reklamni pano od 6 m² do 12 m² , jumbo reklamni pano od 12 m² do 60 m² (na objektima poslovne namjene dodati točku 15. 15. objekt poslovne namjene je isključivo objekt u kojem se obavlja poslovna djelatnost sa svrhom ostvarivanja prihoda i koji nema stambenu namjenu.</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća jer Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima poznaje kategorizaciju reklamnih panoa do 12 m² i preko 12 m²</p>

112.		Članak 9.	Dodati stavak Rasvjeta mora biti usklađena s važećim Zakonom o zaštiti od svjetlosnog onečišćenje i podzakonskim propisima.	Primjedba se prihvaća
113.		Članak 14.	Izlog poslovnog prostora mora biti uredan i čist. Za blagdane i prigodne manifestacije izlozi mogu biti prigodno uređeni. Korisnik izloga ne smije u izlogu držati ambalažu ili skladištiti robu te izlagati robu izvan poslovnog prostora. Izlozi noću moraju biti rasvijetljeni. Rasvijetljenje izloga mora biti izvedeno tako da izravno ne obasjava prometnu površinu. Izlozi se ne smiju osvjetljivati tijekom noći, a osobito u periodu od 00:00 do 07:00 sati.	Primjedba se prihvaća, na način da se izlozi osvjetljavaju sukladno posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja.
114.		Članak 24.	Dodati: Digitalne i osvjetljene reklame se obavezno moraju gasiti u vremenu od 22:00 do 07:00 sati. Za osvjetljene reklame se ne smiju koristiti oglasne površine s reflektirajućim svojstvima koji dodatno pojačavaju luminaciju što doprinosi svjetlosnom onečišćenju. Oglasne ploče površine veće od 20 m ² moraju biti isključene za vrijeme svjetlostaja. Osvjetljene i digitalne reklame veće od 12 m ² se ne smiju postavljati u zoni križanja, i to najmanje 50 m prije ulaska u križanje kod manjih gradskih prometnica, a 100 m u zoni križanja na avenijama.	Primjedba se prihvaća, na način da se osvjetljene reklame osvjetljavaju sukladno posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja.

115.		Članak 27.	Dodati stavak 5. koji glasi: Osvjetljene reklamne vitrine se moraju obavezno gasiti u vremenu od 00:00 do 07:00 sati.	Primjedba se prihvaća na način da se osvjetljene reklame osvjetljavaju sukladno posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja.
116.		Članak 41.	<p>4.5. Reklamni panoi Članak 41.</p> <p>Reklamni panoi postavljaju se na temelju rješenja gradskoga upravnog tijela nadležnog za komunalne poslove.</p> <p>Gradsko upravno tijelo nadležno za komunalne poslove dužno je prije izdavanja rješenja iz stavka 1. ovoga članka, prethodno pribaviti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - suglasnost gradskoga upravnog tijela nadležnog za promet - suglasnost gradskoga upravnog tijela nadležnog za zaštitu spomenika kulture i prirode ako se reklamni pano postavlja na prostoru kulturnog dobra, zaštićene kulturno-povijesne cjeline i zaštićenih dijelova prirode - mišljenje gradskoga upravnog tijela nadležnog za uređenje javnih gradskih prostora - mišljenje gradskoga upravnog tijela nadležnog za zelenilo ako se postavlja na javnu zelenu površinu. <p>Gradska upravna tijela će za potrebe izdavanja suglasnosti za postavljanje reklamnih panoa preko 12m² obaviti uviđaj na licu mjesta i zapisnički utvrditi jesu li ispunjeni uvjeti za postavljanje reklamne konstrukcije (udaljenosti, zaštita od svjetlosnog onečišćenja itd.).</p> <p>Zahtjevu za izdavanje rješenja iz stavka 2. ovoga članka prilaže se:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Izvadak iz katastarskog plana ne stariji od 3 mjeseca, - idejni projekt, - grafički prikaz građevine koji mora sadržavati 	Dokumentacija za postavljanje reklamnih panoa propisana je prema posebnim propisima kojima se uređuje ta materija

			<p>tlocrt, dimenzije i prikaz predviđenog izgleda građevine za oglašavanje s ucrtanim kotama u odnosu na sve propisane udaljenosti od stambenih zgrada, križanja, kolnika, nogostupa itd.</p> <ul style="list-style-type: none"> - grafički prikaz rasporeda mikrolokacije objekta sa snimkom stvarnog stanja u M 1:500, odnosno M 1:200. - dodatno za reklamni pano oglasne površine veće od 12 m²: - tipski projekt za koje je doneseno rješenje ministarstva nadležnoga za graditeljstvo ili tehnička ocjena ili glavni projekt, - dokaz o vlasništvu odnosno korištenju nekretnine ili suglasnost vlasnika, a - za svjetleće reklame i suglasnost za priključak na elektromrežu i druga potrebna dokumentacija. <p>Tvrtka ili ime vlasnika reklamnog panoa moraju biti istaknuti na reklamnom panou. Ako reklamni pano nema istaknutu reklamnu poruku, vlasnik ga je dužan prekriti odgovarajućim materijalom bijele boje, digitalni reklamni pano ne smije emitirati svjetlost, a osvijetljeni reklamni pano mora biti ugašen. Reklamni panoi mogu biti osvijetljeni i digitalni. Reklamni panoi se ne smiju postavljati u zoni križanja kako ne bi ugrožavali i ometali sigurnost prometa na cestama što je u skladu s propisima Zakona o sigurnosti prometa na cestama.</p>	
117.		Članak 42.	<p>Provjeru je li osvijetljeni ili digitalni reklamni pano u skladu sa zakonom i drugim važećim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja će provesti nadležne gradske službe u postupku prije izdavanja dozvole odnosno rješenja iz članka 41. ove Odluke.</p>	<p>Sukladno posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja kontrolu osvijetljenja provode uz komunalne redare i državnu inspekciju</p>

118.		Članak 43. dodati stavak 6.	Dodati osvijetljeni i digitalni reklamni panoi površine veće od 12 m ² moraju biti postavljeni na udaljenosti od najmanje 50 m od stambenih zgrada (kako ne bi blizinom i površinom uzrokovali svjetlosno onečišćenje, zaklanjali pogled te ometali redovan život stanara).	Reklama i reklamni moraju biti osvijetljeni u skladu s posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja.
119.		Članak 45.	<p>Dodati:</p> <p>uz prometnice gdje to omogućuje mikrolokacija, osim na vizurnim pravcima središnjeg prostora Trnja i Savske ceste, prema skici koja čini sastavni dio ove Odluke.</p> <p>Dodati:</p> <p>Samostojeći reklamni panoi veći od 12 m² ne mogu se postavljati niti na objektima poslovne namjene:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uz gradske ceste na udaljenosti manjoj od 100 m prije ili 100 m iza raskrižja -na udaljenosti manjoj od 10 m od vanjskog ruba kolnika -na visinu manju od 15 m mjereno od kote kolnika do reklamne plohe -na način da vizualno narušavaju identitet Grada Zagreba ili da ga remete na drugi način -na mjesta gdje bi postavljanje ometalo prohodnost ili transport ili drugu osnovnu namjenu prostora; -na mjestima gdje bi narušavali kriterije okolne arhitekture; -na vizurnim pravcima središnjeg prostora Trnja i Savske ceste, prema skici u prilogu ove Odluke -na mjestima gdje bi postavljanjem zaklonili druge reklamne objekte, putokaze, ulične oznake i prometnu signalizaciju i time umanjili njihov značaj; -na mjestima gdje bi zaklanjali pogled ili vizure naselja, arhitekturu zgrada, prirodnu i kulturnu baštinu i veće zelene površine; 	Primjedba se ne prihvaća jer odlukom nije propisana mogućnost postavljanja samo 125stojećih reklamnih panoa većih od 12m ²

			<p>-jedan iznad drugog i više od jednog u nizu;</p> <p>-postavljati na zemljištima kojima upravlja vodno gospodarstvo i na poplavnim površinama;</p> <p>-postavljati na površine i objekte na kojima bi zbog smanjene pozornosti vozača ili smanjene percepcije prometnih znakova bila smanjena sigurnost prometa;</p> <p>-postaviti na površine koje služe kao intervencijski putovi;</p> <p>-biti postavljeni na površinama, objektima i površinama na kojima je važećim propisima određena zabrana reklamiranja odnosno postavljanja reklamnih objekata;</p>	
120.		Članak 90.	<p>Dodati stavak 7.</p> <p>Javna rasvjeta mora biti usklađena sa zakonom o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja i važećim propisima na način da se vodi računa o ekonomičnom i štedljivom načinu korištenja osvjetljenja koje je nužno radi sigurnosti građana, a koje ni u kojem slučaju ne smije biti pretjerano i štetno za ljudsko zdravlje te za bioraznolikost okoliša.</p>	Primjedba se prihvaća
121.		Članak 152.	<p>Dodati stavak Komunalnim redarima će se omogućiti organizacijske i tehničke mjere za provođenje nadzora iz ove odluke u roku od 6 mjeseci od dana donošenja ove odluke</p>	Primjedba se ne prihvaća budući da komunalni redari provode nadzor u skladu i s ovlastima propisanim pravnim propisima iz različitih područja
122.	Ž.F.	Članak 130.	<p>Sukladno čl,7 ZGO, gospodarenje otpadom temelji se na uvažavanju načela zaštite okoliša propisanih propisom kojim se uređuje zaštite okoliša i pravnom stečevinom Europske unije, načelima međunarodnog prava zaštite okoliša te znanstvenih spoznaja, najbolje svjetske prakse i pravila struke. Tu se osobito ističe</p>	Primjedba se ne prihvaća uz objašnjenje pod točkom 92.

„načelo onečišćivač plaća“ što znači da proizvođač otpada odnosno posjednik otpada snosi troškove mjera gospodarenja otpadom, te je financijski odgovoran za provedbu sanacijskih mjera zbog štete koju je prouzročio ili bi je mogao prouzročiti otpad. Međutim, onečišćivač odnosno proizvođač snosi te troškove (dl. 64-80 ZGO) isključivo kroz cijenu javne usluge i to za obračunsko mjestu, koliko se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi i za obračunsko razdoblje, nakon korištenja usluge te razmjerno količini otpada koji proizvede odnosno koji je predao davatelju usluge. Drljave (pa dakle na daljnjim razinama jedinice lokalne samouprave, imaju široku lepezu izbora metoda financiranja usluge gospodarenja komunalnim otpadom, međutim pri tome trebaju voditi računa da se odrednim „posjednicima“ nameću očito neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen ili svojstva otpada koji oni mogu proizvesti, a pri tome se može (i treba) uvažiti ne samo jedan kriterij, kao u ovom slučaju (područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada) nego sa više različitih kriterija, među ostalim, kriterije koji su - vrstom nekretnine u kojoj se korisnici nalaze,

- njezinom površinom i namjenom,
- sposobnošću „posjednika“ da proizvode otpad,
- volumenom spremnika koji se korisnicima stavljaju na raspolaganje I
- udestalošću skupljanja jer ti parametri izravno utječu na

iznos troškova gospodarenja otpadom.

Članak 130 nacрта Odluke uzeo je u obzir samo jedan kriterij - područje Grada Zagreba na kojem se nekretnina nalazi odnosno na kojem se koristi javna usluga prikupljanja komunalnog otpada,

a nije uopće uzeo u obzir niti jedan drugi kriterij. Pri tome, ne postoje nikakvi razlozi za smatranje da bi se na užem području Grada Zagreba radilo u drugačijim vrstama nekretnina, drugačije ih površine i namjena, drugačijom sposobnošću "posjednika" da proizvodi otpad, drugačijim volumenima spremnika ili učestalošću prikupljanja. Upravo suprotno, na temelju općepoznatih činjenica i kao životno uvjerljivo može se zaključiti da se u ovom slučaju radi se

- o vrstama nekretninama koje obje postoje na oba gradska područja (stanovi, kuće-zgrade, da li se radi o nekretninama koje se koriste ili se ne koriste trajno u smislu dl. 70 i 71 ZGO)
- u istim okolnostima tj. koje imaju isti problem (nemaju mogućnost smještaja spremnika za otpad na vlastitoj nekretnini nego ih trebaju smjestiti na javnu površinu)
- nekretninama istovrsnih namjena koje postoje na oba gradska područja (stambene, stambeno poslovne, poslovne i dr.)
- o istovrsnoj sposobnosti posjednika tj. korisnika javne usluge prikupljanja otpada da proizvode iste vrste i iste količine otpada, posebice kada se radi o istim vrstama korisnika te posebno uvažavajući socijalne kriterije u odnosu na korisnike-gradine tj.

		<p>kućanstva - koji otpad spremaju u standardizirane spremnike istog standardiziranog volumena za sve, a ovisno o broju korisnika koji koriste isti spremnik - a koji spremnici se na oba gradska područja spremaju u druge objekte-jednostavne građevine iste površine od 1 5 m2 te sličnog volumena, bez obzira da li se ti objekti (ne) smatraju spremnicima u smislu ZGO.</p> <p>Gradska vlast očito je svjesna iznimno visokih troškova postavljanja boksova i njihove neprimjerenosti zadanim ciljevima, dakle skupome i ne učinkoviti izabranog modela pa se tada tim više postavlja pitanje primjerenosti, legitimnosti i zakonitosti odabranog modela i prevaljivanja ogromnog financijskog tereta tih reformi na jednu skupinu građana, protivno svim načelima gospodarenja otpadom i komunalnog gospodarstva, te uz istovremeni ogroman financijski zahvat u privatno vlasništvo i uvodno navedena temeljna ljudska prava, sve bez ikakvog razloga za dva različita modela (podzemni spremnici i boksovi, uz različite načine financiranja).</p> <p>Člankom 130. nacрта odluke se samo odrednoj skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavlja povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeran (nerazmjerni) teret. izgradnja i smanjenje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada</p>	
--	--	--	--

jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarstvu otpadom (Narodne novine . br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada. Nije utvrđeno da li se i u kojoj mjeri zadire u prava posebno ugroženih i ranjivih skupina kao što su invalidi rata, civilni invalidi, teško bolesna djeca odnosno roditelji teško bolesne djece, nezaposlene osobe, samohrane osobe, Romi, primatelji socijalne pomoći (zajamčene minimalne naknade i drugih oblika), osobe s izrazito niskim primanjima, starije i nemoćne osobe, osobe s dugotrajnim ovrhama/blokadama računa i sl. Nejasno je tko je uopće dužan sudjelovati u tim troškovima u situacijama kada su vlasnik nekretnine i korisnik javne usluge prikupljanja komunalnog otpada različite osobe. Ovo je osobito kontejner su upravo korisnici javne usluge prikupljanja komunalnog otpada koji nisu istovremeno i vlasnici zgrade često socijalno ugrožene osobe (korisnici socijalnih stanova, podstanari i sl).

Nametanjem obveze sudjelovanja takvim osobama izravno ugrožava egzistencija obitelji pojedinih obveznika, a time i ostala temeljna prava konvencijska i ustavna prava, uključujući i pravo na privatni i obiteljski život, obrazovanje djece, briga o zdravlju djece i dostojanstven život cijele obitelji. Nisu predvedene nikakve mjere za ublažavanje negativnih utjecaja naprava i interese takvih osoba. Sve i kad bi mjere propisane osporavanim Općim aktom uopće bile legitimne, -

		<p>teret tih mjera nije ravnopravno i jednako raspodijeljen,</p> <p>-nisu analizirane mogućnosti postizanja istih (legitimnih) ciljeva manje otegotnim, prikladnijim mjerama (izbor jeftinijih mjera (npr. polupodzemni spremnici ili drugačije i/jeftiniji i modeli jednostavnih graševina, uvođenje istih mjera na cijelom području Grada Zagreba uz dulje prijelazno razdoblje i (su)financiranje Grada Zagreba sl.) -nisu uvedene nikakve kompenzacijske mjere koje bi ublažile negativne posljedice osporavane Odluke zamjene adresate (one koji su tom odlukom izravno financijski pogođeni), dugoročne i/ili kratkoročne mjere (npr. sufinanciranje od strane Grada, poticajne mjere, pomoći u dugoročnom (su)financiranju i sl.)</p> <p>- nije uvedeno nikakvo prijelazno razdoblje. Grad financira izgradnju podzemnih spremnika u onim dijelovima UZEG CENTRA grada gdje ne postoji mogućnost smještanja spremnika u obračunskom mjestu, a u ostalim dijelovima grada se propisuje da to financiraju sami korisnici/vlasnici nekretnina. Podzemni spremnici predstavljaju infrastrukturu za sakupljanje otpada, a nejasno je po čemu onda oprema/nadogradnja a/ boksovi za smještaj spremnika ne predstavljaju infrastrukturu za prikupljanje otpada. Neprihvatljiva su ranije iznesena stajališta da je to radi zaštite zloupotrebe spremnika te da je tu i osnovna razlika koja i uvjetuje različite izvore financiranja. Za prikupljanje otpada potrebna je oprema i</p>	
--	--	---	--

infrastruktura. Njih je dužan osigurati davatelj usluge i/ili jedinica lokalne uprave i samouprave na području koje se obavlja javna usluga. Prvenstveno je pitanje zašto se ne osigurava infrastruktura za prikupljanje otpada jednako dostupna korisnicima na cijelom području na kojem se obavlja javna usluga.

Drugo je pitanje ako davatelj usluge o osigurava neadekvatne spremnike koji nisu prilagođeni zahtjevima Zakona o gospodarenju otpadom ili Ako grad ne osigurava odgovarajuću infrastrukturu, temeljem čega se posljedice njihovih propusta prebacuju na teret korisnika javne usluge. Zato pravnog temelja nema, te su odredbe osporavanog akta koje bi omogućavale takvo prebacivanje tereta i uslijed nejasnoća takva tumačenje, nezakonite.

Objašnjenja zašto je ignorirano osiguravanje odgovarajuće opreme i infrastrukture na područjima izvan samog središta Zagreba, nema. A također niti objašnjenja zašto nisu, makar ni alternativno, predvedeni polupodzemni spremnici Nejasno je ne samo temeljem koje osnove i razloga bi se propisivala takva obveza vlasnika, a posebice i na koji način bi to vlasnici snosili, nego da bi i to trebali financirati korisnici putem pričuve.

Takvi tereti nisu diskriminiranoj skupini pravnih i fizičkih osoba ranije mogli biti predvidivi, niti su oni nužni (baš u izabranom modelu/načinu), a osobito ih financijskih pogađaju, a posebice one socijalno ugroženije skupine koji (i) izvan užeg gradskog područja ima u

znatnoj mjeri. Nije utvrđen osobni i socijalni profil osoba koje su tom odlukom zahvaćene. Čl. 104 st. I Zakona o komunalnom gospodarstvu ne daje ovlast predstavnikom tijelu jedinice lokalne samouprave, protivno temeljnim načelima komunalnog gospodarstva uvoditi nejednakost i nametati obvezu samo pojedinim vlasnicima zgrada (nekretnina) odnosno pojedinim korisnicima javne usluge sakupljanja komunalnog otpada i to isključivo prema kriteriju adrese zgrade odnosno adrese korištenja javne usluge na odrednom području grada, da na vlastiti trošak grade bilo kakve građevine pa tako niti građevine komunalne infrastrukture na javnim površinama te da potom iste o vlastitom trošku održava, a isto za takve građane/skupine građana predstavlja prekomjeran teret i povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva, te istovremeno povredu temeljnih načela komunalnog gospodarstva i kao određaba Zakona o komunalnom gospodarstvu, a kako slijedi.

.Posebni propis o gradnji jednostavnih građevina jest Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Nar. nov. br. 112117, 3 41 18, 3 61 19, 98 I 19, 3 I 120 i 7 4 122), prema kojem su jednostavne građevine u smislu čl. 2 st. 2 tog Pravilnika:

- toč. 3 - podzemni spremnik za smještaj tipskih kontejnera za komunalni otpad tlocrtna površine do 15 m² i dubine do 3,5 m | - toč. 1.- kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtna površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje

		<p>na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu; - toč.6 - komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, jednostavni podesti otvorenih terasa i sl.), koji se kao jednostavne građevine mogu graditi na javnoj površini bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo. Prema tome, i gradnja podzemnih spremnika i gradnja drugih građevina gotove konstrukcije kao i gradnja komunalne opreme mora biti u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu, dakle i u skladu s načelima komunalnog gospodarstva. Sukladno dl. 64 ZGO javna usluga sakupljanja komunalnog otpada nije komunalna djelatnost, ali jest javna usluga i djelatnost od općeg interesa. Neovisno o tome, gradnja gore navedenih jednostavnih građevina mora, prema spomenutom Pravilniku o jednostavnim i drugim građevinama i radovima, biti u skladu s propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, dakle i s načelima komunalnog gospodarstva, jer u protivnom ne zadovoljavaju uvjete iz posebnog propisa o gradnji jednostavnih građevina. Osim toga, radi se građevinama za smještaj komunalnog otpada, dakle o građenju i održavanju objekata za izvršenje javne usluge od općeg interesa (a ne radi privatnog interesa niti o privatnom trošku) Ovakvom odredbom dl. 130 nacrta a) omogućeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih privatnih</p>	
--	--	--	--

interesa samo jedne skupine građana (oni koji su vlasnici zgrade odnosno korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na odrednom području Grada, a nije jasno u čemu bi bio javni i/ili opći interes za gradnju o trošku Grada Zagreba komunalne infrastrukture koje može koristiti (zaštitno ključem, čipom i sl.) samo ta jedna, privilegirana skupina i to za smještaj komunalnog otpada kojeg su oni proizveli

b) povrijeđeno je ostvarivanje i zaštita pojedinačnih interesa druge skupine i to onih koji su korisnici javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, odnosno vlasnici zgrade na ostalim područjima grada, jer je za njih propisano da oni odlažu otpad u drugačiju vrstu spremnika a za koje im se nameće obveza izgraditi o vlastitom trošku građevine gotove konstrukcije u koje je smjestiti takve spremnike, iako oni, jednako kao i prva grupa građana (pod a)), također već doprinose u proračun Grada Zagreba, i time zapravo već sudjeluju odnosno doprinose u financiraju izgradnju podzemnih spremnika koje koristi samo jedna grupa građana (pod a). Time oni zapravo dvostruko financiraju izgradnju komunalne infrastrukture, i to jednom one koje uopće neće i neće moći koristiti (podzemne spremnike na području pod a), a drugi put time Sto su dužni o vlastitom trosku izgraditi građevine u koje će smjestiti drugačije e spremnike. Nisu jasni razlozi niti za razlikovanje vrsta spremnika, za iste vrste otpada. Tine se zadire u materiju gospodarenja otpadom i time što se za neke korisnike javne usluge prikupljanja otpada i/ili vlasnike zgrada na jednom

gradskom području u propisuje prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini u jednoj vrsti spremnika/graševina, a za druge građane druga vrsta spremnika/graševina, pri čemu se istovremeno propisuje da će Grad Zagreb jedne financirati, a druge ne. Ovo je suprotno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom i modela gospodarenja otpadom (posebice načelo „onečišćivač plaća”), po kojem onečišćivač za troškove javne usluge prikupljanja komunalnog otpada sukladno odredbama ZGO plaća davatelju usluge fiksni dio i varijabilni dio razmjerno količini predanog otpada, a ne nikako grade njem građevina za smještaj otpada/spremnika za otpad. lankom 130. nacрта odluke se samo određeno je skupini vlasnika - fizičkih i pravnih osoba - nameće obveza koja predstavila povredu ustavnog i konvencijskog prava vlasništva i nezakonit, prekomjeran (nerazmjerni) teret. Izgradnja i snabijanje troškova postavljanja opreme i infrastrukture za prikupljanje komunalnog otpada na javnoj površini nikako ne može biti i na teret vlasnika zgrada niti izravno ni prethodno na teret korisnika javne usluge prikupljanja komunalnog otpada jer je to protivno odredbama Zakona o gospodarenju otpadom (Nar. nov. br. 84/21) (u nastavku: ZGO), nego je to obveza davatelja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada. Sukladno 66 st.2 ZGO, odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja otpada (a ne Odluka o komunalnom redu) koja se donosi sukladno odredbama tog zakona (a ne

		<p>Zakona o komunalnom gospodarstvu) može sadržavati :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. kriterij za određivanje korisnika usluge u čije ime jedinica lokalne samouprave preuzima obvezu javne usluge iz d .76 ZGO) 2. kriterije za umanjenje cijene javne usluge 3. odredbe o korištenju javne površine za prikupljanje otpada i mjestima primopredaje otpada ako su različita od obračunskog mjesta i pri tome se moraju uvažavati modeli i uvjeti iz Zakona o gospodarenju otpadom, <p>Odredbom d .69 st. i toč. ZGO, propisano je da je davatelj javne usluge prikupljanja komunalnog otpada dužan, između ostaloga;</p> <ul style="list-style-type: none"> - to(,2 pružati javnu uslugu u skladu s ovim Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona. - toč. 3 - snositi sve troškove gospodarenja prikupljenim otpadom, osim troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže. - toč. 4 - osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada - toč. 5 - preuzeti sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, <p>biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad</p> <p>Odredbom il.70 st. 4 toč. ZGO, propisano je da je korisnik javne usluge dužan, između ostaloga:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. koristiti .javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zadubljenog spremnika 2. omogućiti davatelju usluge pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada kad to mjesto nije na javnoj površini 	
--	--	--	--

3. postupati s otpadom na obračunskom mjestu korisnika usluge na način koji ne dovodi u opasnost ljudsko zdravlje i ne dovodi do rasipanja otpada oko spremnika i ne uzrokuje pojavu neugode drugoj osobi zbog mirisa otpada

4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika

5. platiti davatelju usluge iznos cijene javne usluge za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje, osim za obračunsko mjesto na kojem je nekretnina koja se trajno ne koristi Sukladno dl. 4 st. I toč. 35 ZGO, obračunsko mjesto je adresa nekretnine korisnika javne usluge.

Prema tome,

- obveza osiguravanja spremnika je obveza davatelja usluge, a ne korisnik javne usluge prikupljanja otpada niti (su)vlasnik zgrade, što obuhvaća svaki oblik spremnika (kanta, kontejner, kanta u kontejneru), bio od nadzemno ili podzemno, i bez obzira od de ga (kojeg materijala je napravljen).
- korisnik usluge je dužan davatelju usluge osigurati pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada, ali samo onda kada to mjesto nije na javnoj površini - obračunsko mjesto na koje se odnosi obveza iz toč. 3 i 4 u odnosu na spremnik je mjesto adrese nekretnina, a nejavna površina - korisnik snosi troškove gospodarenja otpadom/prikupljanja otpada o kroz cijenu javne usluge, koja se plaća za obračunsko mjesto,

		<p>za obračunsko razdoblje (mjesec, nakon korištenja usluge) i to samo ako se ne radi o nekretnini koja se trajno ne koristi. Naime, sukladno dl. 80 st. 1 s toč. 1 ZGO, sve troškove pružanja javne usluga prikupljanja otpada, što uključuje i troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, davatelj usluge može i dužan je, zaračunati korisnicima samo kroz cijenu javne usluge iz čl. 75 st. 1 ZGO (članak 80. st. I toč. I ZGO glasi:</p> <p>„(1) Davatelj usluge dužan je iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona financirati samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge uključujući sljedeće:</p> <p>L troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada.“) Iako navedenim odredbama nije jasno definirano</p> <p>Sto se smatra "opremom za prikupljanje otpada" iz dl. 80 st. 1 toč. 1 ZGO niti "troškovima gospodarenja prikupljenim otpadom" iz dl. 69 st. I toč. 3 ZGO, po prirodi stvari to mora uključivati, uz spremnike, sve ono Sto ima takvu svrhu, bez obzira na kojem području grada se nalazi, da lije nadzemno, podzemno te od kojeg materijala se sastoji i sl. U svakom slučaju je jasno da sve Sto se tiče osiguravanja (nabave, izrade) spremnika i osiguravanja pristupa spremnicima na javnoj površini spada u obveze i radnje davatelja usluge, a ne korisnika usluge.</p>	
--	--	---	--

123.	S. D.	Članak 2.	<p>U nacrt prijedloga Odluke o komunalnom redu potrebno je kao zasebnu kategoriju površina javne namjene ili građevina javne namjene uvrstiti platoe koji su građeni uz višestambene zgrade planski izgrađenih naselja sedamdesetih i osamdesetih godina XX. stoljeća.</p> <p>Unutar kategorije, u prilogu Odluke ili zasebnom odlukom potrebno je specificirati konkretne lokacije koje ulaze u ovu kategoriju. Prema popisu nadležnog gradskog ureda (Gradski ured za obnovu, izgradnju, prostorno uređenje, komunalne poslove i promet) radi se o 36 konkretnih lokacija. Ističem da u slučaju platoa postoje dvije skupine površina čiji status je potrebno regulirati:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. gornja terasa platoa koja u velikom broju slučajeva funkcionira kao javna površina na kojoj najčešće nije dozvoljen promet motornim vozilima 2. površina razizemlja koja služi kao pristup pojedinačnim garažama koje se nalaze u sklopu platoa, ali najčešće nije ograđena, već je dostupna svima. <p>Za obje skupine potrebno je definirati uvjete koje moraju zadovoljiti da bi imale status površine ili građevine javne namjene (primjerice ako se pristup garažama zatvori rampom ili vratima, tada nije javna površina).</p> <p>Zbog specifičnosti, kako u vlasničkim odnosima tako i u načinu korištenja, potrebno je propisati posebne mjere za održavanje i sanaciju ovih površina/građevina. Iste se mogu definirati posebnom odlukom. Obzirom na relativno mali broj konkretnih objekata, za svakog od njih može se propisati zaseban režim održavanja ovisno o statusu i načinu korištenja gornje i donje površine platoa.</p>	Uređenje platoa je u razmatranju.
------	-------	-----------	---	-----------------------------------

			<p>Obrazloženje</p> <p>Problematika održavanja platoa je problem koji grad opterećuje već duže vrijeme. Zbog nejasnih ingerencija, lošeg i neredovitog održavanja platoi propadaju, a njihova sanacija je vrlo skupa. Veliki problem je održavanje u urednom stanju – npr. ostavljene olupine pod platoima koje se ne odvoze jer je tumačenje da se ne radi o javnoj površini, Zrinjevac postavlja klupe, ali ne preuzima njihovo održavanje i slično. Kao prvi korak u dugoročnom rješavanju ove problematike potrebno je nedvosmisleno definirati platoe kao javne površine, odnosno propisati uvjete koje moraju zadovoljiti da bi imali status površine ili građevine javne namjene.</p>	
124.	V. Z.	Članak 24.	<p>Molim vas, izbacite ekološki neprihvatljive i nepotrebne stavke kao što je obaveza osvjetljavanja izloga.</p> <p>Svjetlosno onečišćenje u Zagrebu ionako je nesnosno, troškovi su trgovcima golemi i bez obaveze da u gluho doba noći uludo troše struju, a prekomjerna potrošnja električne energije samo još više onečišćuje ovaj naš planet, koji se ionako već guši.</p> <p>Također, poštujujte svjetlostaj (Zakon o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja), propišite gašenje reklama u noćno doba, i ne osvjetljavajte nepotrebno javne površine koje nije nužno osvijetliti. Istraživanja su pokazala da nakon neke točke pojačana rasvjeta ne znači i povećanu sigurnost, katkad je čak i obrnuto.</p>	<p>Primjedba se prihvaća na način da se izlozi mogu osvijetljivati sukladno posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja.</p>

125.	Izdvojeni plakati d.o.o	Članak 16.	<p>Smanjenje prihoda od poreza i prireza za Grad Zagreb ,te povećanja u izdacima za socijalne mjere. Pad obujma će utjecati na to da će pravni subjekti prihodovne gubitke kompenzirati smanjenjem proizvodnih kapaciteta i vraćanjem suvišne radne snage na tržište rada.</p> <p>Razumijemo potrebu da se uvede kvalitetnije i efikasnije reguliranje oglašavanja i to na način koji će osigurati da se ne narušava vizura povijesne jezgre grada, kao i pojedinačna kulturna i prirodna dobra.</p> <p>Držimo da provedba toga cilja na način kojim je to predviđeno Odlukom o komunalnom redu nije od društvene koristi i da će građanima grada Zagreba ova Odluka o komunalnom redu priskrbiti više štete nego probitka, izravno kroz gubitke po vlasnike (iznajmljivaće) površina na kojima se pravni subjekti oglašavaju i neizravno kroz pad ekonomske aktivnosti drastičnim ograničavanjem jedne cijele industrije.</p> <p>Predlažemo da se u Odluci o komunalnom redu nedvojbeno definira zona unutar administrativnog područja Grada Zagreba u kojoj će biti, poradi društveno-kulturne potrebe očuvanja urbanog okruženja i vizure, isključeno postavljanje reklamnih panoa svih veličina izuzev u svrhu samooglašavanja. Da se podjednako u Odluci o komunalnom redu definiraju uvjeti za postavljanje velikih reklamnih pano za komercijalno i samooglašavanje izvan prethodno spomenute zone isključenja.II. Uređenje naselja,</p> <p>4. Smanjenje prihoda od poreza i prireza za Grad Zagreb, te povećanja u izdacima za socijalne mjere. Pad obujma će utjecati na to da će pravni subjekti prihodovne gubitke kompenzirati smanjenjem</p>	Odlukom su propisane zone unutar kojih je moguće postavljati reklame i reklamne panoe i vidjeti obrazloženja uz točke 34,44. i 45.
------	-------------------------	------------	---	--

		<p>proizvodnih kapaciteta i vraćanjem suvišne radne snage na tržište rada.</p> <p>Razumijemo potrebu da se uvede kvalitetnije i efikasnije reguliranje oglašavanja i to na način koji će osigurati da se ne narušava vizura povijesne jezgre grada, kao i pojedinačna kulturna i prirodna dobra.</p> <p>Držimo da provedba toga cilja na način kojim je to predviđeno Odlukom o komunalnom redu nije od društvene koristi i da će građanima grada Zagreba ova Odluka o komunalnom redu priskrbiti više štete nego probitka, izravno kroz gubitke po vlasnike (iznajmljivače) površina na kojima se pravni subjekti oglašavaju i neizravno kroz pad ekonomske aktivnosti drastičnim ograničavanjem jedne cijele industrije.</p> <p>Predlažemo da se u Odluci o komunalnom redu nedvojbeno definira zona unutar administrativnog područja Grada Zagreba u kojoj će biti, poradi društveno-kulturne potrebe očuvanja urbanog okruženja i vizure, isključeno postavljanje reklamnih panoa svih veličina izuzev u svrhu samooglašavanja. Da se podjednako u Odluci o komunalnom redu definiraju uvjeti za postavljanje velikih reklamnih panoa za komercijalno i samooglašavanje izvan prethodno spomenute zone isključenja Uređenje naselja, 4. Zaštitne naprave, ploče s tvrtkom ili nazivom, jarboli, plakati, reklame i reklamni panoi, 4.5 Reklamni panoi, Članak</p> <p>43. stavak 3. mijenja se i glasi „Reklamni panoi reklamne površine do 12m² u zoni A i B Povijesne urbane cijeline Grada Zagreba, vizurnim koridorima Savske ceste i „Središnje osi“ i zaštićenim prirodnim područjima, mogu se postavljati isključivo na objekte poslovne</p>	
--	--	---	--

			<p>namjene samo u svrhu samoreklamiranja uz prethodnu suglasnost nadležnog tijela za zaštitu spomenika kulture i prirode.“</p> <p>Iza stavka 3. dodaje se novi stavak koji glasi: „Reklamni panoi reklamne površine veće od 12m² mogu se postavljati izvan zone iz stavka 3. na objekte i zemljišta svih namjena sukladno odredbama ove odluke.“</p> <p>Sadašnji stavci 4. do 7. postaju 5. do 8..</p> <p>II. Uređenje naselja, 4. Zaštitne naprave, ploče s tvrtkom ili nazivom, jarboli, plakati, reklame i reklamni panoi, 4.5 Reklamni panoi, Članak 49. mijena se na način da sadržava tekstualne odredbe za „veliki reklamni pano“ sadržane u Članku 29. Pravilnika o postavljanju zaštitnih naprava, tvrtke, natpisa, jarbola, reklama i reklamnih panoa na području Grada Zagreb (Službeni glasnik Grada Zagreba 5/11 i 7/12).</p>	
126.		Članak 165.	<p>Prijelazne i završne odredbe, u Članku 165. riječi u stavku 1. „osim postupaka koji se odnose na postavljanje reklamnih panoa koji će se dovršiti prema odredbama ove odluke.“ i stavak 2. u cijelosti, brišu se. ((Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (NN 19/2013), IX. Akti jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, 1. Opći akti, Članak 73., stavak 5.)</p>	vidjeti obrazloženje uz članak 45.
127.	Digital park d.o.o.	Članak 41.	<p>Članak 41. razlikuje projektnu dokumentaciju koju je potrebno priložiti zahtjevu za izdavanje rješenja gradskoga upravnog tijela nadležnog za komunalne poslove, ovisno o reklamnoj površini reklamnog panoa. U ovom dijelu nastaje pravna praznina zbog izostale definicije reklamne površine pa tako nije jasno određeno zbrajaju li se</p>	Prijedlog se primjenjuje u praksi na način da se rješenje izdaje za veličinu reklamnog panoa, a naknada se utvrđuje prema zbroju reklamnih površina.

			<p>reklamne površine reklamnog panoa koji na obje ili čak na tri strane ima oglasnu površinu koja nije međusobno povezana. Pritom se predlaže odlukom definirati pojam reklamne površine na način da ona ne obuhvaća zbroj prostorno odijeljenih reklamnih površina na istom reklamnom panou i to zbog toga što se time ne utječe na same dimenzije reklamnog panoa, a omogućava se oglašivaču optimizacija reklamne površine reklamnog panoa.</p>	
128.		Članci 43-45	<p>Članci 43. i 45. propisuju dimenzije slobodnostojećih reklamnih panoa površine do 12 m² i visine do 5 metara. U ovom dijelu se ukazuje na mogućnost izgradnje nedovoljno visokih stupova u odnosu na reklamne površine koje bi uslijed tako određene visine mogle biti na stupovima isključivo u horizontalnom položaju. U slučaju pak vertikalno postavljenih reklamnih površina, visina stupova bi morala biti još kraća, čime se potiče način izgradnje koji omogućava optimizaciju reklamnih površina na štetu sigurnosti izgradnje samog reklamnog panoa. U vezi s potonje navedenim se ukazuje i na činjenicu da je horizontalni prikaz reklamnog sadržaja u okviru pojave novih tehnoloških rješenja u industriji oglašavanja nadopunjen primjenom vertikalnog prikaza. U tom smislu je najveći utjecaj ostvarila je pojava pametnih mobitela, koja prosječnog potrošača potiče na konzumaciju reklamnog sadržaja u vertikalnom formatu pa je time prosječan potrošač naviknut većinu reklamnog sadržaja konzumirati upravo u vertikalnom formatu. Konkurentno tome, horizontalni formati reklamnog sadržaja razvijali su se paralelno</p>	<p>Prijedlog se prihvaća jer je ocjenjeno da se predložene visine ne uklapaju u vizualni identitet prostora u Gradu Zagrebu</p>

razvojnem TV uređaja, koji su danas u velikoj mjeri nadopunjen i/ili supstituirani novim uređajima kroz razvoj tehnologije. Navedeno upućuje kako bi i ova odluka trebala biti neograničavajuća u pogledu tranzicije novih tržišnih trendova na vanjske reklamne površine (OOH).

Usljed navedenog, predlaže se da odredbama iz članaka 43. i 45. koje se odnose na visinu reklamnih panoa, bude obuhvaćena kategorizacija pojedinih sastavnih elemenata reklamnih panoa i to tako da se odredi maksimalna visina stupa, reklamnog panoa, od kote kolnika do reklamne površine u visi od 2,5 m, a da visina reklamne površine bude određena maksimalnom površinom.

Nadalje se ukazuje i na činjenicu da je kategorija površina reklamnog panoa preširokog raspona u člancima 41., 42., 43. i 45. Navedeni članci propisuju dvije kategorije reklamnih panoa i to: površine do 12 m² i površine veće od 12 m².

Navedena površina je ujedno i temelj razlikovanja projektne dokumentacije koja je potrebna za ishodenje rješenja gradskoga upravnog tijela nadležnog za komunalne poslove. To znači da je ista tehnička dokumentacija potrebna za izgradnju svih panoa površine do 12 m².

Posljedica takvog pristupa je ta da se njime u potpunosti odriče interes za izgradnju reklamnih panoa manje površine. Zbog toga se predlaže uvođenje najmanje kategorije površine reklamnih panoa do 6 m², sa znatno manje opsežnom tehničkom dokumentacijom i pojednostavljenim postupkom ishodenja rješenja gradskoga upravnog tijela nadležnog za komunalne poslove. Time bi se poticajno djelovalo na izgradnju reklamnih panoa manje

			površine, a što je i prikladnije s obzirom na gradsku vizuru.	
129.	A.P.P.	Članci 10. -12.	<p>1) Do sada smo puno puta čuli od strane komunalnih redara da im postojeći pravni okvir ne daje mogućnost ulaska u npr. dvorišta i druge vanjske, vidljive prostore da bi opomenuli vlasnike ili napisali prijavu. Zato se pitam hoće li to ovom odlukom biti pokriveno i unaprijeđeno ili treba neki drugi zakon ili odluku promijeniti da to bude fleksibilnije riješeno.</p> <p>2) Osim toga, čujemo da je jako sužena mogućnost korištenja javnih i ostalih kamera kod utvrđivanja prekršaja iz Odluke o komunalnom redu. Hoće li ovom Odlukom biti olakšano lociranje i kažnjavanje osoba koje ga krše (pogotovo bacanje smeća na javne površine i ostale koje tome nisu namijenjene)? Ili je to potrebno provesti kroz neke druge odluke? Strašna je šteta što se sve kamere koje imamo u gradu ne mogu koristiti i za bolje održavanje komunalnog reda.</p> <p>3) Ugostiteljski objekti koji imaju dostavljaju hranu te imaju neku količinu dostavnih vozila ne moraju imati osigurano parkiralište za ta vozila, tako da parkiraju kojekuda, a najčešće tako da ometaju promet ostalih prometala i pješaka ili zauzimaju veću količinu javnih parkirališnih mjesta koja se ne naplaćuju</p> <p>1) odnosi se na čl. 10-12, 154</p>	<p>1. Prema Zakonu o komunalnom gospodarstvu u provedbi nadzora nad provedbom odluke o komunalnom redu komunalni redar je ovlašten prikupljati dokaze i utvrđivati činjenično stanje na vizualni i drugi odgovarajući način (fotografiranjem, snimanjem kamerom, videozapisom i sl.).</p> <p>2. Prijedlog će se razmotriti</p> <p>3. Primjedba se ne prihvaća jer su dostavna vozila predmet propisa koji se donose na temelju Zakona o sigurnosti prometa na cestama.</p>

			<p>2) odnosi se na čl. 18</p> <p>3) ne vidim članak koji regulira poslovne subjekte s dostavnim vozilima, jedino vidim da je spomenuto parkiranje na zelenim površinama</p>	
130.	L. N.	Članak 2. točka 9.	U popis pokretnih naprava dodati i prijenosne WC kabine.	Primjedba se ne prihvaća jer se prijenosne WC kabine mogu postavljati samo u sklopu manifestacija
131.		Članak 5. stavak 1.	U elemente pristupačnosti dodati i ograde i rukohvate.	Primjedba se ne prihvaća s obzirom na to da elementi pristupačnosti moraju biti u skladu s Pravilnikom o osiguranju pristupačnosti građevina osobama s invaliditetom i smanjene pokretljivosti (Narodne novine 78/13)
132.		Članak 10. stavak 1.	Dio teksta „dotrajale stvari, građevinski i drugi otpad“. Zamijeniti s „dotrajale stvari, neregistrirane olupine automobila, građevinski i drugi otpad“.	Primjedba se ne prihvaća jer je pojam „dotrajale stvari, građevinski i drugi otpad“ dovoljno širok i obuhvaća i neregistrirane olupine automobila.
133.		Članak 22. stavak 1.	Ukloniti mogućnost stavljanja plakata na izloge poslovnih prostora koji se ne koriste jer to u praksi izgleda vrlo neuredno. Izlog se može oblijepiti primjerice folijom s reklamom, a to je potrebno definirati u dijelu Odluke koji se odnosi na izloge	Vlasnik poslovnog prostora dužan je izloge održavati na način propisan člancima 14. i 15. Odluke, a kontrolu provode komunalni redar.

134.		Članak 27. i 28.	Reducirati mjesta na koja je dopušteno postavljanje osvijetljenih reklamnih vitrina. Nije potrebno niti primjereno da se one mogu postavljati primjerice na stupove javne rasvjete, javne satove ili na zelenim površinama u zonama drvoreda.	Broj osvijetljenih reklamnih vitrina postepeno će se smanjivati, ali i sada je njihovo postavljanje ograničeno, pa se primjerice na zelenim površinama mogu postavljati samo na kraju drvoreda.
135.		Članak 37.	U slučaju da reklamni ormarić strši izvan linije fasade, propisati kolika mora biti slobodna širina pločnika za prolaz.	Primjedba se ne prihvaća jer se reklame i reklamni panoi postavljaju po prethodno pribavljenoj suglasnosti gradskog upravnog tijela nadležnog za promet koje za svaku lokaciju uvidom na terenu utvrdi jesu li ispunjeni prometni uvjeti. Zakonom o sigurnosti prometa na cestama propisana je širina nogostupa koja mora biti dostupna za siguran prolaz pješaka.
136.	K.C.	Članak 128.	Košarice za otpatke od Trga Franje Tuđmana do Francka južno od Ilice postaviti na svako križanje. Kako će smetlarnici biti zaključani prolaznici nemaju gdje baciti vrećicu od peciva i/ili pseći otpad.	Prijedlog će se razmotriti.
137.		Članak 130.	Dodati ugradnju podzemnih spremnika u dio Ilice od broja 117 do 216 jer nema drugog rješenja, a ima mjesta za ugradnju spremnika	Prijedlog se za sada ne prihvaća uz obrazloženje pod točkom 92.

138.		Članak 134.	Za taj članak nije predviđena kazna. Molim da se doda. Treba dodati u kojem roku se lišće i pokošena trava trebaju odvesti jer sada stoje i više od mjesec dana. Pokošena trava se miče samo iz parkova dok ostaje na zelenim kazetama. Pokošena trava se mora odvoziti sa svih površina kako ne bi, nošena vjetrom, začepila rešetke oborinskih voda i gušila rast trave.	Primjedba se prihvaća.
139.		Članak 144.	Tzv. zelene otoke tj. zvona i kontejnere smjestiti u ograđeni prostor kako bi urednije izgledalo i kako vjetar ne bi raznosio smeće odloženo pokraj njih.	Primjedba će se razmotriti.
140.	VMO Trnje	Članak 41.	potreban izvid na predmetnu lokaciju; nije dovoljna dokumentacija jer grafički prikaz, ni fotomontaža ili sl. nije dovoljna; potrebno ugasiti osvijetljeni pano koji nema istaknute reklame	S reklama je potrebno postupati sukladno posebnim propisima o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja, a komunalni redar je prema istim propisima ovlašten na provođenje nadzora.
141.		Članak 42.	– definirati „blizinu raskrižja“; ova odredba je do sada bila iskorištavana na način da su na Slavonskoj i HBZ reklame preblizu i prevelik broj njih; usuglasiti sa Zakonima koji problematiziraju prometne propise	Primjedba se ne prihvaća jer se reklame i reklamni panoi postavljaju po prethodno pribavljenoj suglasnosti gradskog upravnog tijela nadležnog za promet koje za svaku lokaciju uvidom na terenu utvrđuje jesu li ispunjeni prometni uvjeti.

142.		Članak 45.	<p>„vizurni pravci središnjeg prostora Trnja i Savske ulice“ – vizurni pravci su realno pretrpani reklamama, a ove digitalne zbunjuju vozače; definirati vizurni pravac na način da na njima ne smiju više biti postavljane osvijetljene reklame niti digitalni panoi; molim priložiti skicu „vizurnog pravca“ definirati pobliže u Odluci što su to poslovne zgrade u smislu postave reklama i reklamnih panoa jer realno možete imati kućicu od 50 m² u kojoj se odvija neka poslovna aktivnost (npr, ured ili sl.) i da se onda na nju postavi velika osvijetljena reklama, a ne samo osvijetljeni natpis (kako ne bi došlo do zlouporabe)</p>	<p>Prikaz vizurnih pravaca je na službenim stranicama Grada Zagreba na linku: geoportal.zagreb.hr Sukladno posebnim propisima određene</p>
143.	FRKA d.o.o. NAF-MEDIA d.o.o. ALTICA d.o.o., EMINEO d.o.o.	Članak 43. stavak 3.	<p>Bez ikakvog opravdanog interesa onemogućava se obavljanje djelatnosti vanjskog oglašavanja putem reklamnih panoa reklamne površine veće od 12m² u komercijalne svrhe koje obavlja veliki broj tržišnih subjekata te se ugrožava njihovo poslovanje, radna mjesta te ih se dovodi u neravnotežan položaj.</p> <p>Opisanom odredbom pogoduje se tržišnim subjektima koji pružaju usluge vanjskog oglašavanja putem reklamnih panoa reklamnih površina do 12m²</p> <p>Ujedno, krše se načela stečenih prava i legitimnih očekivanja a koja su pružatelji usluga vanjskog oglašavanja putem reklamnih panoa reklamnih površina većih od 12m² stekli temeljem ranijih akta i temeljem kojih su odlučili obavljati takvu djelatnost te vršili ulaganja u razvoj i unaprjeđenje poslovanja. Usvajanje i primjena navedene odredbe rezultirala bi nužno većim interesom za komercijalno oglašavanje putem reklamnih panoa reklamnih površina do 12 m² i rastom</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća obrazloženje pod točkom 44.</p>

			cijena takvih usluga, što bi povoljno utjecalo na prihode subjekata koji se u potpunosti ili pretežito bave djelatnošću oglašavanja putem reklamnih panoa reklamnih površina do 12m° a na štetu onih subjekata koji se u potpunosti ili pretežito bave djelatnošću oglašavanja putem reklamnih panoa reklamnih površina većih od 12m°.	
144.		Članak 43. stavak 4.	Predloženi rok postavljanja reklamnih panoa do 2 godine određen je prekratko te je gospodarski neodrživ u odnosu na ukupnost nužnih ulaganja radi povrata investicije (koji premašuju i nekoliko stotina tisuća eura). Uvjeti produženja razdoblja a do 2 godine nisu odredni Odlukom, stoga ni navedeno ne rješava gore istaknutu problematiku.	Vidjeti obrazloženje pod točkom 34.
145.		Članak 44. stavak 1.	U ovom trenutku ne postoje jasni preduvjeti pod kojima će se zoniranje izvršiti. Treba uzeti u obzir da pružatelji usluga vanjskog oglašavanja na prometnim objektima imaju postavljen velik broj reklamnih plakata te da za isto ispunjavaju se zakonske i pod zakonske preduvjete te uraniti stečena prava obzirom na iznos investicija a, zakupne odnose s vlasnicima/posjednicima prometnih objekata te ugovorni odnos s klijentima. Na predloženi se način otvara mogućnost da se pravilnikom ugroze stečena prava i legitimna očekivanja pružanja usluga vanjskog oglašavanja. Preduvjeti moraju biti propisani Odlukom o komunalnom redu, a odredbe pravilnika formulirane na način da ne ugrožavaju postojeće stanje i interese pružatelja vanjskih usluga oglašavanja.	Primjedba se prihvaća i zone i sadržaj pravilnika postaju sastavni dio Prijedloga odluke o komunalnom redu

146.		164. alineja 2.	<p>U ovom trenutku ne postoje jasni preduvjeti pod kojima će se donijeti novi Pravilnik o postavljanju zaštitnih naprava, tvrtke, natpisa, jarbola, reklama i reklamnih panoa na području Grada Zagreb a i pod kojim će uvjetima biti dopušteno postavljanje reklamnih panoa u budućnosti. Treba uzeti u obzir da pružatelji usluga vanjskog oglašavanja imaju postavljen velik broj reklama i reklamnih plakata te da za isto ispunjavaju sve zakonske i pod zakonske preduvjete te uvažiti stečena prava obzirom na iznos investicija, zakupne odnose s zakupodavcima te ugovorne odnose s klijentima. Na predloženi se način otvara mogućnost da se pravilnikom ugroze stečena prava i legitimna očekivanja pružanja usluga vanjskog oglašavanja a jer uvjeti za postavljanje reklamnih panoa nisu propisani Odlukom o komunalnom redu i pružatelji usluga vanjskog oglašavanja ne mogu planirati daljnje poslovne aktivnosti. Također, dovodi se u pitanje pravna sigurnost te otvara mogućnost daljnjem pogodovanju. Preduvjeti moraju biti propisani Odlukom o komunalnom redu, a odredbe pravilnika formulirane na način da ne ugrožavaju postojeće stanje i interese pružatelja vanjskih usluga oglašavanja.</p>	Primjedba se prihvaća i sadržaj navedenog pravilnika postaje sastavni dio Prijedloga odluke o komunalnom redu
147.		Članak 165. stavak 1.	<p>Ne postoji opravdani temelj da se postupci koji se odnose na postavljanje reklamnih panoa dovrše po odredbama nove Odluke o komunalnom redu. Razvidno je kako navedenu odredbu treba promatrati u vezi s člankom 43. Predloženom odredbom želi se onemogućiti da pružatelji usluga vanjskog oglašavanja čiji su postupci vezano za postavljanje reklamnih panoa u tijeku ostvare svoja stečena prava sukladno Odluci o komunalnom redu (Službeni i glasnik Grada</p>	Primjedba se ne prihvaća uz obrazloženje pod točkom 34 i 45

Zagreba 14.19, 24.19, 22.20 f 16!22), odnosno da ostvare pravo postaviti reklamne panoe u svrhu komercijalnog oglašavanja (reklamne površine veće od 12 m') ili da im se takvo pravo, ako ispunjavaju druge uvjete, ograniči na 2 godine (reklamni panoi reklamne površine do 12m² unatoč njihovim legitimnim očekivanjima duljeg razdoblja a sukladno Odluci o komunalnom redu {Službeni glasnik Grada Zagreba 14.19, 2J 19, 22.20 i 16 22). Postupci koji su započeti, započeti su pod uvjetima propisanim važećom Odlukom o komunalnom redu te su podnositelji zahtjeva, odnosno pokretali tih postupaka imali određena stečena prava i legitimna očekivanja u trenutku podnošenja zahtjeva koja je nadležno tijelo dužno uvažiti. Na predloženi način ugrožava se pravna sigurnost, posebice kada se u obzir uzmu odredbe cl. 164. kojim se Pravilnik o postavljanju zaštitnih naprava, tvrtke natpisa, jarbola, reklama i reklamnih panoa na području Grada Zagreba ukida se do donošenja novog, osim članaka 27. do 42. koji ostaju na snazi do donošenja a novog pravilnika Drugim riječima, iz predložene odredbe proizlazi da će se postupci koji se odnose na postavljanje e reklamnih panoa dovršiti po odredbama nove Odluke o komunalnom redu i Pravilnika koji će tek naknadno stupiti na snagu, što izravno ugrožava pravnu sigurnost, krši načelo zabrane retroaktivne primjene propisa i pritom onemogućava da se postupci dovrše u rokovima propisanim Zakonom o općem upravnom postupku. Također, nije određen rok u kojem se započeti postupci moraju dovršiti, niti koja verzija Pravilnika će se na te postupke primjenjivati, odnosno do kojeg

			će se datuma primjenjivati koja verzija Pravilnika	
148.		Članak 165. stavak 2.	<p>Primjedba na odredbu povezana je s primjedbom na odredbu članka 43. stavka 3. i 4. Predloženom odredbom krše se stečena prava pružatelja usluga vanjskog oglašavanja koji već imaju postavljene reklamne i reklamne panoje te isto nije u skladu s načelom legitimnih očekivanja.</p> <p>Opisanom odredbom pogoduje se tržišnim subjektima koji obavljaju djelatnost vanjskog oglašavanja putem reklamnih panoa reklamnih površina do 12m². Vlasnici reklama i reklamnih panoa su svoje pravo na postavljanje postojećih reklama i reklamnih panoa stekli sukladno odredbama važeće Odluke o komunalnom redu, pojedinačnim rješenjima Grada Zagreba pod uvjetima koje isti propisuju (stečena prava) te imaju legitimno očekivanje da će se njihovo stečeno pravo moći ostvarivati u zajamčenom razdoblju. Sukladno navedenom, vlasnici reklama i reklamnih panoa donijeli su odredbene poslovne odluke, upravljali svojim kapitalom i preuzimali ugovorne obveze prema klijentima i dobavljačima, temeljeći sve na svojem razumno opravdanom legitimnom očekivanju (koje proizlazi iz važećeg pravnog akta) da će moći po redovnom tijeku stvari ostvariti planiranu korist. U vidu naprijed navedenog. predložena odredbe ne bi same povrijedila načelo stečenih prava i legitimnih očekivanja vlasnika reklama i</p>	Primjedba se ne prihvaća uz obrazloženje pod točkom 44. i točkom 34.

			<p>reklamnih panoa, već bi rezultirala i nastankom razmjernje štete u vidu izgubljene dobiti.</p> <p>I također, rok od 2 godine je prekratak u vidu ispunjavanja postojećih obveza vlasnika reklama i reklamnih panoa prema klijentima i dobavljačima. izravno onemogućuje iste da ostvare dugoročnu planirane poslovne prihode i dohode u pitanje njihov opstanak na tržištu te Ustavom zajamčena gospodarska prava.</p>	
149.	Vijeće mjesnog odbora Cvjetno naselje		<p>U prijedlogu odluke o komunalnom redu (niti u Odluci o načinu pružanja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na području Grada Zagreba) nigdje se ne spominje definicija ZELENIH OTOKA, njihova namjena i način korištenja te sankcije i postupanje za djela koja su u suprotnosti s Odlukom o komunalnom redu.</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća s obzirom na to da je pitanje „zelenih otoka“ riješeno Odlukom o načinu pružanja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na području Grada Zagreba uz napomenu da Zakon o gospodarenju otpadom (Narodne novine 84/21). nije propisan pojam „zelenih otoka“ zbog čega se isti pojam ne koristi u odlukama.</p>
150.	T. S.	Članak 41.	<p>Razlikuje projektnu dokumentaciju koju je potrebno priložiti zahtjevu za izdavanje rješenja gradskog upravnog tijela nadležnog za komunalne poslove ovisno o reklamnoj površini reklamnog panoa. U ovom dijelu nastaje pravna praznina zbog izostale definicije reklamne površine pa tako nije jasno zbrajaju li se reklamne površine reklamnog panoa koji na obje ili čak na tri strane ima oglasnu površinu koja nije međusobno povezana. Pritom se predlaže odlukom definirati pojam reklamne površine na način da ona ne obuhvaća zbog prostorno odijeljenih reklamnih površina na istom reklamnom panou i to zbog toga što se time ne utječe na same dimenzije reklamnog panoa, a omogućava se oglašivaču optimizacija reklamne površine reklamnog panoa.</p>	Vidjeti obrazloženje uz točku 127.

151.		Članci 43 i 45.	<p>Propisuju dimenzije slobodnostojećih reklamnih panoa površine do 12 m² i visine do 5 metara. U ovom dijelu se ukazuje na mogućnost izgradnje nedovoljno visokih stupova u odnosu na reklamne površine koje bi uslijed tako određene visine mogle biti na stupovima isključivo u horizontalnom položaju. U slučaju pak vertikalno postavljenih reklamnih površina, visina stupova bi morala biti još kraća, čine se potiče način izgradnje koji omogućava optimizaciju reklamnih površina na štetu sigurnosti izgradnje samog reklamnog panoa.</p> <p>U vezi s potonje navedenim se ukazuje i na činjenicu da je horizontalni prikaz reklamnog sadržaja u okviru pojave novih tehnoloških rješenja u industriji oglašavanja nadopunjen primjenom vertikalnog prikaza. U tom smislu je najveća utjecaj ostvarila je pojava pametnih mobitela, koja prosječnog potrošača potiče na konzumaciju reklamnog sadržaja u vertikalnom formatu pa je time prosječan potrošač naviknut većinu reklamnog sadržaja konzumirati upravo u vertikalnom formatu.</p> <p>Konkurentno tome, horizontalni formati reklamnog sadržaja razvijali su se paralelno razvojnom TV uređaja koji su se danas u velikoj mjeri nadopunjeni i/ili supstituirani novim uređajima kroz razvoj tehnologije. Navedeno upućuje kako bi ova odluka trebala biti neograničavajuću u pogledu tranzicije novih tržišnih trendova na vanjske reklamne površine (OOH). Uslijed navedenog predlaže se da se odredbama članaka 43 i 45. koje se odnose na visinu reklamnih panoa bude obuhvaćena kategorizacija pojedinih sastavnih elemenata reklamnih panoa ia to tako da se odredi</p>	<p>Grad Zagreb je ovlašten samostano urediti pitanja od utjecaja na izgled i uređenje naselja, stoga se prijedlog ne prihvaća</p>
------	--	-----------------	---	---

		<p>maksimalna visina stupa, reklamnog panoa, od kote kolnika do reklamne površine u visini od 2,5 m a da visina reklamne površine bude određena maksimalnom površinom. Nadalje se ukazuje i na činjenicu da je kategorija površina reklamnog panoa preširokog raspona u člancima 41, 42., 43. i 45. Navedeni članci propisuju dvije kategorije reklamnih panoa i do površine do 12m² i površine veće od 12m². Navedena površina je ujedno i temelj razlikovanja projektne dokumentacije koja je potrebna za ishodenje rješenja gradskog upravnog tijela nadležnog za komunalne poslove. To znači da je ista tehnička dokumentacija za izgradnju svih panoa površine do 12 m². Posljedica takvog pristupa je da se njime u potpunosti odriče interes izgradnje reklamnih panoa i manje površine.</p> <p>Zbog toga se predlaže najmanje kategorije površine reklamnih panoa do 6 m² sa znatno manje opsežnom tehničkom dokumentacijom i pojednostavljenim postupkom ishodenja rješenja gradskog upravnog tijela nadležnog za komunalne poslove. Time bi se poticajno djelovalo na izgradnju reklamnih panoa manje površine, a to što je i prikladnije s obzirom na gradsku vizuru.</p>	
--	--	--	--